(34)

קפריסין

משבר קפריסין

נפתח: 1.11.74

נסגר: 30.11.74

13

1051
משבר קפריסין

מדינת ישראל
ארכיון המדינה

חץ
משרד החוץ

שם תיק: משבר קפריסין
מזהה פיזי: חצ-8357/13
מזהה פריט: 0002x9u
כתובת: 2-120-1-1-1
תאריך הדפסה: 31/01/2017

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

PUBLIC INFORMATION OFFICE
PRESS RELEASE

No. 3

1st December, 1974.

JOINT COMMUNIQUE ON THE ATHENS TALKS

On November 30th and December 1st, 1974, meetings were held at the Greek Foreign Ministry between the Greek and the Cypriot leaders.

Present on the Cyprus side were: His Beatitude, Archbishop Makarios, President of the Cyprus Republic, Mr. Glafcos Clerides, President of the House of Representatives, Mr. I. Cl. Christophides, Minister of Foreign Affairs, Mr. N. Kranidiotis, Ambassador of Cyprus in Athens, Mr. T. Papadopoulos, Member of the House, Mr. Chr. Veniamin, Director-General of the Foreign Ministry and Mr. Sp. Kyprianou.

Participating on the Greek side were: Prime Minister, Mr. Constantinos Karamanlis, the Foreign Minister, Mr. D. Bitsios, the Minister of National Defence, Mr. Evangelos Averoff, the Deputy Foreign Minister, Mr. J. Varvitsiotis, the Greek Ambassador in Cyprus, Mr. M. Dountas, and other officials.

At these meetings which were held in an atmosphere of cordiality and in a spirit of national solidarity, all aspects of the Cyprus problem and the perspectives for its solution were reviewed. A common line was charted for the handling of the problem. On the basis of the line agreed upon, detailed instructions in writing will be given to Mr. Glafcos Clerides for the commencement of negotiations on the substance of the Cyprus issue.

The question of missing persons, the refugee problem and financial matters were also discussed at the meetings.

דוד

ב ב ר כ ה

מ א ת

ש ג ר י ר ו ת י ש ר א ל, נ י ק ו ס י ה

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

PUBLIC INFORMATION OFFICE
PRESS RELEASE

No. 6 30th November, 1974

CONSULTATIONS IN ATHENS ON THE CYPRUS PROBLEM

A meeting on Cyprus was held at the Greek Foreign Ministry this morning between Greece and Cyprus.

Present on the Greek side were Prime Minister Mr. Karamanlis, the Foreign Minister, Mr. Bitsios, the Minister of National Defence, Mr. Averoff, the Deputy Foreign Minister, Mr. Varvitsiotis, the Greek Ambassador in Cyprus, Mr. Dountas, Ambassador Mr. Metaxas, in charge of the Cyprus desk at the Foreign Ministry, Ambassador Mr. Djounis and other officials.

Participating on the Cyprus side were, besides the elected President of the Republic Archbishop Makarios, President Mr. Clerides, the President of the House of Representatives, Mr. Papadopoulos, the Minister of Foreign Affairs, Mr. Christophides, the Director-General of the same Ministry, Mr. Veniamin, the Cypriot Ambassador in Athens, Mr. Kranidiotis, and the former Foreign Minister, Mr. Kyprianou.

After the meeting, which started at 10.30 a.m. and ended a little before 2.00 p.m., His Beatitude speaking to journalists said:

"An assessment of the situation has been made and views have been exchanged on the perspectives for the solution of the Cyprus problem. The discussion will continue at 10.30 a.m. to-morrow".

Prior to the meeting, His Beatitude called on Mr. Kranidiotis and had a private talk with him.

At noon His Beatitude attended a luncheon given by Mr. Karamanlis. Mr. Averoff, Mr. Bitsios and Mr. Varvitsiotis, on the Greek side, and Mr. Clerides, Mr. Christophides and Mr. Papadopoulos, on the Greek Cypriot side also attended the luncheon.

/AK.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

PUBLIC INFORMATION OFFICE
PRESS RELEASE

No.10 29th November, 1974

ARCHBISHOP MAKARIOS'S ATHENS MESSAGE TO THE PEOPLE OF GREECE

It is a source of great joy and emotion to me to be in Athens on my way to Cyprus, after so many perils I have been through. Your warm welcome and the many expressions of your feelings for me, which I regard as a manifestation of your love and support for Cyprus in her hour of trial, cannot but move me deeply. I thank you all from the bottom of my heart.

I welcome the first Greek Government after seven years of dictatorship, as an expression of the Greek people's free democratic will. My greetings go out to party leaders and the Greek political world in general, to all Greeks regardless of political, ideological or social beliefs. I should also like to pay tribute to all those who during the past seven years of darkness resisted and struggled against the dictatorship, and who suffered imprisonment, torture and exile, sacrificing themselves for Democracy.

It is with the profoundest feelings of admiration that I also pay tribute to the sacred memory of those who died heroically at the Polytechnic and whose sacrifice will always serve as a guide to moral and national duty and whose example will keep the torch of freedom burning in the soul of Greek youth. The present manifestations are, unfortunately, overshadowed by the deep mourning for the Cyprus tragedy, a tragedy the cause of which has been the fallen Junta which organized and carried out the insane coup of 15th July. When I say the Junta, I mean the group of putschists in military uniform and not the armed forces of Greece, which I hold in the highest esteem. That criminal coup was directed against me. The object of the putschists was my physical liquidation because I was an obstacle to their plans against Cyprus. Providence saved me from a planned violent death. That coup, however, had disastrous consequences for the Greek Cypriot people and the entire nation.

......./2.

Through their insane act the putschists opened the gates for Turkey to enter Cyprus and a tragic drama is taking place today in the island. The various aspects and details of the drama, which has assumed the dimensions of a major national calamity, are well known. The soul of the nation is crying and mourning over this disaster. The only consolation is the fact that through the sacrifice of Cyprus, democracy has been restored in Greece. The Junta has fallen and as a result democracy has returned to its ancient birthplace. The Junta has fallen and the Greek people, following a long period of trial, have regained their individual freedoms and democratic rights. As regards Cyprus, I do not know what the development and outcome of the tragedy will be. I only know that the struggle will be hard, requiring patience, persistence, courage and perserverance. In this struggle we are heartened by the solidarity of the Greek Government, the political world of Greece and the entire nation. We are grateful for this solidarity and in this connection I deem it advisable to stress that if the Cyprus problem is to be handled and tackled successfully, it is necessary to chart a common all-party line both in Athens and Nicosia.

An all-party policy and spiritual unity are demanded by major national issues such as the national issue of Cyprus. In returning to martyred Cyprus, in response to the peoples wish and demand, I shall work primarily for the unity of the Greek Cypriot people. I do not wish to open old wounds and it is my intention to offer an olive branch. I shall offer an olive branch to the Turkish Cypriots also but I refuse to offer land and water, which are symbols of humiliation and submission.

My sincere desire is that a solution should be found to the Cyprus problem fully safeguarding the Turkish Cypriot element but at the same time not trampling upon the rights of the large majority of the Cyprus people. We are ready to negotiate with the Turkish Cypriots a solution giving them the right to self-rule, but on no account will we consent to forcible movement of population or the creation of conditions

for the partition of Cyprus. I do not think, however, that this is the right moment to say more on this subject. I know that, in returning to Cyprus, I will face many difficult problems. I cannot give promises for their solution.

The only assurance and promise I can give is that I will spare no efforts to heal wounds and build out of the ruins. And my struggle for a happier future for Cyprus will be continuous. I express once more most warm thanks to the Greek Government, and particularly the Premier, Mr. Constantine Karamanlis, to the political leaders of the country and to the entire Greek people for this warm welcome and the moving manifestations of support and solidarity with struggling Cyprus.

/ATh.

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

ש מ ר ר

מס' 100

אל: המשרד

מאת: ניקוסיה

נשלח 301630 נוב' 74.

מ י ד י

מזתים כלכלית.

כח אדם לבדו.

א. מספנים הקפריסאי לא אישר אשיצאה ל-17 פועלים שגוייסו ע"י כור ועמדו לצאת לארץ מחרתיים.

ב. לאחר שסבב התקשר אלי מהארץ פניתי למזכל SEK באיגוד המקצועי ששיתף פעולה עם כור בגיוס האנשים ודאג באישור השלטונות.

הבקר נפגש המזכל עם מזכל פנים שאישר לו כי אמנם מספנים מתנגד להוצאת האשרות.

ג. מניחים שהסירוב קשור עם שוב מקריוס וחששות ראשי הממשל לחשוף עצמם לביקורת אפשרית מסקריוס. להזכיר ענין המלצרים לרום שאושר ללא בעיות.

ד. הרדיפונא לגבי סבג כי הענין בטל לפי שעה. בודיעכם התפתחויות. מדגישים שהשגרירות לא היתה מעורבת והמגעים התנהלו במישרין בין כור ל- SEK

ה. נראה כי מעמד SEK נחלש בימים אלה בגלל סרובם ליטול חלק בועדת התגיבות לשוב מקריוס.

פרידן

שהח רהמ סבכל מסבכל די ברן אלון כלכליה מזתים קונסולרית. רם ארבל

תא/יב

מברק נכנס - מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957

סודי   מס 550

נשלח 291700 נוב 74

אל: המשרד

מאת: וושינגטון

אל: מזתים.

קפריסין. שלכ 583 ושלכ 615)

להלנ. משיחה עם JOHN DAY במחמד/אירופה/יוונ

א. ההצעה הסובייטית.

1. הידיעה על ההצעה הסובייטית לקלידס בנוגע לתפעול שדה התעופה בלרנקה הנה נכונה. בלרנקה שדה קטנ שאינו מסוגל לקלוט מטוסים גדולים ויהיה צורכ בהרחבתו. כיום הקשר האוירי לקפריסינ באמצעות חיל האויר הבריטי. המשלחת הקפריסאית מנהלת שיחות בנושא זה במוסקבה

2. ההערכה היא שממקפריסינ אינה מתכוונת ברצינות לקבל ההצעה הסובייטית ויש להניח שתנסה למשוכ המומ. מגמת קלידס להתסייע בהצעה הסובייטית כמנופ כלפי ארהב ובריטניה ובאמצעות שויהנ כלפי תורכיה, שתאפשר פתיחת נמל התעופה בניקוסיה. המחלוקת היא: על הסמכויות בתפעול הנמל בידי מי יהיה מגדל הפיקוח וניהול הנמל. ההערכה שניתנ לתקנ המסלולים תוכ שבועיים שלושה. כיום הנמל עצמו בשליטה יחידה בריטית של כוח האומ אכ סביבתו המידית בשליטת התורכים.

3. העדר קשר אוירי לקפריסינ מעיק ביותר על הממשלה מה גמ שמקשה על הטסת הסיוע להקלת המצוקה. עמ זאת הערכת מחמד שממקפריסינ לא תממש ההצעה הסובייטית אמ כי מקריוס בשובו עלול להחליט אחרת.

ב. מקריוס-

1. מקריוס לחצ כל הזמנ לשוב לקפריסינ וקשה לדעת מדוע סבור מקריוס שהעיתוי הנוכחי נוח יותר מבחינתו.

2. הידיעות על מומ תשאי עמ תורכיה אינמ מבוססות ועד כמה שידוע אינ בהנ ממש.

עמדת יוונ עודנה שמומ סובסטנטיבי יתנהל רק אחרי שתורכיה תביע נכונות לרצונ טוב

כלומר לפינוי שטחים מסויימים.

3. שובו של מקריוס יגביר אמנמ המתח אכ לא בהכרח יוביל להתגשויות

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

בקרב העדה היוונית. קרמנליס ידאג לשמירת השקט באמצעות המשמר הלאומי הנמצא בפיקוד קצינים מיוון.

4. מקריוס מיתן באחרונה עמדתו בעוד שבעבר התעקש על ממשלה מרכזית אחת בקפריסין מסכים עתה לשלטון פדרלי. אולם ממשלות אתונה וניקוסיה ממשיכות להתנגד לחלוקת האי בין שני מחוזות יווני ותורכי ונוטות להסכים למיבנה מולטי קנטונלי כאשר קפריסין תחולק ל-4 עד 5 קנטונים שיהנו משלטון אוטונומי.

5. בינתיים ברור שתורכיה רואה בשלילה שיבת מקריוס ואין להניח שתסכים לנהל עמו מום.

6. מחמד אינה מקבלת ההערכה שיש בדעת קרמנליס להעביר האחריות לפוגרום שנעשה בקפריסין לידי מקריוס.

ג. עתיד המהלכים המדיניים-

1. קיסינג'ר המכוון לבקר באנקרה בדרכו חזרה מפקין אך התוכנית בוטלה משום שהפרלמנט התורכי עדיין לא הצביע אימונים לממשלה החדשה. לפי הערכת מחמד ספק רב אם הממשלה תזכה באימון הפרלמנט ואז תוטל מחדש הרכבת הממשלה על אג'ביט שינסה שוב הקמת קואליציה עם המפלגה הדמוקרטית. מסיבה זו שהח החדש ESENBEL עדיין לא התפטר מכהונתו כשגריר בושינגטון.

2. שיבת מקריוס לקפריסין תגדיל תפקידה של ארהב בתיווך בין שני הצדדים משום שתורכיה תהיה מוכנה לוותר לארהב אך לא תוותר ישירות למקריוס מה גם שאינה רוצה בו כצד למום.

3. השלב הבא במגעים יהיה בפגישות שרי החוץ של נאטו בבריסל ב-10 -11 בדצמבר שם יפגוש קיסינג'ר שרי החוץ של תורכיה ויוון. הערכת מחמד לגבי המהלכים הדיפלומטיים בעתיד היא שאם יושג בסיס להדברות ינוהל המום הסובסטנטיבי על קפריסין בשיחות ישירות בין קלרידס לדנקטאש לשם כך צריך להשיג הסכמת ממשלות יוון ותורכיה מוקנות לזה סנקציות. בו זמנית תנהלנה תורכיה ויוון מום על טבלות הבעיות האחרות התלויות ועומדות ביניהן.

ד. הבסיסים האמריקנים ביוון-

1. איש שיחי הביע קורת רוח מרובה על תוצאות הבחירות ביוון וכשלון

כל המוסר תוכן מסמך זה, בולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

פאפאנדריאו. להערכתו אין הבדל מהותי במדיניות קרמנליס לבין מפלגת האיחוד המרכז של פאפנדרוס אם כי לקרמנליס זיקה חזקה יותר לנאטו.

2. בינתיים אין שינוי במעמד הבסיסים האמריקנים. מניחים שבקרוב ירצה קרמנליס לפתוח במום על חידוש החוזים בהם תדרוש יוון שינוי הנוסח שידגיש יותר הריבונות היוונית על הבסיסים. כן תדרוש יוון קביעה מפורשת שהבסיסים נועדו לשימוש עבור מטרות נאטו ישירות. כמובן אדי כן יהיה זה נתון לפרשנות כיצד מגדירה ארהב מטרות נאטו ושימושה.

עד כאן.

תורגמן.

שהח רהמ מנכל שהבט סמנכל סמנכל מצפא מזתים אלגום חקר רם אמן

צג/אל

REPUBLIC OF CYPRUS

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

No. A.324
695/72/1

NOTE-VERBALE

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Cyprus presents its compliments to the Embassy of Israel and has the honour to bring to the latter's attention the following:

Owing to the Turkish aggression against the Republic of Cyprus and the occupation by the Turkish invading forces of part of the Island's territory, including the ports of Famagusta, Kyrenia and Karavostassi, the Government of the Republic has declared the above ports as prohibited and closed for all vessels, as from 3rd October 1974.

Consequently use of these ports by any vessel of any nationality is illegal; trespassers will be subject to the provisions of the Law. Similarly any persons entering the territory of the Republic of Cyprus through any of these ports or by air within the occupied territory are illegal visitors and liable to the penalties provided by the Cyprus Law for illegal entry into the country.

The Government of the Republic of Cyprus kindly requests the Government of Israel to take such measures as it deems necessary to warn its nationals of the above prohibitions.

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Cyprus avails itself of this opportunity to renew to the Embassy of Israel the assurances of its highest consideration.

Nicosia, 29th November 1974.

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS · REPUBLIC OF CYPRUS

To the Embassy of Israel,
Nicosia.

[illegible]

[illegible] of the [illegible] of Cyprus [illegible] Communities [illegible]

[illegible] Turkish [illegible]

[illegible] Government of [illegible]

[illegible] Government of Israel [illegible]

[illegible]

[illegible] 1974.

[illegible]

משרד החוץ

מחלקת הקשר

בלתי מסווג | **מברק יוצא**

חוזם 55

נשלח:291500 בוג 74

אל: אתונה, ניקוסיה

מאת: המשרד

א. מדברי שה"ח תורכיה במסיבת עתונאים:

1. מתריע נגד שיבת מקריוס שמדיניותו גרמה להפרדת העצרת. נוכחותו באי לא תשרת פתרון הבעיה.

2. במקרה התגשרות עם שיבת מקריוס יינקטו הצעדים הדרושים להגנת התורכים בדרום האי.

ב. מנהיג מפלגת התנועה הלאומית אמר שאם מקריוס ישוב כנשיא, על התורכים לכבוש כל האי.

ג. במרסין נפתח משרד להעסקת תורכים המעוניינים לעבוד בקפריסין.

מזת"ם

פתח מנכל ממנכל דיבון מזתים

לב/רא

מברק יוצא - מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

סודי

אל: לוגדין ורשינגטון בניקוסיה — מס.ח/39

מאת: המשרד — נשלח 291000 נוב.74

מקריוס בירון. הערכת תימור.

א. ההכרות המלוות בראותנות לקבלת פני מקריוס הן תוצאה מהחשיבות שקרמנליס מייחס לשיחות עם הרכינישרף.

ב. קרמנלים יתאמץ להגיע לקו מדיני מוסכם במגמה להעביר האחריות לשמרון המשבר על מקריוס שעודנו מקובל כמנהיג הבלעדי של היוונים בקפריסין. ובכך יסיר מכשול העומד בדרכו לטיפול בנושאי חוץ ופנים (באמר ארהב דמוקרטיזציה כלכלה).

ג. פניה שהסכמה בין קרמנלים למקריוס על פתרון מסויים המבוסס על המציאות החדשה אשר הושגה לפני שהוחלט על הביקור.

ד. כנראה שרתמו ארהב ובריטניה בדיונים המוקדמים ועל כן סביר שהקו עליו יוסכם בתום השיחות לא יהיה רחוק מהיעדים המיניםליים שהתורכים הציבו לעצמם.

עד כאן.

מזחים

דיברו לוריא שר משתים מצפא
אב/אס

מברק נכנס - מסווג

משרד החוץ
מחלקת הקשר

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

שמור

מס' 90

אל: המשרד
מאת: ניקוסיה   נשלח 281200 נוב' 74.

מזתים.
הפרלת   מצב ערב שוב מקריוס.

א. קלאהן כשיחתו עם מקריוס וקלרידס בלונדון שאין פתרון לאי, זולת פדרציה אזורית או קנטונלים. מקריוס נוטה לשנות עמדתו לכוון קנטונים. אך התורכים לא יסתפקו בכך. עורך השבועון אליתיה המקורב לקלרידס סבור שלא תהיה ברירה אלא להשלים עם פשרה בין שתי האפשרויות כאשר יווצר קנטון מרכזי תורכי בנוסף לקנטנים אחדים. מטרת הירובים למנוע חילופי אוכלוסיה גדולים.
הם יחתרו לממשלה מרכזית חזקה בניגוד לעמדת התורכים.

ב. לדעת שגבריטניה ינסה קרמנליס לשכנע מקריוס לנהוג בראליזם ומתינות בהצהרותיו. אם ינהג כך יש סיכוי לדעתו להמשך המגע עם תורכיה.

ג. קלרידס ימשיך בניהול המגע בתנאי שיוסכם באתונה בכתב על הקו המשותף לסוס. מקריוס הציע שיתפטר אחר זמן המגע כדי שלא הוא יחתום על ההסכם. אולם קלרידס איננו נכון לכך ותובע שמקריוס כנשיא ישא   באחריות המלאה.

ד. מקובלת ההערכה שהימין לא ישתף פעולה עם מקריוס ולא יהיה נגדו, אלא יטתין להתפתחויות תוך התארגנות פוליטית וצבאית. בקרב חסידי מקריוס יש נטיה לנקם אך מקריוס יחתור להתפתחות פנימית. עם זאת צפויות פעולות אלימות בקבלות הפנים ההמוניות. מצד גורמים קיצוניים.

ה. התורכים : הקשיחו עמדתם המדינית בציפיה למה שיתרחש אחרי שוב מקריוס ורביסות עמדותיו. על כן העדיפו שלא לבצע עתה המחוה שדובר בהן ובמוי לכך- הצהרות דנקטש האחרונות נגד מקריוס והצהרות באנקרה לדחית ביקור קיסינג'ר. מאידך מגביר דנקטש שתוף הפעולה עם קלרידס , מרחיב המגעים עמו ועושה מחוות הומניטריות הכופות כתוצאה מהם.

ירושע

שהה רהם סגבל סמנכל סמנכל מזתים אירופה נ מצפא אלגום חקר רם ארבל
אב/יכ

[illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מברק נכנס

משרד החוץ

מחלקת הקשר

בלתי מסווג

אל: המשרד.

מאת: ניקוסיה

מס' 89

נשלח: 261200 דצמ 74.

עתונים.

העתונות היוונית –26 דצמ:

א. "תא ביאה" משווה את הפליטים הקפריסאים לפלשתינאים ואת תורכיה לישראל, וקורא לתמוך באופן אקטיבי בפלשתינאים במאבקם להשבת זכויותיהם הלאומיות.

ב. "חרבגי" קורא להתאחד סביב מקריוס ולהקים ממשלת אחדות לאומית בראשותו.

ג. " אגון" מודיע שמשל המערכת של לדבקה יופעל ב-15 דצמבר.

ד. כמה עתונים מצטטים את העתונות התורכית לפיה הממשלה מקפריסין להצביע בסיס צבאי לבריהם , ואת סרבנות שאם בברקה.

בשפה המתורגמת.

שחה רהם שחבת סבבל משנה למנבל שמבטל סגן המנהל מזנים וקור אלברם רם אמן יריב בברך דובר צהל מעוד אלפר נעה סבקרים ים חא

תא/אס

מברק נכנס-מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך – עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז-1957.

שמור.

ממס' 86

אל: המשרד.

מאת: ניקוסיה

נשלח 271330 ינוא 74

כלכלית,מזתים,מסות.

סמנכ"ל בריטניה ב-27:הבריטים פנו לתורכים באיגרות מקבילות לממאנקרה,מגריררת תורכיה בניקוסיה ודנקטש על מנת להבטיח הרכוש והאינטרסים של חברות בריטיות שבאזור התורכי, כולל הטחוררם המקורעת בנמל פמגוסטה שהיקפן מגיע ל-5 מיליון ליש. התורכים השיבו רק באמצעות דנקטש שבאגרתו אמר שהשלטונות התורכים יעשו כל מאמץ לשמור על הרכוש הבריטי,אולם WITHOUT ANY LIAB$LITY . ניסוח זה לא סיפק הבריטים אולם הערכתם שלפי שעה לא ניתן לפתור את השאלה בכללותה. במצב זה כאשר גם נציגויות אחרות לא הצליחו להגיע לנמל פמגוסטה נראה לי שטוב נעשה אם פרידן יבקר אצל אורק מגבר של דנקטש ויניע ראגתבו לגורל הרכוש הישראלי ולסחורות שבנמל. יתכן שיש גם מקום לפניה בכתב מנוקוה ולדנקטש לשם רישום תגיעתנו.שקולנא והבריקנא.

ירמש

סגכל דיברן אלון שק לוריא מזתים כלכלית איר ב מסות

אג/רס

מברק יוצא

משרד החוץ
מחלקת הקשר

בלתי מסווג

אל: ניקוסיה
מאת: המשרד

מס. 148
נשלח 271400 נוב 74

ד ח ו ף

בעתונים ובכלי התקשורת הירדניים : מקריוס מגיע ב - 29 בנובמבר ומערך לכבודו קבלת פנים גרנדיוזית בה ישתתפו רה"מ ושגרי מירדן.
מיד לאחר מכן ישא דברו להמונים שיתאספו בכיכר המרכזית של אמנה.

מזהי"ם.

דיברן מזמים
הא/מה

ג'רוזלם פוסט

משרד החוץ
עתונות
27.XI.1974

אל: Mogin

PAGE FOUR

Archbishop to Athens for talks

Makarios to get full state welcome

ATHENS. — The Greek Government yesterday said Archbishop Makarios, scheduled to arrive here on Friday for talks, will be received as a head of state.

Makarios will spend a week in Athens having talks with Premier Constantine Karamanlis and other Greek officials on formulating a joint Athens-Nicosia policy. Acting Cypriot president Glafkos Clerides will fly to Athens Saturday to attend the talks.

After his arrival, Makarios will drive to Athens to speak to a rally in Constitution Square, a government spokesman said. The archbishop will fly to Cyprus on December 6 to resume his presidential duties, a Cyprus embassy spokesman said.

Speaking on possibilities for a settlement with Turkey, which invaded the island in mid-July, Makarios in a statement in London last week accepted the creation of federal cantonments for the Turkish community but turned down the idea of any movement of populations. Turkey has asked for the transfer of Turkish Cypriots to the north, which is occupied by the Turkish troops.

Meanwhile, on the island, acting president Clerides today will visit the Turkish-occupied area for the first time when he travels with Turkish Cypriot leader Rauf Denktash to Kyrenia, scene of the Turkish invasion. He will visit several hundred Greek Cypriots who have been penned up in the Dome Hotel on the seafront since the invasion, and will also meet other Greek Cypriots still living in nearby Bellapais.

The two leaders agreed at their regular weekly meeting Monday that the Dome Hotel detainees should be allowed to return to their homes soon. However, many houses in Kyrenia have been looted and then occupied by destitute Turkish Cypriot families moving up from the mainly Greek area in the south.

The Kyrenia visit follows one by Mr. Denktash and Mr. Clerides last week to the mainly Greek town of Polis in the northwest. There Mr. Denktash spoke to 800 Turkish Cypriots who had been living as refugees in their school in the town since the inter-communal fighting of 10 years ago. The school was burned down in renewed inter-communal battles following the Turkish invasion this year. *(UPI, Reuter)*

מברק יוצא

משרד החוץ

מחלקת הקשר

בלתי מסווג

אל:ניקוסיה, אתונה

מאת:המשרד

חוזם 974

נשלח:271430 נוב 74

מהוריים 26 דבאנ

בתגובה על אפשרות סובב של מקריוס אמר דובר רשמי של המנהל התורכי בקפריסין שאם יפרצו מהומות בין תומכי מקריוס למתנגדיו שיפגעו בתורכים יהיה צורך בפעולה בבאית תורכית שלישית להגנה על זכויותיהם. גרדיין 26 דבא ממשיך לתת מהלכים לידיעה כי הסובייטים הציעו ליוונים הקפריסאים הקמת שדה תעופה אזרחי ובבאי שישמש מעין בסיס. סבאפ"ר בבריסל, מביעים דאגה נוכח ידיעות אלו המחוזקות על ידי ידיעות על צאתה בקרוב של משלחת יוונית קפריסאית למוסקווה. משה"ח התורכי בקש הסברים משגבה"מ וזה בקש הבהרות ממוסקווה. למענת העתון מומחים סובייטים יסיימו עד סוף דצמבר בניית שדה תעופה בקרבת לימסול שיוכל לקלוט מטוסים עבקיים.

מזתים

דיבון מזתים

אב/ער

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

ש מ ו ר

חוזם 950

נשלח: 261430 נרב 74

אל: רש, אמרנה, אנקרה

מאת: המשרד

קפריסין.

א. הידיעה על שובו של מקריוס יצרה אוירת צהלה אצל תסידיו שמכינים לו קבלת פנים.

ב. ליסרידס הגביר פעילותו הפומבית ותקף תורכיה וישראל המשתתפו? האימפריאליזם של ארהב ומרגעים בערבים.

ג. יש שמועות על התארגנות היסין להגנה על עצמו, ושמועות על פעולה צבאית תורכית או הכרזת עצמאות טריבית.

ד. נפוצו גם ידיעות על מום דיפלומטי משאי, תוך התגברות המשטרה והמתח אצל הקפריסאים. הבריקובא הגרבות והעדים.

מזמים

שהח ויהם מנכל שהבט, סמנכל מצפא מזמים אלגום תקר רם אלרן.

צג/רל

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך — עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז — 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

שמור

מס' 78

נשלח 261200 דצמבר 74

אל: המשרד

מאת: ביקרסיה

מזתים, מאום ב'.

לשלי 73. שלכם 197.

הצהרת הנציב הקפריסבי בעצרת אמנם מרגיזה במקצת מגורמת הצבעתה אולם נראה לי שיש עדיין מקדם לתגובה אצל שה"ח לכשישוב.

נא הוראותיכם.

ירשע

—

שהח מנכל סמנכל דיבון מ. קדרון מזתים מאום ב

אב/אל

[illegible]

[illegible]

[illegible] 261200 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בלתי מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

אל :המסרר

מאת:ניקוסיה

מזתים.

מס. 76

נשלח: 260900 נוב 74

סקירת העתונות היומית-26 נוב׳.

א. ״ מאחיי״ם.נ.ה בהדיפות את חטיפת המטוס הבריטי בציינו כי פעולה מסוג זה פוגעות במאבק הפלסטינאי. אף אם כי אשף ומרבית מדינות ערב גינו את המעשה קורא העתון לערבים לשים קץ לפעילות בבריות וטפשיות אלה.

ב. ״ אגון ״.

1. מייחו חשיבות רבה לועידת אתונה לקביעת גורל קפריסין. מביע אמונתו שמקריוס בשובו ינקוט מדיניות פיוס כדי שהיוונים יעמדו מאוחדים מול האויב המשותף.

2. מבקר את ליסארידס שאמר כי על קפריסין לחזק לעולם הערבי ולעמי הבלקן את התכניות ההתרגיות של א״ה״ב.

העתון מציין שקפריסין מעריכה את תמיכת מדינות אלה אך אין בה כדי להשיג מטרות שאינן מטרות מציאותיות ולכן גישת ליסאריד מוליכה שולל את העם.

ג. העתונים משבחים את הודעת ברז׳ניב -מורך ביחס לקפריסין.

ד. העתונים מפרסמים בחלק הידיעות: איום תורכי להתערב בכוח להצלת התורכים בדרום. אם ייפגעו במהומות אפשריות בין היוונים לבין עצמם.----

נספח עתרבית

שהח רהמ שהבט מנכל מסגכל סמנכל מצת הסברה איר ג מצמא מזתים חקר אלגרם ארגל רט אמן יריב דובר בהל בגרן מצת מבע״ם תעור מלמד

חמ/פמ

מברקים: „פלתורס" טלקס: תל־אביב 03-3803 — חיפה 044-823 — ירושלים 022-205 — נתניה 59-123

פלתורס

בע"מ

נוסדת בשנת 1920

נסיעות • תיירות • הובלה בינלאומית • בטוח

מספרנו: במ/שג | משרד ראשי
מספרכם: | תאריך 26.11.74

לכבוד
משרד החוץ
לידי הגב' יעל ורד
ירושלים.

ג.נ.,

הח"מ השתתף בכנס של או.פ.ט.א., ארגון-הגג של התאחדויות סוכני-הנסיעות. בכנס חולק חוזר של התורכים הקפריסאיים, שצילום פוטוסטטי הימנו מצורף בזה.

נראה לי שחוזר זה עלול לעניין את משרדכם.

בכבוד רב,

(ב. ממרז)
מנהל כללי

העתק:
מר פ. פולד, מזכ"ל התאחדות סוכני-נסיעות ותיירות בישראל.

משרד הראשי: **תל־אביב**, רחוב אחד העם 28, ת.ד. 394, טלפון 50851 — **ירושלים**, רחוב שלומציון המלכה 2, ת.ד. 672, טלפון 234318 —
חיפה, דרך העצמאות 82, ת.ד. 238, טלפון 660981 — **רחובות**, רחוב הרצל 167, טל. 951080 — **חדרה**, רחוב הרצל 25, טלפון 2927 —
נתניה, רחוב דיזנגוף 33, ת.ד. 1104, טלפון 22724
LONDON, Peltours Ltd. 72, Wigmore St., W 1 H ODD — JOHANNESBURG, Peltours (S.A.) Ltd., P.O.B. 4988 - CAPETOWN, Peltours (S.A.) Ltd., P.O.B. 4291

Dear Congressist,

I am very glad to have attended the 8th World Congress of UFTAA, as a delegate of the Cyprus Turkish Tourism and Travel Agents Association.

I would also like to thank you all for your interest and attention. You made me feel welcome, and what matters more, really made me feel one of you, here at this Congress.

Availing myself of this show of goodwill and friendship, I would like to state that we, as the Cyprus Turkish Tourism and Travel Association, are striving hard to continue to attract tourists to what we feel is a tourist paradise. Cyprus has a wonderful climate, sunny and hot in summer, cool and mild in winter. We hope to add, to Nature's gifts, good service to tourists from all over the world at low costs. We have started opening the hotels at the beautiful resorts of Kyrenia and Famagusta, but with a difference - we shall provide the same type of Turkish hospitality which you have sampled here in Istanbul during this Congress.

At the time of writing, you can only reach Cyprus by sea, travelling Mersin and Famagusta, on the ferry which operates twice weekly. We are currently negotiating with the authorities to try and get a more frequent service, and also to obtain permission for passenger ships to dock. We shall, of course, keep you informed of any further developments.

Currently, tours to Cyprus are being organized by our counterparts in Turkey. We, as the Cyprus Turkish Tourism and Travel Agents, are also at your service, and would be very happy to answer any queries.

I hope that this brief note has been of some use to you in providing you with some information as to what we are striving to do in the Tourism field in Cyprus.

We hope to see you in Cyprus, having a pleasant holiday - soon!

A. N. OZKAN.

for the Cyprus Turkish Tourism and Travel Agents Association.

30 Gime Caddesi
Nicosia - Cyprus.

Postal Address: P.O. Box 10 Mersin-Turkey.

מברק נכנס

משרד החוץ

מחלקת הקשר

בלתי מסווג

אל: המשרד

מאת: בריסל

מס' 144

נשלח: 261300 נוב 74

משוף.

למכתבכם מ-10.11 מדריסטרנג.

1. עם שיפור היחסים עם ירדן תיאלץ הקהילה לבטל ההסדר החד צדדי והזמני מ-1967 ולהוציא עדרת פירקות ירוקיים ממשטר הרפרנס.

2. מנהלת פרם להסדר מיצרן לפיר בתמורה לביטול הרפרנס תתאם ירדן בהדרגה משטר מחירים למשטר הבטוח המחירים הנהוג בשנים הקהילה ותמנע מהצפת שווקי היצוא במוצרים זולים וירודים.

3. הקהילה מודאגת בעיקר מיצוא האטרסקים הירדני אך ערה גם להשלכות האפשריות בשטח המוחזקים. משתדלים להגביל מגיעה הירדנים ביתר הים מיכונבירת עי קבלת הבטחה לריסון עצמי בכמות ומיב וקיום רמת מחירים סבירה.

רפפורט

שהוו מנכל ממנכל אלום שק דיבון איר א ב כלכלה מזתים מפרם ארמר שר האוצר שווי

אלנברג

מא/דל

בלתי מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

~~אל: המשרד~~

~~מאת: אתונה~~

פס' 97

נשלח: 260930 נוב 74

ד ח ו ף

מאושר? ניקוסיה

~~נדחיס:~~

בעתונות ובכלי התקשורת: מקריוס מגיע ב-29 נוב ונערך לכבודו קבלת פנים בגרנד-ברטניה
בה ישתתפו רהמ וחברי ממשלתו.
מיד לאחר מכן ישא דבריו להמונים שיתאספו בכיכר המרכזית של אתונה.

~~תמריר~~ מלכ"ש

שהח רהמ מנכל ממנכל דיבון מזתים מקר אלגרם אירבל רם

הם/דל

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

בלתי מסווג

~~אל: המשרד~~ — משרדנו ניקוסיה אתונה

~~מאת: המקורה~~

סס. 83

נשלח: 261130 נוב 74

מהוריט 26 דנ:

~~מזתים.~~

~~קפריסין.~~ בתגובה על אפשרות שובו של מקריוס ~~לשטח החזרתו~~ אמר דובר רשמי של הממשל התורכי בקפריסין ~~לאמר~~ שאם יפרצו מהומות בין תומכי מקריוס למתנגדיו, ~~אזי~~ שבעו בתורכים יהיה צורך בפעולה צבאית תורכית שלישית להגנה על זכויות ~~התורכים~~ יהם.

גרביאדן ~~ממשיך~~ לפת מהלכים לידיעה כי הסובייטים הציעו ליוונים הקפריסאים הקמת שדה תעופה צבאי ואזרחי שישמש מעין בסיס באגור כבריסל, מביעים דאגה כוכה ידיעות אלו המחוזקות על ידי ידועות על צאתה בקרוב של משלחת יוונית קפריסאית למסקורה.

משתה התורכי ביקש הסברים משגבריהם וזה בקשו הבהרות ממוסקווה. ~~בגרביארן סרטן~~ ~~שלמסבה~~ מומחים סובייטים יסיימו עד סוף דצמבר בבית שדה תעופה בקרבת ליפסול שיוכל לקלוט מטוסים עבקיים.

~~בירות~~

שמח ידם סגבל שחבט ממגכל סמגכל איר ג מזתים חקר אלגום אורבל רס אסן

שגרירות ישראל

EMBASSY OF ISRAEL

685

שמיר

ניקוסיה, י"א כסלו תשל"ה
25 נוב' 1974

תיק 502.1

אל: כלכלית

מאת: המזכיר הראשון, ניקוסיה

הנדון: המסחר עם קפריסין

הנני מתייחס למכתבו של מר דוד מתנאי מה-10 בנובמבר ולהלן סקירה ראשונה על המצב הכלכלי של האי והאפשרויות לפתוח המסחר. יש לראות בדברים המובאים להלן צילום של הרגע ויש להביא בחשבון שהמצב באי טרם התייצב וכל הערכה משמעותית על המצב הכלכלי של האי תוכל להיעשות רק לאחר שיתבהר יותר עתידו המדיני של האי.

א. הרקע

בעקבות הפלישה השתלטו התורכים על כ-40 אחוז משטח האי וגרמו לנוסת תושבים משטחים שמספרם מוערך כיום ב-200.000 (מתוך אוכלוסיה של כ-650.000). השטחים שנתפסו כוללים חלק ניכר מהאדמות החקלאיות והטובות של האי, אזורי פיתוח תעשיתיים, אתרי תיירות מפורסמים כמו פמגוסטה וקירניה ועוד המספקים כ-70 אחוז מהתפוקה הלאומית של האי. הנזקים ברכוש קבוע ובסחורות מוערכים ע"י המקורות היווניים במאות מליונים של לירות קפריסניות בנוסף לעצם הנזק הנובע בשל ביטול מקורות ייצור, הכנסה ותעסוקה למשק הלאומי.

ב. מדיניות הממשלה

הממשלה נאלצה אפוא לפעול במספר תחומים על מנת להקל על הלחץ הכלכלי שנוצר:

1. בראש ובראשונה הגשת עזרה לפליטים במזון, תרופות וכד', הקמת מחנות וארגון מחדש של השירותים הציבוריים. בפעולות אלה נעזרת קפריסין במידה רבה ע"י גורמים בינלאומיים רבים כגון נציב האו"ם לפליטים, הצלב האדום ועוד וכן בתרומות גם בכסף ובאספקה ממקורות שונים (ארה"ב בעיקר) ובכלל זה מהתפזורת הקפריסנית הגדולה בחו"ל (שמעריכים אותה ב-200,000).

2. יצירת מקורות תעסוקה חדשים ע"י הקדמת הבצוע או זירוז של עבודות ציבוריות שהיו כלולות אמנם בתכנית החומש אך נועדו לבצוע מאוחר יותר.

3. הזרמת כספים על ידי מתן אשראי נוסף ובכלל זה אשראי לחקלאים על מנת להגביר את הייצור החקלאי לסיפוק צרכי האוכלוסיה.

4. מתן ערבות ממשלתית ליזמים לצורך שיקום או הקמת מפעלי תעשיה חדשים, ערבות ממשלתית זו תאפשר עתה לבנקים לתת אשראי לחברות אשר אין באפשרותן לתת ערבויות מאחר ורכושן נשאר בצד התורכי.

5. חקיקת חוקים סוציאליים שונים להתאמת (קרי: הורדה) השכר והמשכורות, דחיית פרעון חובות, פיטורי עובדים וכד'.

ג. המצב כיום

למרות הפגיעה הקשה בכלכלת קפריסין, הרי מצבה כיום ובטווח הקצר הוא טוב ואף משתפר. תורמים לכך בעיקר הרזרבות של המדינה במט"ח המוערכים בכ-105 מליון ל"ק, אשר לא נפגעו בצורה משמעותית בעקבות המאורעות בזכות התרומות הבינלאומיות הניכרות בכסף, מזון, תרופות ופריטים חיוניים אחרים. פעולות הממשלה תרמו לפתרון חלקי של בעיות התעסוקה שנוצרו ומקווים שתכנית הערבויות הממשלתיות לאשראי לתעשיה אכן תעודד אצו יוזמות חדשות.

2/...

EMBASSY OF ISRAEL — שגרירות ישראל

עם זאת, העדר פתרון פוליטי מקשה על התוויית תכניות כלכליות ברורות לטווח הארוך. שתי אפשרויות פתוחות כיום למעשה בפני הקפריסאים:

א. שימצא פתרון פוליטי אשר ישמור על שלמותה של קפריסין כמדינה כלכלית אחת ומרבית הפליטים ישובו לבתיהם.

ב. שלא ימצא פתרון כנ"ל והחלוקה דה פקטו של האי תונצח למשך זמן רב.

<u>האפשרות הראשונה</u> תחייב אמנם פעולות שיקום, רבות אך סביר להניח שהפעולות הכלכליות תמשכנה במהירות וללא זעזועים ניכרים ואף אפשר לצפות במקרה כזה להנעה חדשה בפתוח הכלכלי והתעשייתי של האי.

<u>האפשרות השניה</u> היא כמובן הגרועה יותר. פירושה שתוך החודשים הקרובים עשוי להיגמר המלאי הקיים של הצבר ההון, החסכונות שבידי הציבור ויגברו בעיות הקיום של האוכלוסיה. כ"כ המשק יצטרך להביא בחשבון שיקום כ-50.000 משפחות דבר שיצריך השקעות עצומות בבנוי ובייצרת מקורות תעסוקה, שהן מעבר ליכולתו של המשק הקפריסני גם בתנאים נורמאליים קל וחומר כאשר בינתיים קטנו מקורות הכנסתו.

<u>ד. פתוח הסחר</u>

במצב הנוכחי ולאור אי הבהירות לגבי הצפוי בעתיד, מוכנים כיום המשאבים לספק הצרכים החיוניים של האי ובעיקר הזנת האוכלוסיה ואספקת פריטים המיועדים להגברת הייצור החקלאי.

יבוא מוצרי מותרות וחצי מותרות פחת בצורה ניכרת ואף במקרים רבים נאסר. כמות הכסף שבידי הציבור פחתה ואף בעלי האמצעים נמנעים כיום מבזבוז מתוך צפיה לבאות.

יבוא ציוד ופריטים תעשייתיים ובכלל זה חומרי בנין יהיה מותנה בהתפתחויות באי ולכן מוקדם לצפות בהשקעות בדוקות בנדון.

לסכום אני רואה בטווח הקצר ביקוש בעיקר למוצרים הבאים:

1. מוצרי מזון
   ביצים
   עופות
   בשר הודו
   גבינות
   בעלי חיים
2. דגנים.
3. תוספות מזון לבעלי חיים ובכלל זה בוספת סויה תערובות, תרכיזים, ויטמינים וכו'
4. ציוד לולים
5. תרופות
   ומוצרים וטרינריים
6. שמיכות ובגדים חמים
7. ציוד רפואי (יחידות ניידות וקליניקות)

הפריטים הכלולים תחת 6 ו-7 ניתנים כיום לרוב כתרומות.

אוסיף לדווח בזמן שוטף בנדון ובהתאם להתפתחויות.

בברכה,

י. פרידן

העתק: גב' י. שהורי, מנהלת סחר חוץ מחקלאות

מר צ. טלמור, סמנכ"ל סחר חוץ מסו"ת
מר י. כהן, סמנכ"ל, ממו"ת

מזת"ים

כל המוסר תוכן מסמך זה. כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך — עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז—1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס—מסווג

ש מ ו ר

מס' 23

אל: המשרד

מאת: ניקוסיה

נשלח 251000 נובמבר 74

מזתים, מאום ב'.

שלכם 125.

הצבעת קפריסין מאכזבת שכן המעט היה יסוד לצפות להעדרותה או להימנעותה אחרי שבהגה כך באונסקו ובאיקאו ואחרי שהובטח לי ע"י מנכל משה"ח שקפריסין לא תצביע בעד החלטה שמשמעותה שלילת קיום מדינת ישראל. יש מקום לבדוק מה אירע ומדוע לא עמדה בדיבורה. לצורך זה אודה אם באום תעיר הערותיה לגבי התנהגות הקפריסאים ובעיקר זו של רוסידס שעמד לבדו בראש משלחתם. לדעתי יש מקום להביע אכזבתנו ואולי גם מחאה בדרג שה"ח אחרי שישוב מלונדון. אלא שיתכן שתזדמנו לאי ובמעמד רואית של מקריוס בתחילת דצמבר שקלרידס הודיע אורחותיה תיזקה את מעמדי הקו הפרו - ערבי ממודהו ואם כך הדבר צריך לשקול את נושא ההצבעה על רקע יחסנו עם קפריסין במקרה שאמנם מקריוס ישוב לאי.
אנא הערות באום והבחירותיכם.

ירשע

שהח מנכל סמנכל דיבדך מ. קדרון מזתים מאום ב

אב/אל

[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]

EMBASSY OF ISRAEL

שגרירות ישראל
685

ניקוסיה, י"א כסלו תשל"ה
25 נוב' 1974

תיק 502.1

שמור

אל: כלכלית

מאת: המזכיר הראשון, ניקוסיה

הנדון: <u>הסחר עם קפריסין</u>

הנני מתיחס למכתבו של מר דוד מתנאי מה-10 בנובמבר ולהלן סקירה ראשונה על המצב הכלכלי של האי והאפשרויות לפתוח הסחר. יש לראות בדברים המובאים להלן צילום של הרגע ויש להביא בחשבון שהמצב באי טרם התייצב וכל הערכה משמעותית על הפתוח הכלכלי של האי תוכל להיעשות רק לאחר שיתבהר יותר עתידו המדיני של האי.

<u>א. הרקע</u>

בעקבות הפלישה והשתלטות התורכים על כ-40 אחוז משטח האי וגרמו למנוסת תושבים מהשטחים שמספרם מוערך כיום בכ-200.000 (מתוך אוכלוסיה של כ-650.000). השטחים שנתפסו כוללים חלק ניכר מהאדמות החקלאיות והטובות של האי, איזורי פיתוח תעשיתיים, אתרי תיירות מפורסמים כמו פמגוסטה וקירניה ועוד המספקים כ-70 אחוז מהתפוקה הלאומית של האי. הנזקים ברכוש קבוע ובסחורות מוערכים ע"י המקורות היווניים במאות מליונים של לירות קפריסאיות בנוסף לעצם הנזק הנובע בשל ביטול מקורות ייצור, הכנסה ותעסוקה למשק הלאומי.

<u>ב. מדיניות הממשלה</u>

הממשלה נאלצה אפוא לפעול במספר תחומים על מנת להקל על הלחץ הכלכלי שנוצר:

1. בראש ובראשונה הגשת עזרה לפליטים במזון, תרופות וכד', הקמת מחנות וארגון מחדש של השירותים הציבוריים. בפעולות אלה נעזרת קפריסין במידה רבה ע"י גורמים בינלאומיים רבים כגון נציב האו"ם לפליטים, הצלב האדום ועוד וכן בתרומות בכסף ובאספקה ממקורות שונים (ארה"ב בעיקר) ובכלל זה מהפזורה הקפריסאית הגדולה בחו"ל (שמעריכים אותה ב-200,000).

2. יצירת מקורות תעסוקה חדשים ע"י הקדמת הבצוע או זירוז של עבודות ציבוריות שהיו כלולות אמנם בתכנית החומש אך נועדו לבצוע מאוחר יותר.

3. הזרמת כספים על ידי מתן אשראי נוסף ובכלל זה אשראי לחקלאים על מנת להגביר את הייצור החקלאי לסיפוק צרכי האוכלוסיה.

4. מתן ערבות ממשלתית ליזמים לצורך שיקום או הקמת מפעלי תעשיה חדשים, ערבות ממשלתית זו שאמור פתח לבנקים לתת אשראי לחברות אשר אין באפשרותן לתת ערבויות מאחר ורכושם נשאר בצד התורכי.

5. חקיקת חוקים סוציאליים שונים להתאמת (קריגהורדה) השכר והמשכורות, דחיית פרעון חובות, פיטורי עובדים וכד'.

<u>ג. המצב כיום</u>

למרות המגיפה הקשה בכלכלת קפריסין, הרי מצבה כיום <u>ובטווח הקצר</u> הוא טוב ואף משתפר. תורמים לכך בעיקר הרזרבות של המדינה במט"ח המוערכים בכ-105 מליון לי"ק, אשר לא פחתו בצורה משמעותית בעקבות המאורעות בזכות התרומות הבינלאומיות הניכרות בכסף, מזון, תרופות ופריטים חיוניים אחרים. פעולות הממשלה תרמו לפתרון חלקי של בעיות התעסוקה שנוצרו ומקווים שתכנית הערבויות הממשלתיות לאשראי לתעשיה אכן תעודד יוזמות חדשות.

2/...

EMBASSY OF ISRAEL

שגרירות ישראל

עם זאת, העדר פתרון פוליטי מקשה על התוויית תכניות כלכליות ברורות לטוח הארוך. שתי אפשרויות פתוחות כיום למעשה בפני הקפריסנים:

א. שימצא פתרון פוליטי אשר ישמור על שלמותה של קפריסין כחטיבה כלכלית אחת ומרבית הפליטים ישובו לבתיהם.

ב. שלא יימצא פתרון כנ"ל והחלוקה דה פקטו של האי תונצח למשך זמן רב.

<u>האפשרות הראשונה</u> תחייב אמנם פעולות שיקום, רבות אך סביר להניח שהפעילות הכלכלית תתחדש במהירות וללא זעזועים ניכרים ואף אפשר לצפות במקרה כזה לתנופה חדשה בפתוח הכלכלי והתעשייתי של האי.

<u>האפשרות השניה</u> היא כמובן הגרועה יותר. פירושה שתוך החודשים הקרובים עשוי להיגמר המלאי הקיים של הצבר ההון, החסכונות שבידי הציבור ויגברו בעיות הקיום של האוכלוסיה. כ"כ המשק יצטרך להביא בחשבון שיקום כ-50.000 משפחות דבר שיצריך השקעות עצומות בבנוי וביצירת מקורות תעסוקה, שהן מעבר ליכולתו של המשק הקפריסני גם בתנאים נורמאליים קל א וחומר כאשר בינתיים קטנו מקורות הכנסתו.

<u>ד. פתוח הסחר</u>

במצב הנוכחי ולאור אי הבהירות לגבי הצפוי בעתיד, מוגנים כיום המשאבים לסיפוק הצרכים החיוניים של האי ובעיקר הזנת האוכלוסיה ואספקת פריטים המיועדים להגברת הייצור החקלאי.

יבוא מוצרי מותרות וחצי מותרות פחת בצורה ניכרת ואף במקרים רבים נאסר. כמות הכסף שבידי הציבור פחתה ואף בעלי האמצעים נמנעים כיום מבזבוז מתוך צפיה לבאות.

יבוא ציוד ופריטים תעשייתיים ובכלל זה חומרי בנין יהיה מותנה בהתפתחויות באי ולכן מוקדם לצאת בהערכות בדוקות בנדון.

לסכום אני רואה בטווח הקצר ביקוש בעיקר למוצרים הבאים:

1. מוצרי מזון
   ביצים
   עופות
   בשר הודו
   גבינות
   בעלי חיים
2. דשנים.
3. תוספות מזון לבעלי חיים ובכלל זה כוספת סויה תערובות, תרכיזים, ויטמינים וכו'
4. ציוד לולים
5. תרומות
   4 ומוצרים וטרינריים
   7
6. שמיכות ובגדים חמים
7. ציוד רפואי (יחידות ניידות וקליניקות)

הפריטים הכלולים תחת 6 ו-7 ניתנים כיום לרוב בתרומות.

אוסיף לדווח באופן שוטף בנדון ובהתאם להתפתחויות.

בברכה,

י. פרידן

העתק: גב' י. שחורי, מנהלת סחר חוץ ממחקלאות
מר ש. טלבר, סמנכ"ל סחר חוץ מסו"ת
מר י. כהן, סחר חוץ, מסו"ת

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך — עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז—1957

משרד החוץ

—

מחלקת הקשר

מבריק נכנס — מסווג

שמור

אל: המשרד

מאת: ניקוסיה

מס' 74

נשלח 251030 נובמבר 74

מזתים.

הידיעות על שובו הכמעט ודאי של מקריוס בתחילת דצמבר אחרי הפסגה היוונית באתונה שתתקיים ב- 30 יצרה כאן אוירה של אצהרן בקרב חסידי מקריוס וחששות כבדים אצל מתנגדי הרמטכ"ר מכינים קבלת פנים המרשימה ואילו מתנגדיו מרבים להביע דאגה שמא מקריוס לא יקיים הבטחתו וישוב לאי כשעלה בידו נשמתו . ליסרידס הגביר מעילותו הפומבית ובעצרת שקיים ב- 24 תקף במיוחד את תמיכתה ראש ישראל המשרתות האינטרסים האמריקנים באיזור ומגבירות חששות הערבים למתורגם. בצד קריאות השמחה של מחנה מקריוס יש שמועות בדבר התארגנות אנשי הימין להגן על עצמם ועל פעולה תורכית צבאית או הכרזת עצמאות מדינית לחלק התורכי כאשר מספר מדינות מוסלמיות (לוב, טורקי, הרבים) דאגתות הטתיבב כביכול הכרתן. המתח והחששות בקרב הקפריסאים גוברים. במצב של אי ודאות זה, כאשר יש גם ידיעות על משא ומתן דיפלומטי תשאי, נראה לי שעליכם לבקום עתה בקו של שב ולא תעשה עד להתבהרות המצב אחרי שוב מקריוס אם באמת ישוב בתחילת דצמבר. האם יש הערכות וידיעות ממתמ"ד.

ירושע

—

שהת רהמ מנכל נמנכל סמנכל מזתים אלבום חקר רים ארבל

אב/אל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ג'רוזלם פוסט

משרד החוץ
עתונות
25. XI. 1974

אל: מצתש

Makarios to Cyprus on December 6

NICOSIA (Reuter). — Local newspapers predicted yesterday that Archbishop Makarios deposed as president last June, will make a triumphant return to the island next month.

The English language "Cyprus Mail," quoting unsourced reports from London and Athens, named the date as December 6, while the Greek Cypriot newspaper "Phileleftheros" said: "Makarios will make a triumphant re-entry to Cyprus, which he left on July 15 after the coup engineered by the Athens military junta."

The Archbishop has announced his intention of returning to the island soon after holding talks in Athens with the new Greek Government and Glafkos Clerides, who took the role of President of Cyprus on July 21.

Clerides, returning on Saturday from talks with the Archbishop in London, said the prelate would arrive in Cyprus in the first week in December, but did not give a firm date.

Clerides also has said he will not continue in his role as negotiator for the Greek Cypriot side in discussions with the Turkish Cypriots unless the Athens talks give him a strong line to follow in the negotiations.

24.11.74

לכבוד

שר העבודה
הה' בר-עם
ירושלים

א.נ.,

הנידון: הבאת קבוצה של 20 פועלים מקפריסין

המח' לאיגוד מקצועי בהסתדרות פועלי קפריסין פנתה לבוד לסייע להם בהבאת קבוצה של 20 פועלים חברי הארגון בקפריסין להשתלמות מקצועית ועבודה במפעלי וולקן יציקות והשולי כרמל למשך 3-6 חודשים.

ההסתדרות מקיימת קשרים טובים עם הסתדרות פועלי קפריסין ובפגישתי מיום 15.11.74 בקפריסין עם מר אנדראס זיסימוס המזכ"ל פועלי קפריסין ראיתי את הקבוצה של 17 בחורים אשר נראים לי כמתאימים להשתלמות TRAINING JOB במפעלי וולקן יציקות בחיפה והבטחתי שעם קבלת האישור ממשרד העבודה בארץ, כוד תיגש במרץ להבאת הבחורים עד 2.12.74.

אנו פונים בבקשה לאפשר לנו הבאת קבוצת משתלמים זו אשר כור תהיה אחראית להבאתה, אכסונה וטיפולה החברתי ושלובה המתאים בחברת העובדים, הקונסוליה הישראלית בקפריסין קבלה פניה מתאימה בנידון.

הבחורים יגיעו בתנאים כדלקמן:

אחריות ותמורת המח' לאגוד מקצועי בקפריסין על מבצע זה.
יעבדו 8 שעות במפעלי וולקן יציקות לפי החוק הישראלי.
יקבלו הרצאות על תנועת העבודה בארץ ומבנה כור.
יאוכסנו בבתים שכור שוכרת למטרת זו.
עבור תפוקתם יקבלו שכר בלירות ישראליות בסך -.7 ל"י לשעה לפי שעות העבודה בפועל למתיה.
יבוטחו בביטוח לאומי, ומחלות בקופ"ח של ההסתדרות.
כ-40% משכרם, דהיינו כ-500 ל"י ישראליות יעברו להוריהם (הוצאות הדיור, הלימודים על חשבון כור תעשיות).

אנו פונים לאור חשיבות המבצע להת לנו המלצה:

1. למשרד הפנים למתן אשרת שהית של 3-6 חודשים ל-20 בחורים.
2. למשרד האוצר לאפשר לכל משתלם להעביר כעזרת הורים 500 ל"י ישראלידה לחודש או 40% משכרו.

כל הקבוצה תגיע ארצה בויזה קולקטיבית אשר המח' לאיגוד מקצועי בקפריסין, מארגנת עם השלטונות המקומיים באי.

לתשובתך נצפה.

ב ב ר כ ה
גבר מכב

מנכ"ל קרנכור בע"מ

העתק: מר כוכבי משרד העבודה י-ם.
יעל ורד משרד החוץ.
מר מרידן הקונסוליה הישראלית בקפריסין.
וולקן יציקות מר בני.

313

ליעל ורב שלומות,

בברכה

עם שובי משוט מקפריסין [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

קונכור בע"מ

תל אביב, רח' בן יהודה 101, טל: 239121

[illegible]

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

PUBLIC INFORMATION OFFICE
PRESS RELEASE

No.3 23rd November,1974

AMBASSADOR DEMETRIOU ADDRESSES GREEK AMERICAN GATHERING

The Ambassador of Cyprus in Washington, Mr. N.Demetriou, accompanied by Mrs. Demetriou and the Consul-General of Cyprus at New York, addressed a gathering of Greek Americans from New York, New Jersey and Pennsylvania attending a Dinner in Edison New Jersey, for the purpose of raising funds for the Cyprus refugees.

Ambassador Demetriou was representing H.B. Archbishop Makarios, President of the Republic, who having departed from New York was unable to attend the AHEPA dinner in which 2500 people participated. Ambassador Demetriou expressed the regrets of H.B. for being unable to attend and praised the efforts of Greek Americans in aiding Cypriot refugees. The Ambassador in his speech analyzed the problem of Cyprus, spoke of the present political situation and the plight of the refugees and emphasized that the Government of Cyprus will not accept a solution based on partition or bi-regional federation. The Ambassador deeply moved by the keen interest and the number of people attending,which included Congressmen and the Mayor of Edison, New Jersey, and other political leaders, noted that this was one of his greatest experiences.

The proceeds from this dinner,estimated to be over 60,000 (sixty thousand) dollars,will be donated to the account of the Accountant-General of the Republic of Cyprus, Relief Fund for Displaced Persons.

Prior to the dinner, the Ambassador gave a press conference which was attended by a number of representatives of the American and Greek press. Both the conference and the dinner were widely publicized in the American press.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ PUBLIC INFORMATION OFFICE

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ PRESS RELEASE

No. 6 23 November, 1974

STATEMENT BY THE PRESIDENT OF THE REPUBLIC
MR. GL. CLERIDES ON HIS RETURN FROM LONDON

"During my visit to London I had repeated meetings with the elected President of the Republic, Archbishop Makarios.

His Beatitude and I, accompanied by the Minister of Foreign Affairs, Mr. Christophides, and the High Commissioner of the Republic in London, Mr. Assiotis, met also with the British Foreign Secretary, Mr. Callaghan, with whom we had a long talk.

During these meetings the present position and prospects of the Cyprus question were thoroughly discussed in view of the meeting in Athens with the Greek Prime Minister, Mr. Karamanlis, which is planned to take place on 30.11.74.

His Beatitude will fly to Athens, on November 29. I too will fly to Athens on the same date.

His Beatitude will return to Cyprus the first week in December".

/PV

Kissinger Is Blamed in Cyprus Coup

By Joe Alex Morris Jr.
LA Times/Washington Post News Service

Athens—Secretary of State Kissinger knew that the Turks planned to invade Cyprus last July and also rejected a last-minute appeal to use the U.S. Sixth Fleet to block them, according to highly reliable sources.

The appeal came from Henry J. Tasca, then the U.S. ambassador in Athens, according to the sources, which have close connections in the upper echelons of the Greek political-military and the U.S. establishments. They say that Kissinger angrily told off Tasca for making such a suggestion.

The Sixth Fleet was in the vicinity, but did nothing as the Turkish invasion fleet moved across the 50-mile channel separating Cyprus from the mainland. Later, when the Greeks decided to take military action on their own, Kissinger's special emissary persuaded them not to, pledging that the U.S. would get the Turks back off Cyprus.

In Washington, U.S. officials denied that Kissinger had in any way approved the overthrow of Makarios and strenuously objected to suggestions that Kissinger had approved the invasion.

Fragments of the Cyprus invasion story and the alleged role of the U.S. in the overthrow of the Greek military junta only now are beginning to emerge. They suggest that experts in Washington believed that two birds could be killed with one stone: Cypriot President Archbishop Makarios's Mediterranean neutralism and a junta in Athens whose fanaticism made it even less reliable than the archbishop.

What the Americans apparently did not anticipate was that the Turks would move in an unrestrained manner, seizing 40 per cent of Cyprus and making one in every three Greek Cypriots a homeless refugee.

But at that time, the sources say, as the crisis that followed the junta's coup against Makarios was boiling to a head, the U.S. was doing its best to assure the Greeks that the Turkish military buildup across the straits from Cyprus was pure show. Twice before, the Turks had threatened to invade Cyprus, and each time heavy U.S. pressure had stopped them.

There was no evidence of such pressure this time. The U.S sent Under Secretary of State Joseph J. Sisco into the area, but apparently without a mandate to pressure people. Information on exactly what happened is still hard to come by. The U.S. embassy here has maintained its tight-lipped policy since Tasca's departure. Brig. Dimitrios Ioannides, the strong man of the military junta, is equally uninformative. "One day my voice will be heard," he said recently. "But not yet."

15

IBM Lesson on Terrorism

Nineteen International Business Machine executives attended a seminar on Long Island earlier this month on combatting terrorism that called for establishment of an intelligence network to spy on radical groups, the firm said yesterday.

The 12-day course, now regarded by IBM as "objectionable," was titled, "Security: A Management Style, a Course of Instruction in Corporate Protective Services, IBM as a Target for Terrorists." The course was prepared by the International Association of Chiefs of Police and given to 19 security administrators who attended the course in Glen Cove from Nov. 4 to 15, an IBM spokesman said. The course outline warns that IBM, the world's largest data-processing firm, may be the target for terrorism and urges development of a top-level counterintelligence network under control of an "action directorate" to coordinate the corporation's response to terrorist acts.

IBM Chairman Frank Cary said that the police chiefs' course outline will not be used as the basis for future classes.

—Compiled From News Dispatches

NEWSDAY
22/11/74

ג'רוזלם פוסט

משרד החוץ

22. XI. 1974

אל:

Makarios slated to return to Cyprus as president

LONDON (Reuter). — Archbishop Makarios is to return to Cyprus to take up his duties as president, probably in the first week of December, acting Cypriot President Gláfkos Clerides said here yesterday.

He told a press conference Archbishop Makarios was expected to have talks with the new Greek government in Athens at the end of November. From there he would go on to Cyprus, his first visit to the island since he was deposed in the shot-lived military coup in mid-July, which led to the Turkish invasion.

Mr. Clerides made his announcement after day-long talks with the Archbishop. The two are to hold talks today with British Foreign Secretary James Callaghan on prospects for a political solution to the Cyprus dispute and its refugee problem.

Yesterday's meeting was the first between the archbishop and Mr. Clerides since the July 15 coup. Archbishop Makarios fled the island and Mr. Clerides took office as acting president the next week.

Mr. Clerides told journalists that it was "the intention of the elected president immediately after the talks in Athens to return to Cyprus and to resume his duties as president of the republic."

Replying to a question, he said he would be opposed to the Archibishop resigning shortly after his return to the island, perhaps to concentrate on his spiritual dues.

"The person who undertakes responsibility at this critical juncture in the history of Cyprus should continue right through until an agreement is signed," he declared. "Changing course at this stage would have only a bad effect."

Mr. Clerides, who intends returning to Cyprus tomorrow before taking part in the Athens talks with the archbishop, Greek Prime Minister Constantine Karamanlis and the Greek and Cypriot foreign ministers, said he hoped final decisions on the Cyprus crisis would be taken in Athens.

Answering questions about his negotiating position with Turkish-Cypriot leader Rauf Denktash after the archbishop's return, Mr. Clerides stated that he would not go on with the talks unless there was an agreed line between the Greek and the Cypriot governments from which he could negotiate.

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך — עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז—1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס—מסווג

אל: המשרד
מאת: ניקוסיה

מס' 91
נשלח: 221400 נוב 74

מזתים.

שיחת הכירות עם ראש הממש פלג'אס שחזר לתפקידו.

א. הקף בהריפות את אנשי אאוקה שבעקבות ההפיכה עדיין שולטים בעמדות חשובות בשירותי האינפורמציה הבטחון הפנימי והמשמר הלאומי. אמר שידוע כי הם אוגרים נשק ולא יהססו להשתמש בו נגד מקריוס ותוסכיר שהם רוב הקציסנים ושמ בבירור שבאשר מקריוס ישוב לא יהסס לבקום נגדם באמצעים תקיפים

ב. בשל אכזבתם מהבריטים הנטיה הזורחת בשלטון הקפריסאי היא להפטר מהבסיסים הבריטיים מאחר שאינם מביאים תועלת מדינית או צבאית לקפריסין עצמה ואפילו אינם משפיעים אותה מבחינה כלכלית. הגיעו למסקנה שהנוכחות הבריטיים הם זרים לאי לאינטרס האמיתי שלו.

ג. דיבר קשות על קיסינג'ר ומדיניות ארה"ב שכן הקו להביא סכ סדר מקומי למשבר חסר כדי שימצא ע"י כך את מהריבר השחור, בכשלו גם בקפריסין וגם במזה"ת סיפר שהסורי אמר לו כי קיסינג'ר הודיע לסוריה שישראל תפנה כל רמת הגולן לדעתו שיטותיו לא רק שאינן פותרות בעיות יסוד אלא מסבכות אותם עוד יותר שהרי המלחמה בקפריסין יצרה קשיים חדשים שלא היו קיימים לפניה.

ד. טען שידוע לו שהתורכים הבטיחו תמיכה לערבים בנושא הפלסטינאי תמורת תמיכתם בם בנושא קפריסין והתיחס לעמדת תורכיה בהצבעות שונות.
הבחין בין שתי גישות אלג'יריה ומצרים יעץ לנהוג במצרים בזהירות שכן המיכרי הפיקחי להתקדמות יהא קיסה. אבל עשוי לשקף הלך הרוחות של המצרי מקריוס.

ירושם

—

שהח והם מנכל שחבם מ/מנכל ממנכל מזתים חקר אלגום אבבל רם אמם
לב/אב

מברק נכנס

משרד החוץ
מחלקת הקשר

בלתי מסווג

822

" IMPLICIT" IN THE PORIVISIONS OF THE RESLUTION
REFERRING TO OBSERVANCE OF THEPURPOSES AND PRINCIPLES OF THE CHART
CHARTER. THOSE PRINCIPLES INCLUDED THE SOVEREIGN EQUALITY OF
MEMBER STATES, THE DUTY SETTLE INTERNATONAL DISPUTES BY PEACEFUL
MEANS, AND A BAN ON THE USE OF FORCE AGAINST THE TERRITORIAL
INTEGRITY OR POLITICAL INDEPENDENCE F ANY STATE.
COMPLAINCE WITH THE RESOLUTIONS OF THE SECURITY COUNCIL WAS ALSO
OBLIGATORY, AND THIS NEW RESOLUTION COULD NOT BE INTERPRETED
IN ANY WAY THAT WOULD VIOLATE THE CHARTER OR THE RESOLUTIONS
OF THE SECURITY COUNCIL.
AS FOR THE SECODN RESOLUTION HE RECALLED THAT HIS DELEGATION HAD
CO SPONSORED THE INVITATION TO THE PLO TO PARTICIPATE AS THE
PRINCIPAL PARTY TO THE PALESTINE QUESTION.
NORWAY: THE RESOLUTION ON PLO AMOUNTED TO GRANTING PERMANENT
OBSERVER STATUS TO THAT ORGANIZATION, A STATUS THAT HAD HERETOFORE
BEEN RESERVED FOR SOVEREIGN STATES. HIS DELEGATION HAD TO VOTE
AGAINST THAT RESOLUTION.
THAILAND: HIS DELEGATION HAD EXPLAINED ITS AFFIRMATIVE VOTE
ON THE FIRST RESOLUTION.
THE RESOLUTION ON OBSERVER STATUS WOULD GIVE THE PLO A
BLANKET INVITATION TO PARTICIPATEIN ALL CONFERENES HELD UNDER
U N AUSPICES, . HIS DELEGATION THUS HAD TO ABSTAIN ON THAT TEXT.
CYPRUS: HIS DELEGATION'S POSITION WITH REGARD TO THESE RESLUTIONS
WAS STATED YESTERDAY.* SECURITY COUNCIL RESOLUTION 242 REPRE-
SENTED PRACTICALLY A UNANIMOUS VIEW OF ALL DELEGATIONS. IT R
REAFFIRMED THE INADMISSIBILITY OF TERRITORIAL CONQUEST, THE
SOVEREIGNTY OF ALL STATEWS AND THE RIGHT OF ALL STATES TO LIVE
TOGETHER IN PEACE. THERE WAS NOTHING INCONSISTENT WITH THOSE
PRINCIPLES IN THE TWO RESOLUTIONS ADOPTED BY THE ASSEMBLY.
ALL THE PRINCIPLES STATED IN THESE RESOLUTIONS WERE IN KEEPING
WITH THE PRINCIPLES OF THE CHARTER. NOR DID THSE RESOLUTONS
DISREGARD THE IMMUTABLE REALITY OF THE EXISTENCE OF THE STATE
OF ISRAEL. A PALESTINE LIBERATION ORGANIZATION SPOKESMAN HAD
TOLD HIM THAT THE ORANIZATION DID NOT PLAN TO INTERFERE WITH
THE EXISTENCE OF THE STATE OF ISAEL.
CYPRUS HAD VOTED IN LINE WITH THE PSITIVE, CONSTRUCTIVE APPRACH
TAKEN BY MEMBER STATES DURIGN THE DEBATE ON THE QUESTION
OF PALSTINE.
ITALY: HIS DELEGATION'S POSITION ION THE QUESTION OF PALESTINE
HAD ALREADY BEEN STATED.
HIS DELEGATION SUPPORTED THE PARTICIPATION OF THE PLO IN THE
DEBATE, BUT CONSIDERED THAT THE ISSUE OF OBSERVER STATUS WAS ONE
FOR FURTHER STUDY, IN VIEW OF THE FACT THAT SUCH STATUS HAD ALWAYS
BEEN RESERVED FOR STATES AND GROUPS OF STATES.
THE PRESIDENT SAID THE DELEGATION OF PLO WISHED TO ADDRESS THE

.../15

* SK הוא אמר:
אהדה לפלסטינים ולמדינה פלסטינית
ליד קיום במדינת ישראל. ההחלטה
חייבת לפגוע 242

ט הדל הודעה לנירוסיה די מאומ בי.

23.11.74

Grèce

LE NOUVEAU GOUVERNEMENT DE M. CARAMANLIS

Les postes-clés demeurent entre les mains de la vieille garde de la droite

De notre correspondant

Athènes. — Pour former son troisième gouvernement depuis son retour en Grèce, en juillet dernier, M. Caramanlis a fait appel à un certain nombre de technocrates et de députés élus pour la première fois. Cependant les postes-clés des affaires étrangères, de la défense nationale, de la coordination économique et de l'ordre public demeurent entre les mains de la vieille garde de la droite grecque. De même, sur les dix-neuf membres du gouvernement, neuf ont été ministres ou députés de l'ancienne Union radicale nationale (ERE) et quatre des nouveaux sous-secrétaires furent des élus de ce parti. On n'exclut pas, pourtant, qu'un remaniement ait lieu après le référendum du 8 décembre prochain.

Il se confirme que Chypre et la question du régime seront les deux problèmes que le gouvernement va affronter en priorité, et le président du conseil compte sur ce point collaborer avec l'opposition.

En attendant, trois organisations royalistes intensifient leur campagne : les Amis de la démocratie couronnée, les Royalistes nationaux et l'Union royaliste, qui ne manquent pas de moyens matériels, ont une activité débordante.

Elles ont ouvert des bureaux, publient des journaux, éditent des brochures et des tracts, mettent en vente des disques avec les chansons dédiées à l'ex-roi Constantin. Leur principal slogan est : *« Le président appartient à un parti ; le roi appartient à la nation ! »*

Les républicains commencent, de leur côté, à s'organiser, mais ne disposent pas des fonds considérables que divers armateurs et pétroliers grecs assurant aux organisations royalistes. Leur slogan est : *« Vous pouvez vous débarrasser d'un mauvais président avec vos suffrages, mais c'est maintenant seulement que vous pouvez vous débarrasser du roi ! »*

Une rumeur circulait jeudi à Athènes selon laquelle la gauche grecque serait disposée à voter en faveur du maintien de la monarchie afin de faire échec à M. Caramanlis et de miner son autorité. Le journal de gauche *Avghi* affirmait jeudi que cette rumeur est tendancieuse, car si *« la gauche ne soutient pas Caramanlis, elle tient à faciliter la normalisation politique et la démocratisation des institutions »*. La gauche mènera donc un combat implacable contre la restauration de la monarchie.

MARC MARCEAU.

La composition du cabinet

— Premier ministre : M. Constantin Caramanlis ;

— Planification et coordination : M. Panayotis Papaligouras (nouveau) ;

— Délégué auprès du premier ministre : M. Georges Rallis ;

— Affaires étrangères : M. Dimitrios Bitsios ;

— Défense nationale : M. Evanghelos Averof ;

— Intérieur : M. Constantin Stephanopoulos (ancien secrétaire d'Etat) ;

— Justice : M. Constantin Stephanakis (nouveau) ;

— Ordre public : M. Solon Ghikas ;

— Culture et Sciences : M. Constantin Trypanis (nouveau) ;

— Education : M. Panayotis Zepos ;

— Finances : M. Evanghelos Devletoglou (ancien secrétaire d'Etat) ;

— Agriculture : M. Hipocratis Iordanoglou (nouveau) ;

— Industrie : M. Constantin Konofagos (nouveau) ;

— Commerce : M. Ioannis Boutos (ancien secrétaire d'Etat) ;

— Main-d'œuvre : M. Constantin Laskaris ;

— Services sociaux : M. Vassilios Derdemezis (nouveau) ;

— Travaux publics : M. Christophoros Stratos ;

— Transports et communications : M. Georges Voyatzis ;

— Marine marchande : M. Alexandros Papadongonas (nouveau) ;

— Grèce du Nord : M. Nicolaos Martis (nouveau) ;

Le gouvernement comprend, en outre, seize secrétaires d'Etat : M. Ioannis Varvitsiotis (affaires étrangères), M. Ioannis Katsadimas (défense), M. Georges Kontogiorgis (coordination économique), M. Dimitrios Mentsos (intérieur), M. Georges Lianopoulos, M. Andreas Zaimis (finances), M. Dimitrios Evrigenis, M. Christomos Karapiperis (éducation), M. Nicklaos Brisimis (services sociaux), M. Kyprianos Biris (travaux publics), M. Panourgias Panourgias (transports), M. Georges Panagiotopoulos (commerce), M. Dimitrios Karaiskakis (industrie), M. Cleovoulos Stefanoussis (agriculture), M. Achilleas Caramanlis et M. Panayiotis Lambrias (auprès du premier ministre).

[M. Dimitrios Bitsios avait été nommé le 17 octobre dernier ministre des affaires étrangères en remplacement de M. Georges Mavros, qui s'était démis de ses fonctions afin de se consacrer à la campagne électorale. Agé de cinquante-neuf ans, il a été le représentant de la Grèce aux Nations unies de 1961 à 1963 et de 1968 à 1972. En 1966, il devint chef de cabinet du roi Constantin, poste qu'il occupa jusqu'au 21 avril 1967, date du coup d'Etat militaire en Grèce.]

[M. Panayotis Papaligouras, le nouveau ministre de la coordination économique et de la planification, est juriste de formation. Agé de cinquante-sept ans, il a fait ses études en Suisse et a été maître assistant à l'université de Genève. Il est l'auteur de plusieurs ouvrages sociologiques, dont une étude sur les *Doctrines de la société internationale*. Il a fait sa carrière politique dans l'E.R.E. de M. Caramanlis et était ministre de la défense au moment du coup d'Etat militaire de 1967. Auparavant, il avait occupé les fonctions de ministre de la coordination au sein de plusieurs gouvernements présidés avant 1963 par M. Caramanlis. Nommé gouverneur de la Banque de Grèce depuis le retour de ce dernier au pouvoir en 1974, M. Papaligouras avait démissionné en octobre pour présenter sa candidature aux élections.]

[M. Constantin Konofagos, nouveau ministre de l'industrie, était recteur de l'Ecole polytechnique d'Athènes lors de la répression sanglante du soulèvement estudiantin de novembre 1973. Ses protestations vigoureuses contre cette répression lui avaient valu d'être déchargé de ses fonctions et arrêté par les autorités militaires.]

R.F.A.

EN PRÉSENCE DU PRÉSID[...]

Vingt mille personnes ont [...] du juge Dre[...]

De notre corr[...]

Bonn. — Vingt mille personnes ont assisté, le jeudi 21 novembre, aux obsèques du juge von Drenkmann, président de la cour d'appel, assassiné la semaine dernière. *« Celui qui ne s'oppose pas à la terreur politique*, a déclaré à cette occasion M. Walter Scheel, président de la République fédérale, *aide des forces dont le pouvoir repose exclusivement sur la violence.* » Le président a engagé tous les citoyens ouest-allemands à faire front contre les groupes extrémistes, sans toutefois se laisser guider par des sentim[ents] de vengeance. *« Cela vaut [...] pour ceux qui se sont mis en contravention avec la loi ; nous ne devons pas recommencer les erreurs de la République de Weimar »*, a ajouté M. Scheel.

De son côté, M. Klaus Schütz, bourgmestre de Berlin-Ouest, a mis en garde contre *« toutes formes de solidarité avec les meurtriers du juge Drenkmann »*. *« Celui qui aide les assassins ou qui les couvre, celui qui les soutient ou les encourage, se rend complice »*, a-t-il dit en qualifiant le meurtre du président de la cour d'appel de Berlin-Ouest de *« déclaration de guerre au droit »*, à laquelle s'opposeront les citoyens *« unis et résolus »*.

M. Benda, président du tribunal constitutionnel de Karlsruhe, a appelé les partis politiques à considérer *« la défense de l'ordre libéral comme un devoir commun et urgent »*. Dans une allocution, plusieurs fois interrompue par des applaudissements, M. Benda a souligné le danger d'impu[is]sance des pouvoirs publics [dans] la défense du droit, puis [a] conclu : *« La République fédérale est une démocratie dont la Constitution attend de ses citoyens une défense de l'ordre libéral et démocratique. »*

D'autre part, le ministère fédéral de l'intérieur a décidé de publier prochainement *« les papiers de cellule »* des détenus appartenant au groupe Baader-

6 bonnes rai[sons] d'achete[r] aujourd'hu[i]
FLORIN
34, Boulevard de [...]
1
2
3
4
5
6
visitez l'ap[...]
FLOR[IN]
une vala[...]
Renseigne[ments] sur place [...] 14 h à 19 h [...] les samedi[s] [...] 10 h à 19 h [...]
et GEFIC [...] 52 Champ[s] [...] Tél. ALM [...]
ambassade publicité

PIANOS ORGUES CLAVECINS
piano center
242.26.30

PIANOS, ORGUES ET CLAVECINS
242.26.30
piano center
Crédit de 2 à 5 ans : exclusivité PIANO-BAIL

212

לתיק מלר

בל המוסר תוכן מסמך זה, בולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך — עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז — 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

למתני לסע' 3

מברק נכנס-מסווג

סמוך

אל :המשרד

מאת:אתרבה

מס. 81

נשלח: 221050 נרב 74

דחוף

מזהים. שלכם 122 .

בדעתי לפנות לעמיתי הקפריסני ולבקש להסדיר עבורי פגישה עם מאקריוס וקלרידס על בסיס הכרותי וידידותי האישית . אם הפגישה תצאנה לפועל - מה טוב אם לאו - ידעו השניים שלא שכחתים וגם זה משהו .

הימרוני

שהם מנכל ממנכל דיברן מזהים

לב/מם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מברק יוצא - מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

סמרר

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

מס. 122

בשלח: 211200 גוב 74

~~אלצאתרנה~~

מאת: המשרד

תימור.

מידיעת בלידית במסר מבירף שבוע זה יגיעו מקריוס וקלידיס לשיחות עם קרמנליס ביון.

מביתים שפניהם יהיו עסוקים, אולם אם תוכל למצוא הזדמנות לשיחה מקרית כביכול ובלתי מחייבת עם מקריוס על בסיס ידידות אישית ודיי זה רצוי.

במקביל אין כמובן להזניח את קלרידס.

מזתים

שהח מנכל ממנכל דיבון מזתים

תא/פר

Miscellaneous No. 30 (1974)

CYPRUS

Declaration and Statement by the Foreign Ministers of Greece, Turkey and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Geneva, 30 July 1974

Presented to Parliament
by the Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs
by Command of Her Majesty
July 1974

LONDON
HER MAJESTY'S STATIONERY OFFICE
6p net

Cmnd. 5712

DECLARATION BY THE FOREIGN MINISTERS OF GREECE, TURKEY AND THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND

1. The Foreign Ministers of Greece, Turkey and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland held negotiations in Geneva from 25–30 July, 1974. They recognised the importance of setting in train, as a matter of urgency, measures to adjust and to regularise within a reasonable period of time the situation in the Republic of Cyprus on a lasting basis, having regard to the international agreements signed at Nicosia on 16 August 1960(1) and to Resolution 353 of the Security Council of the United Nations. They were, however, agreed on the need to decide first on certain immediate measures.

2. The three Foreign Ministers declared that in order to stabilise the situation, the areas in the Republic of Cyprus controlled by opposing armed forces on 30 July, 1974 at 22.00 hours Geneva time should not be extended; they called on all forces, including irregular forces, to desist from all offensive or hostile activities.

3. The three Foreign Ministers also concluded that the following measures should be put into immediate effect:

(*a*) A security zone of sizes to be determined by representatives of Greece, Turkey and the United Kingdom in consultation with the United Nations Peace-keeping Force in Cyprus (UNFICYP) should be established at the limit of the areas occupied by the Turkish Armed Forces at the time specified in paragraph 2 above. This zone should be entered by no forces other than those of UNFICYP, which should supervise the prohibition of entry.

Pending the determination of the size and character of the security zone, the existing area between the two forces should be entered by no forces.

(*b*) All the Turkish enclaves occupied by Greek or Greek Cypriot forces should be immediately evacuated. These enclaves will continue to be protected by UNFICYP and to have their previous security arrangements.

Other Turkish enclaves outside the area controlled by the Turkish Armed Forces shall continue to be protected by a UNFICYP security zone and may, as before, maintain their own police and security forces.

(*c*) In mixed villages the functions of security and police will be carried out by UNFICYP.

(*d*) Military personnel and civilians detained as a result of the recent hostilities shall be either exchanged or released under the supervision of the International Committee of the Red Cross within the shortest time possible.

---

(1) Treaty Series No. 4 (1961), Cmnd. 1252, and No. 5 (1961), Cmnd. 1253.

4. The three Foreign Ministers, reaffirming that Resolution 353 of the Security Council should be implemented in the shortest possible time, agreed that within the framework of a just and lasting solution acceptable to all the parties concerned and as peace, security and mutual confidence are established in the Republic of Cyprus, measures should be elaborated which will lead to the timely and phased reduction of the number of armed forces and the amounts of armaments, munitions and other war material in the Republic of Cyprus.

5. Deeply conscious of their responsibilities as regards the maintenance of the independence, territorial integrity and security of the Republic of Cyprus, the three Foreign Ministers agreed that negotiations, as provided for in Resolution 353 of the Security Council, should be carried on with the least possible delay to secure (*a*) the restoration of peace in the area and (*b*) the re-establishment of constitutional government in Cyprus. To this end they agreed that further talks should begin on 8 August, 1974 at Geneva. They also agreed that representatives of the Greek Cypriot and Turkish Cypriot Communities should, at an early stage, participate in the talks relating to the Constitution. Among the constitutional questions to be discussed should be that of an immediate return to constitutional legitimacy, the Vice-President assuming the functions provided for under the 1960 Constitution. The Ministers noted the existence in practice in the Republic of Cyprus of two autonomous administrations, that of the Greek Cypriot Community and that of the Turkish Cypriot Community. Without any prejudice to the conclusions to be drawn from this situation, the Ministers agreed to consider at their next meeting the problems raised by their existence.

6. The three Foreign Ministers agreed to convey the contents of this Declaration to the Secretary-General of the United Nations and to invite him to take appropriate action in the light of it. They also expressed their conviction of the necessity that the fullest co-operation should be extended by all concerned in the Republic of Cyprus in carrying out its terms.

Done in duplicate at Geneva the thirtieth day of July, 1974, in the English and French languages both texts being equally authoritative.

Minister of Foreign Affairs, Greece	Minister of Foreign Affairs, Turkey
GEORGE MAVROS	T. GUNES

Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

JAMES CALLAGHAN

STATEMENT BY THE FOREIGN MINISTERS OF GREECE, TURKEY AND THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND

The Foreign Ministers of Greece, Turkey and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland made it clear that the adherence of their Governments to the Declaration of to-day's date in no way prejudiced their respective views on the interpretation or application of the 1960 Treaty of Guarantee or their rights and obligations under that Treaty.

Done in duplicate at Geneva the thirtieth day of July, 1974, in the English and French languages both texts being equally authoritative.

Minister of Foreign Affairs, Greece	Minister of Foreign Affairs, Turkey
GEORGE MAVROS	T. GUNES

Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

JAMES CALLAGHAN

Printed in England by Her Majesty's Stationery Office
20914—155 3151971 Dd 253447 K20 11/74
ISBN 0 10 157120 8

EMBASSY OF ISRAEL

שמור

שגרירות ישראל

670

ניקוסיה, ו' כסלו תשל"ה
20 נוב' 1974

תיק 105.1

אל: השגריר, אתונה

מאת: השגריר, ניקוסיה

הנדון: משבר קפריסין

עם שובי לניקוסיה מצאתי את העתק מכתבך מיום ה-8 בנובמבר בו אתה מתיחס להצהרתו של יו"ר הפרלמנט של קפריסין תאסוס פאפאדופולוס עם שובו מהעצרת כשהיה במעבר באתונה.

נזדמן לי לשוב לקפריסין באותה ספינה שבה חזר תאסוס פאפאדופולוס מיוון והיו לנו הזדמנויות רבות לשיחות ארוכות. יש פער עצום בין הדברים שהוא אמר לי בשיחות האלה לבין מה שהוא הכריז בטלביזיה היוונית, והדברים ידועים שהרי מדינאים מסוגו חייבים להכריז על הצלחה.

פאפאדופולוס עמד בראש משלחת קפריסין בדיון הקפריסני והוא חייב כמובן להציג את פרי עבודתו בצורה חיובית, להביע שביעות רצון מההחלטה שהתקבלה, להכריז שהוא בטוח שהתורכים יקיימו אותה וכו'. זה גם נחוץ לקפריסנים משום שהם מפרשים את ההחלטה ברוח נוחה להם בדיוק כשם שהתורכים עושים זאת.

בשיחות פרטיות מביע פאפאדופולוס גישה מפוכחת יותר. אמר לי במפורש שהם מאוכזבים מההחלטה שאיננה ברורה ואיננה חד משמעית. הביע אכזבה אישית מהעולם השלישי והבלתי מזדהות, כולל הערבים, על מעט התמיכה שקיבלו מהם מתחת לכל ציפיה. סיפר לי שהערבים הסכימו בקושי לדבר עם משלחת שיצגה את הפליטים הקפריסנים וזאת הסתובבה במזדרונות האו"ם כעניה בפתח. המאלף בסיפורו של פאפאדופולוס היה שארכיבישוף מקריוס סבור היום שהמפתח לשאלת קפריסין, לטוב או לרע, מצוי בידי האמריקנים ולא בידי ברה"מ או גורם אחר כלשהו. מקריוס הורה שלא לצאת בעימות נוסף עם קיסינג'ר ואף קיים עמו מגעים שמטרתם להשיג תמיכת ארה"ב בפתרון שיאפשר מעורבות אמריקנית ישירה יותר כי רק בעזרתה ניתן יהיה למנוע בעתיד פעולה תורכית ואף להשפיע על תורכיה לעשות ויתורים גדולים יותר, כפי שהיא מתכוונת לעשות.

פאפאדופולוס פעל בניו-יורק רבות לגיוס אמריקנים-יוונים ולצורך זה עמד בקשר עם ארגונים יהודיים כדי לקבל מהם עצה כיצד לפעול על סמך נסיונם עם ישראל. במסגרת מגעים אלה, כך סיפר לי הגיע גם לארגון אמריקני יהודי שתומך ברב כהנא. זה הציע לו פעולה משותפת נגד קיסינג'ר, אך מקריוס פסל את הרעיון בשל שני נימוקים: כהנא פסול בישראל וישראל יודעת מה שהיא עושה, ושנית אין זה מן החכמה להרגיז עכשו את קיסינג'ר העומד לצאת לאנקרה בשבועיים הקרובים.

לפי תאורו של פאפאדופולוס שאני מביא אותו כאן במלוא הזהירות, חל מעין שינוי ערכים בגישת מקריוס אשר גישתו עתה מפוכחת יותר והראיה שהוא מוכן כבר לפתרון של קנטונים תורכיים במקום חלוקה פדרלית פשוטה וזהו צעד קדימה לקראת התפיסה התורכית של ביסוס פדרלי גיאוגרפי. פאפאדופולוס הדגיש שמקריוס ילחם עד חרמה בכל פתרון שיהיה מבוסס על חלוקת קפריסין לשני מחוזות משום שלפי דעתו יביא מצב זה בהכרח לאינוסיס כפול

2/...

שהרי היוונים הקפריסאים יהיו בצל איום תורכי מתמיד ויאלצו לתבוע סיפוחם ליוון. פאפאדופולוס הוסיף ששום פתרון לא יקום ולא יהיה בלי הסכמת מקריוס. מכל מקום החדוש המענין הוא שמקריוס מנסה עתה להתקרב לאמריקנים, לרכוש את אמונם ולנסות להיבנות וכן להסתייע בהם ולא נגדם כפי שהיה עד כה.

אם אמנם ישנו האמריקנים גישתם וינסו לרכוש מחדש מעמד בקפריסין בעזרת מקריוס ולא נגדו, זוהי שאלה שאין שום אפשרות להעריך אותה מכאן ורק הימים הבאים יגיכו אם יש להערכה של פאפאדופולוס יסוד ממשי.

בברכה,

ג

ג. יושע

העתקים: מזתי"ם
מר ש. דיבון, יועץ לשה"ח
הצירות אנקרה
מחלקת החקר
מנהל מחלקת המחקר - המוסד

EMBASSY OF ISRAEL

סודי

שגרירות ישראל

669

ניקוסיה, ו' כסלו תשל"ה
20 נוב' 1974

אל: מנהלת מזת"ם

מאת: השגריר, ניקוסיה

ברצוני להתיחס לסכום הדיון שהתקיים אצלך ב-10 אוק' 74 בקשר לפעילותנו בקפריסין ולהגיב על סעיף 7. אמנם עשיתי זאת בע"פ אך למען הסדר אני מעלה את דעתי על הכתב. לשפור יחסינו עם יוון תהיה ללא ספק השפעה טובה על יחסינו עם קפריסין, שכן עתה יותר מאשר אי פעם תלויה קפריסין תלות גדולה באתונה, והדברים מובנים. יחד עם זאת, נדמה לי שאם וכאשר תביא יוון את יחסיה עמנו לנורמליזציה מלאה, לא יוביל הדבר בהכרח לצעד נוסף מצד ממקפריסין שתתבטא בהאמנת שגריר קפריסני אצלנו תושב או לא תושב.

בהנחה שקפריסין של קלרידס או אפילו של מקריוס תהיה חלשה בעתיד הנראה לעין אפשרי להשיג ממנה קיום מצוות לא תעשה יותר מאשר קיום מצוות עשה. כוונתי שנוכל להטות את קפריסין להימנע מפעולות או מהתבטאויות עוינות, מהצהרות מיותרות, משובינות מזיקה וכיו"ב אולם יהיה קשה לבקש מהם לעשות במצבם הנוכחי, חרף אכזבתם מהערבים, צעדים בעלי אופי ספקטקולרי כמו הכרזות בעד ישראל, ביקורים רשמיים, האמנת שגריר ועוד. אין זאת אומרת שלא ננסה לשקול ולבדוק כל צעד אפשרי בכוון חיובי ולא רק בכוון של המנעות, ואם הנסיבות יאפשרו זאת בודאי שנשתדל שלא להחמיץ הזדמנויות.

אולם חשוב שנערך נכונה את חולשתה העמוקה של קפריסין שבהכרח תשפיע גם על התנהגותה ביחסיה עמנו.

בברכה,

נ. יושע

העתק: מר ש. דיבון, סמנכ"ל
השגריר, אתונה

Joseph Kraft

ATHENS AND US

ATHENS.

The overwhelming victory achieved by Constantine Caramanlis in the election here in Greece on Sunday gives the United States a new lease on life in the Mediterranean. For Caramanlis has the personal and political strength to overcome the anti-American feeling which has threatened the standing of the U.S. even in this country. The more so as Washington can smooth his path enormously by "tilting" toward Greece in the Cyprus dispute with Turkey and by renegotiating various base agreements which have long since been outmoded.

The personal strength of Caramanlis hardly needs underlining. Since his return to Greece after the fall of the military junta in July, he has faced with sure skill such tricky problems as the legalization of the Communist Party, the purge of the leading figures in the junta and the future character of the regime.

* * *

At no time did he waver in personal self-confidence. A visitor who went to see him on the eve of the election asked him if he would be willing to serve as leader of the opposition in the event he didn't win the election. Caramanlis broke in abruptly. "There are no ifs," he said. "I will win by between 50 and 60 per ce.:t of the vote."

The event justified the prediction. He has carried over half the popular vote, and about 60 per cent of the seats in Parliament. He swept rural areas such as Thessaly in the north of Greece and the Peloponnesus in the south. He also did well in such urban centers as Athens and Salonika. His victory was probably the greatest in modern Greek politics.

On domestic matters, he is now free to bury once and for all the issue of monarchy vs. republic which has tortured Greek politics for more than a century. He has scheduled a referendum on restoration of the monarchy for Dec. 8.

He has told visitors he would not take sides, and without his support the monarchy has almost no chance of being sustained. That will leave Caramanlis in position to reshape the Greek political system along the lines of a parliamentary republic with a strengthened executive in full control of that other great bogey of Greek history, the army.

On foreign policy, Caramanlis has been under heavy pressure to attack the U. S. His chief opponents—George Mavros of the Center Union, Andreas Papandreou of the Panhellenic Socialist movement, and the Communists—all blamed the U.S. for supporting the military junta, and for not helping Greece stave off the Turkish invasion of Cyprus.

Caramanlis has humbled his opponents without yielding at all to their pressures for a stand against the U.S. He explicitly praised the European Common Market in his campaign. One of his personal trademarks has been a dark blue blazer—symbolic in this country of the Atlantic connection.

Caramanlis is now free to cut a deal on Cyprus by which Greece concedes the Turkish community an autonomy which previous Greek regimes could never bring themselves to acknowledge. But his task will be rendered much easier with some diplomatic help from the U. S. For one thing, American pressure ought now to be applied vigorously on Ankara for a withdrawal of Turkish forces from much of the territory seized from the Greek community on Cyprus.

* * *

In addition, the U. S. can now voluntarily negotiate some of the agreements covering the American presence here. These arrangements were originally worked out more than two decades ago when Greece was in a position of extreme dependence. They gave to American diplomats, military people and intelligence officers here privileged positions wholly out of keeping with present requirements.

Recasting these arrangements will, no doubt, cost the U.S. something in money and convenience. But those costs are far outweighed by the gain of securing major naval and air bases in the eastern Mediterranean. Given the stakes in the Mideast, and the political uncertainty gripping Italy, Spain, Portugal and even France, the U.S. can well afford to pay Greece a good price for holding on in the Mediterranean.

You Wash, I Dry

From "Hot and Cool Sex: Cultures in Conflict" by Anna K. and Robert T. Francoeur (Harcourt Brace Jovanovich, $7.95).

Open Marriage, as we see it, is above all else an honest relationship between two people who accept each other as persons, a relationship of two friends committed to an intimate partnership that is nonmanipulative and nonexploitative. The partners share equal status and function. Neither partner is locked into a stereotyped role provided by society. All the tasks associated with the relationship—domestic chores, financial support and child rearing—are shared on the basis of convenience, interest and talent rather than in terms of some predetermined role.

N.Y. Post
20/11/74

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך — עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז — 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

שמור

אל:המשרד

מאת:ניקוסיה

מס 57.

נשלח 191200 נוב.74

מזתים דע כלכלית. כהן/מסחר.

מסרתי למנהל כלכלית במסחרץ YACOVVOV אגרת תשובה ברוח שלכם 74,67.

הוספתי בעל פה שישראל איננה מיבאת פרי הדר וחרובים ושכן אין יבוא חופשי על רקע סיבות פיטוסניטריות ולא ייכתבו רשיונות כבל אלא לאחר בדיקה.

הודה שלפי הידוע להם משלחת התוצרת לטורכיה רשם באדזת סחורה תורכית דבר המקשה על זיהוי המקור הקפריסאי.

פרידן

—

אמיר דיבון כלכלית מזתים מסחר

תא/אס

[illegible]

[illegible] 57.oo

[illegible] 74.[illegible] 00S[illegible] [illegible].74

[illegible]

[illegible] VOVVODAY[illegible] 74.[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך — עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז — 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

שמור

מס. 56

אל: המשרד

מאת: ניקוסיה

נשלח 191100 נוב. 74

מזתים. דע: כלכלית קונסולרית.

בירס כח אדם.

א. בהתאם לסכום עם מזתים סיכם השגריר בזמנו עם מזכל SEK כי כל הפעולה תרוכז אצלי על מנת להפזר בתם ולעזור להם כאחד. אנשי האיגודים הביעו שביעות רצון לרכז הפעולה המחזקת איגודם. עשרת המלצרים הראשונים שגוייסו עי מלונות לדום יוצאים היום לארץ ~~גושטט~~ קוניטריה.

ב. אנשי כור השלימו אמש גאיון מועמדים לעבודה במפעלי ~~וולקן~~ מישולי הכרמל. היום יחתמו חוזים עם 25 איש מהם יצאו כ-12 איש בסוף החודש. בסהכ מתכוון כור לגייס כ-50 איש. רכז הפעולה בארץ הוא גבי סגב. יתקשר עם מרבו ארצה עם מנהלת מזתים לדירות.

ג. נדבר אם גם תעש מעוניינת בגירס.

ד. אם הנסיונות יעלו יפה יש לצפות להתפתחויות בנושא שהיקפו יעניק מימד נוסף למעמדנו כאן.

פרידן

מנכל דיבון אלון כלכלית מזתים קונסולרית
תא/אס

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו

GREECE'S PREMIER TURNS TO CYPRUS

His Election Victory Behind, Caramanlis Puts Focus on 'Crucial' Problems

By STEVEN V. ROBERTS
Special to The New York Times

ATHENS, Nov. 18—Armed with a new and powerful mandate from the Greek people, Premier Constantine Caramanlis said today that he would now focus on the "extremely crucial" problems of the future of Cyprus and the reform of the Greek political system.

Chatting briefly with reporters this afternoon, the 67-year-old Premier called Greece's parliamentary elections yesterday a "joyful event" after seven years of "tyranny." Then he added, "Without bloodshed, without upheavals and finally with the free expression of the will of the people, democracy returned to its birthplace."

Analysts here agreed that Greece had voted for stability instead of change, moderation instead of extremism. The Premier's opponents accused him today of having created a "climate of fear," and Mr. Caramanlis had undoubtedly fostered the idea that he represented the only guarantee against a return to military rule.

Almost complete returns showed that Mr. Caramanlis's New Democracy party had won 54.5 per cent of the vote against four major opponents, and had captured 214 seats in the 300-member Parliament.

Mr. Caramanlis had wanted at least 50 per cent so that his opponents could not claim that his parliamentary majority was due to Greece's complex system of reinforced proportional representation. He also exceeded the mark of the late George Papandreou, his bitterest political enemy, who won 52.7 per cent of the vote in Greece's last elections more than 10 years ago.

Mr. Papandreou's old party, the Center Union-New Forces, finished second with 20.4 per cent and 64 seats. The party's chief, George Mavros, the former foreign minister will become leader of the opposition.

During the campaign, Mr. Caramanlis had succeeded in playing down the problem of Cyprus, where Turkish troops still control 40 per cent of the land and where almost 200,000 Greek Cypriotes remain homeless.

With his new mandate, Mr. Caramanlis seems determined to find a solution for Cyprus and rid Greece of a problem that has tormented her political life for generations. According to reliable diplomatic sources, he would agree to a solution that divided Cyprus into separate areas, with some administered by ethnic Turks and some by ethnic Greeks.

But the Greek side has set certain conditions, including permission for most refugees to return home, and establishment of a central government with well-defined powers.

Voters will choose on Dec. 8 between a monarchy and a republican form of government. The monarchy is almost certain to lose, and shortly after the Parliament convenes the next day, Mr. Caramanlis will make his reform proposals.

According to his aides, Mr. Caramanlis has now ruled out a presidential system along French or American lines. They say he prefers a parliamentary system, but with greatly increased powers for the Premier.

Melina Mercouri Loses; So Does Theodorakis

ATHENS, Nov. 18 (AP)—Greece's new Parliament won't be brightened by Melina Mercouri.

Miss Mercouri ran well in her Piraeus working-class district, but suffered from the Pan-Hellenic Socialist party's dismal over-all showing.

The composer Mikis Theodorakis, whose music stirred many Communist party rallies and symbolized opposition to Greece's former military rulers, also failed to win a seat in the 300-member parliament.

However, the publisher Helen Vlachos, a critic of the military junta who returned from exile in London when the junta collapsed in July, will serve in Parliament with the dominant New Democracy party.

N. Y. TIMES
19/11/74
פינה
ז׳ק

GREEK VOTERS gave Caramanlis' party a strong majority in parliament.

Premier Caramanlis claimed victory on the basis of returns showing his pro-West New Democracy Party polling about 56%, well over the 44% needed to control parliament. Another pro-West party led by former Foreign Minister George Mavros ran second, followed by Andreas Papandreou's anti-American Socialist party

The vote should bolster Caramanlis' authority to bring Greece closer to the Common Market, attack inflation, negotiate a Cyprus solution and deal with former junta members.

A new Turkish cabinet of independents and nonpoliticians was formed by Sadi Irmak, a retired medical professor and an independent senator, who will be premier. Major political parties boycotted his cabinet but may give it enough support to govern until they agree on a date for elections. Opponents of ex-Premier Bulent Ecevit fear he will score heavily if the vote is held soon.

* * *

MIDEAST TENSIONS that led Israel to mobilize reserves abated, Israel said.

The Israeli national radio reported "a considerable relaxation of tension on both sides of the northern and southern frontiers." But Chief of Staff Mordechai Gur said an alert under which some of Israel's reserves were mobilized last week will continue at least until Nov. 30. That is the date the UN peace-keeping force separating Israeli and Syrian troops in the Golan Heights must leave if Syria doesn't agree to renew its six-month mandate.

A high U.S. official traveling with Ford said an immediate outbreak of war was unlikely, but "what will happen in six months I am not saying."

Three Soviet warships will make an "official, friendly visit" to a Syrian port this week, the Tass news agency said.

* * *

If Arab oil producers were to impose a new oil embargo, the U.S. would be "in the same fix that we were in before," Interior Secretary Rogers Morton said on the CBS show "Face the Nation."

Sixteen industrial nations today will formally set up an International Energy Administration with power to order oil sharing if a member's imports are cut off.

WALL ST. J'l

18/11/74

Joseph Kraft

GREEK LIBERATION

ATHENS.

Freedom enjoyed a kind of rebirth as Greeks went to the polls yesterday in their first democratic elections in ten years. Night after night, in the last stages of the campaign, crowds of a hundred thousand or more filled the main square of downtown Athens.

Old men sported boutonnieres. Young girls wore their finery. There was singing and dancing and joking and rapturous shouting of slogans against the military junta which ran the country for seven years. The police were as polite as London bobbies of the old school. Even Constantine Caramanlis—the crusty Prime Minister who has not wrongly been likened to Gen. de Gaulle—told a visitor the election was "like a fair."

A hardened Communist, Harilaos Florakis, the head of the Greek party loyal to Moscow—was even more impressed. "No rally of that kind," he said of the huge crowd which attended the Communist meeting here Wednesday night, "has been held since the liberation in 1944. Every one of those people knew they would be in the dossiers of the secret police as leftists. They knew that might hurt them, or their children, or even their grandchildren. Still they came. That is significant."

* * *

Nevertheless, troubles and social turmoil loom ahead. The starting point is inflation. Thanks to the huge worldwide rise in oil and food costs, prices have risen here by more than 30 per cent in the past year.

Wages have only gone up by about 10 per cent. So there are inevitably going to be powerful demands for wage increases as soon as the election euphoria wears off.

The Communists have been slow to seize the occasion. During the election campaign they were on their best behavior to prove that they merited status as a legal party. But they have put together an appealing patriotic argument which features hostility to the United States on the grounds Washington was responsible for the regime of the colonels and the troubles in Cyprus.

The government which comes to power in these conditions will have to play a strong nationalist hand. Caramanlis tells visitors he expects the U.S. to help Greece put pressure on Turkey for a solution to the Cyprus question that restores Archbishop Makarios to power. If the U.S. does not help, Caramanlis indicates there will be a rift and difficulty about bases.

By itself the thinning of ties between Athens and Washington would be no catastrophe. But a weak Greece adjoining a weak Italy that abuts on a weak Spain that is cheek-by-jowl to a weak Portugal does give cause for concern. Given political developments all around the Mediterranean, there really is a danger the American presence could be eliminated in a way which would mean a slide of power towards the Soviet Union and its allied Communist parties.

* * *

The way to avoid such a turn is clearly not by fiddling in internal affairs through the black arts of intelligence. The U. S. can only be hurt by becoming deeply sucked into Mediterranean affairs. But there are two major lines of policy which Washington can manage in ways helpful to stability and freedom in this area.

First there is detente with Russia. An undiscriminating quest for any agreement at all, a visible running-after Brezhnev by the U. S. only serves to legitimize, and even glamorize, the Communist parties of Western Europe.

Then there is the matter of international oil policy. A feckless American policy, an unwillingness to curb American domestic consumption as a first step toward knocking back prices, is ruinous to the European governments. It leaves them unable to meet elementary economic problems and causes them to join the front of weakness, now spreading across the Mediterranean coast from Portugal and Spain, through France and Italy, and on here to Greece.

Letters to the Editor

Difference of Opinion

There is a difference between freedom and license, between freedom of the press and irresponsible journalism. Under the rubric of the right to "difference of opinion," I have disciplined myself to remain silent after reading many a column by Evans and Novak with distinct anti-Israel prejudice. However, all my previous suspicions were corroborated by the blatantly biased and transparently forced, fallacious reasoning of their column (Nov. 9).

Most reasonable men, including the impressive number of Christians who attended the anti-UN rally (not "the pro-Israel demonstration") Nov. 4, did not need the so-called Evans and Novak pipe-dreamed "signals plain and clear from Jerusalem." For anyone alive in 1935, the recent UN vote of 105-4 accepting the terrorism, the defiance of justice and rule of law by violent Palestinians, was comparable to the League of Nations' silence in response to the fascist Mussolini terrorist bombing of Ethiopia. In 1935, it meant the beginning of the end of international discipline and law and the beginning of World War II. The UN vote in 1974 spells its own doom and the possible danger of a world holocaust.

Dear Evans and Novak, how old were you in 1935? If you were too young to remember, you are neither too young nor too old to read about it. While reading, you will probably also come across the well-known fact of the present tension, if not animosity, between Messrs. Eban, Dayan and the Rabin government. Such independent spirits would tend to do the opposite of the present Israel government's will and for Evans and Novak to permit themselves to pen the words that they "would never have addressed the rally without permission from Rabin's government," is sheer hallucinated fancy, buttressed by perverted prejudice, becoming frightfully irresponsible journalism.

BERNARD MANDELBAUM.

(Our column was based not on fallacious reasoning but on precise information given to us by responsible persons in close touch with both the government of Israel and leaders of the American-Jewish community. EVANS AND NOVAK.)

* * *

stairs/
amilies" (Ladies'
t the house, and
y. Never sing or
r you . . . Never
eliver a message
ords as possible.
he family in the
gentlemen, unless

N.Y. POST
18/11/74

17/11/74

"Washington Post"

'I Am Not a Saint'

17.11.74

An Interview With Archbishop Makarios

By Oriana Fallaci

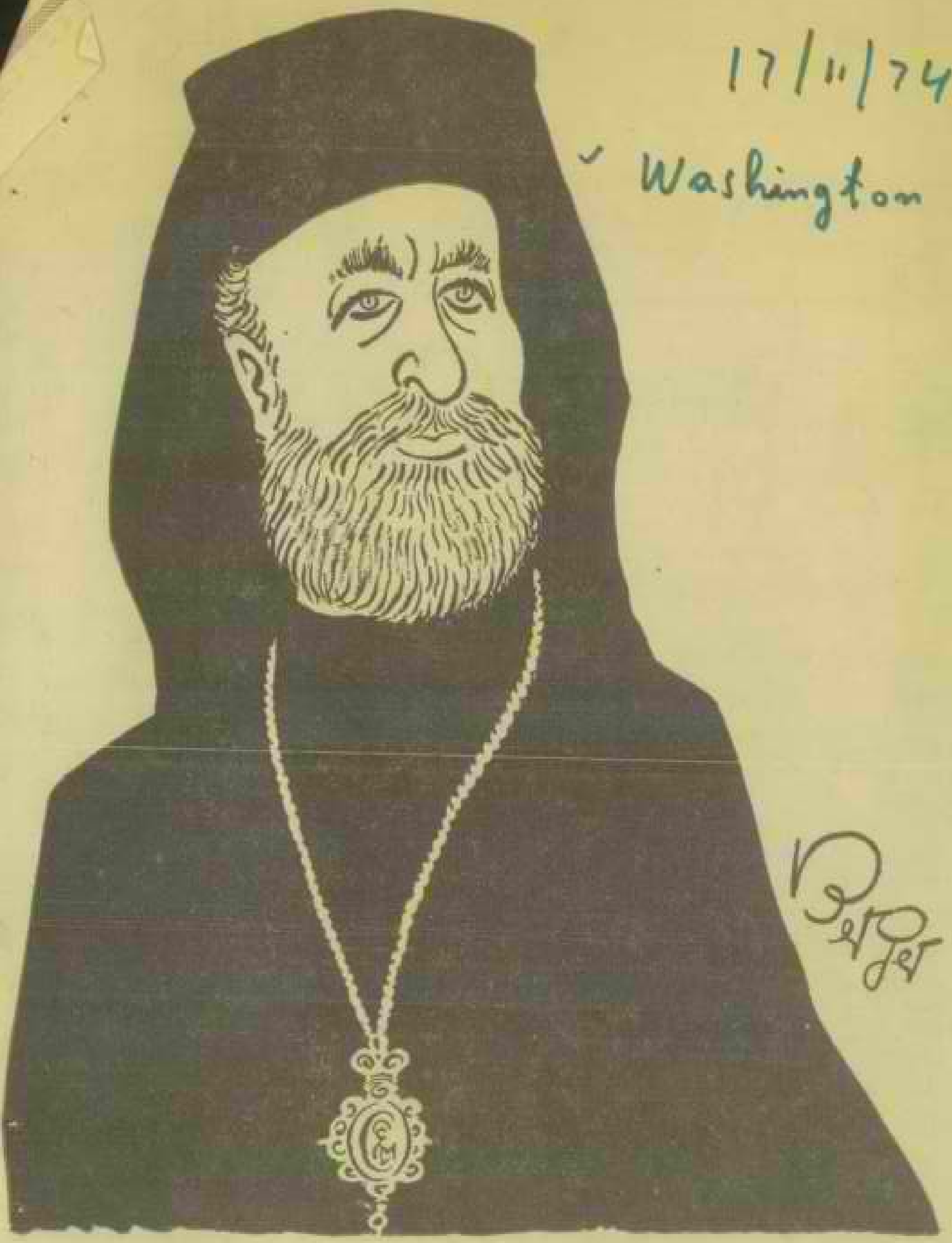

Drawing by Oscar Berger

Archbishop Makarios—head of the Greek Orthodox Church of Cyprus and president of the divided island since it won independence from Britain in 1960—has survived at least four assassination attempts and one successful coup. Ousted this summer by the Greek military government in an effort to join Cyprus to Greece—an effort that led to a Turkish invasion of the island and to the fall of the Greek junta — he took his case to the United Nations. During his stay in New York, he was interviewed for six hours in his Plaza Hotel suite by the Italian journalist Oriana Fallaci, who found him "one of the few chiefs of state worth standing up for" — a man of "brains, courage, a sense of humor, independence of judgment and almost regal dignity."

Excerpted from the interview published in L'Europeo.

Q: *A brusque question, Your Beatitude: Are you going back to Cyprus?*

A: Of course I'll go back. Certainly I'll go back. In November—at the latest, by the end of December. The date depends exclusively on me. I haven't gone back yet only because I was waiting for the Greek government to withdraw and replace the officers who are responsible for the coup d'etat against me, and also because I wanted to follow the United Nations debate on Cyprus from nearby. I don't understand why there should be any doubt about my return. I did not resign! Nothing and nobody opposes my return except perhaps those who are afraid of being tried and punished. Yet I have decided to avoid any punishment; I will go back as president, and I would never accept otherwise. I don't exclude the possibility of retiring later. For instance, should an agreement I do not like be reached, I wouldn't want to stay as president. We'll see.

Q: *What do you mean by a bad agreement?*

A: I understand that Turkey will insist on a geographical federation, and I will never accept a federation on a geographical basis because it would lead eventually to a partition of the island and to a double enosis [incorporation of Cyprus into Greece and Turkey]. In other words, it would mean the end of Cyprus as an independent state. What I'm prepared to discuss is a federation, yes, but not a geographical one, a communal one. For instance, there are areas with three or four or more Turkish villages, and these could be grouped and administered by a Turkish administration. It's one thing to have areas administered by Turkish Cypriots, others administered by Greek Cypriots, and it's another thing to have mass movements of the population. A geographical federation would move more than 200,000 people from one area to another area, and that would be inhuman, to say the least. How can you say to 200,000 people, "Leave your house, your land, and go somewhere else, because we want to form a geographical federation"?

Q: *Your Beatitude, is it this that really worries you—I mean, the possible uprooting of the Turkish Cypriots? I am told that until recently they were treated as second-class citizens . . .*

A: It isn't true! Not true! They have never been second-class citizens. On the contrary, although they were in the minority they had so many privileges that their behavior was rather that of a majority. It wasn't the Greek Cypriots who treated them badly. It was their Turkish leaders. It was they who forced them to live separately and confined them in villages that were enclaves. It was they who prevented them from cooperating with the Greek Cypriots, even economically. It was they who did not want them to trade with us—the tourism business, for instance—and so they couldn't develop. Nobody can deny that democracy in Cyprus was a real democracy, a good democracy. The Turkish Cypriots could insult me as much as they wanted to in their newspapers. They could come as much as they wanted to see me and ask me things. Then why did they have to come secretly, hiding from their chiefs? And why were they so much happier in the mixed villages where their leadership couldn't control them obsessively? What you said certainly isn't true.

See MAKARIOS, Page C4

nasty was laid to rest under a und of earth and rock rising 75 into the air.

In July of last year, a powerful drill began cutting a trench into the massive grass-covered mound. Late last month, with most of the great mound removed, excavators reached the burial chamber.

A few days ago, I stood on the small stone platform at the center of the tomb and looked down with awe at the evidence of majesty before my eyes. While acidic soil had long since leached away all remnants of flesh, bone or hair, dazzling ornaments still lay precisely where they were when placed on a royal form 1,500 years ago.

Her head had been placed toward the east in the traditional manner of Korean Royalty, and there a solid gold crown glittered in the light, round gold bangles and comma-shaped jade pieces dangling from bough-like decorative posts. Two necklaces of gold and beads peeked from the earth at the place where the queen's neck and shoulders had been. Beyond them, at her waist, was an elaborately worked golden belt from which 13 ornaments hung, ranging from a dagger to a golden replica of a fish, a fertility symbol the world over.

Five plain gold bracelets were stacked slightly askew where once they encircled her right arm. Finger rings lay where her hand had been, the little finger pointed slightly away from her body. At her feet were thick gold circlets of a kind previously thought to be royal earrings. Apparently these had been anklet decorations.

With only a little imagination, it was possible to sense the lingering presence of the royal body which

And Tombs In S. Korea

By Don Oberdorfer

Oberdorfer is North Asia correspondent for The Washington Post, based in Tokyo.

Gold cup found in the tomb of a Korean queen buried 1,500 years ago.

had been draped with the burial ornaments a millenium and a half ago, and wonder what sort of life she lived and what she would have thought of men standing at her coffin site today.

THE SILLA Kingdom originated from a group of tribes in southeastern Korea probably about the 3d Century A.D. and developed an aristocratic and sophisticated culture. Referred to in ancient Japanese literature as "gold brilliant," Silla made its royal artifacts from gold extracted from nearby mines. With Chinese assistance, Silla defeated its major rivals and unified the Korean peninsula late in the 7th Century. A slow decline began about a century later, after the king was murdered in a succession dispute, and the dynasty was eventually eclipsed by other powers.

The Silla capital of Kyongju, about 250 miles southeast of Seoul and some 40 miles north of Pusan, was the center of close to a million people in its heyday, with a national university, many palaces and temples and a thriving culture. The glory vanished after Silla's fall, and Kyongju today is a small city of about 100,000, built between and around the burial mounds which are the most conspicuous legacy from its age of greatness.

After work began in 1970, South Korean President Park Chung Hee ordered a comprehensive development plan for Kyongju in mid-1971. Park's home town is a few miles away in the same province and the Park clan is among the three legendary royal clans of Silla. Thus he is considered "a man of Silla" with a special interest in the area.

Under the development plan, the Kyongju area is to become once more a burgeoning center—this time for tourists. With the assistance of foreign capital and a $25 million loan from the World Bank, the government is planning luxury hotels, 18-hole golf courses, a race track and other attractions. These are to be centered in a new area beyond the present city. Projections prepared for a World Bank team this summer predict an annual influx to Kyongju of close to 1 million foreign tourists, mostly Japanese, plus 3.5 million Korean tourists by 1981.

One premise of the Kyongju plan is the rehabilitation and "beautification" of many of the historic areas which have fallen into disrepair. A single sub-paragraph of the 84-page development plan of 1971 authorized tunnelling into two Silla tombs to expose the burial pits and "special measures" to permit visitors to troop into a tomb's core to see for them-

ernment archaeologists began cutting into a 42-foot-high mound known as Tumulous 155 and in June they reached the outer wall of the burial chamber. A month later they announced discovery of a large gold crown with gold and jade trimmings, a finely worked gold cup and many other priceless treasures. Six gold crowns of Silla royalty had previously been unearthed—several by Japanese archaeologists during Japan's occupation of Korea and one by a grave robber who was eventually apprehended—but the newly discovered one was said to be the largest and most splendid ever found. There was no trace of a body but from the position of things, the royal person—tentatively identified as King Chijung (500-513 A.D.)—wore gold earrings, a gold girdle, gold bracelets and gold finger rings.

Among the burial gifts in a chest placed near the head of the coffin were four saddles from royal horses and a pair of birchbark mudguards, which miraculously had been preserved by conditions in the long-collapsed chamber.

Tumulus 155—so numbered by old Japanese charts of Kyongju's burial mounds—was the first intact Silla tomb ever excavated by Korean archaeologists. Here, as almost everywhere else, there is a taboo against disturbing the remains of one's ancestors, and many Koreans consider themselves direct descendents of the Silla line. Nonetheless, protests against the digging were unavailing; the development plan had been approved in Seoul by the president himself.

Tumulus 98, the largest burial mound in Kyongju, was next on the list for excavation. It is actually a double tomb with one royal person buried in a north mound and an-

ments and the archeologists a few weeks ago reached the burial chamber where the brilliant garb attributed to a queen was found.

Once again the treasure box at the head of the coffin contained fascinating and priceless items: A shining gold chalice of a kind not seen before; an unusual smoky glass vase; a small glazed bottle of Chinese origin which may help to establish with certainty the date the tomb was sealed.

Even before completing the exploration of the north mound, the archaeological team headed by Dr. Kim Chong-gi of the government's Office of Cultural Properties has begun digging into the twin tomb to the south. It is believed likely to be the burial place of a king.

According to an official of President Park's Blue House in Seoul, the gold crown and other artifacts of Tumulus 155 will be returned to the coffin site and the rebuilt mound so arranged that tourists can file into an air-conditioned, concrete-lined "burial chamber" decorated to give an impression of its original condition.

Across the way, the twin mounds of Tumulus 98 will be restored to their original shape, using the original earth and rock. The golden artifacts will be removed to the National Museum in Seoul and the new Kyongju Museum now under construction just outside of the old city. The twin burial chambers which once held royal bodies and glittering gifts will not be empty, however. Copies of the government's Kyongju development plan and photograpns of the recent excavations will be placed in the innermost sanctums of the vast mounds in case some future generation should tunnel inside and wonder where the treasure went.

Cyprus' Makarios: 'I Am Not a Saint'

MAKARIOS, From Page C1

Q: *Beatitude, whether you are right or wrong, today reality is different. The Turks occupy 40 per cent of the island and . . .*

A: And I don't accept it. Because I cannot accept a *fait accompli*; I cannot legalize with my signature a situation created by the use of military force. The so-called realists advise me to negotiate with the Turks for a geographical federation and say that I should be more flexible. They claim that instead of keeping 40 per cent of the island, the Turks could content themselves with 30 per cent, etc. Well, I don't want to be flexible.

Q: *"Flexible" sounds like a Kissingerian word. Is it Kissinger who asks you that?*

A: Kissinger never told me clearly to favor a geographical federation. He never told me clearly what he was doing or thinking. He always spoke to me about a "solution that would be acceptable to both sides" and he always said, "We don't want to tell openly what we're doing to persuade Turkey." So I cannot affirm that he's preparing the agreement that I would refuse, but I can tell you that Mr. Kissinger and I still disagree on many things. And I say that the United States should and could perform a more precise role on this. They could if they wanted to, because it is the United States that gives Turkey the economic aid and the weapons and so on. They are the only ones who could convince Turkey to be more reasonable.

Q: *Beatitude, do you believe that what happened in Cyprus could have taken place without the silent authorization of the Americans—that is, of Mr. Kissinger?*

A: Ah! I think that the United States, and other countries too, knew in advance that Turkey was preparing the invasion of Cyprus. And perhaps they were deceived by Turkey when Turkey said that it would be a limited operation, a police operation to restore the constitutional order in two days. Perhaps they understood too late what the real plans of Turkey were. Yet, all the same, they could have prevented what happened. I mean, they could have stopped the continuous arrival of Turkish troops. Did they try? Did they fail? I had a long discussion with Kissinger about this point, and I expressed all my disappointment and I told him how dissatisfied I was with the attitude of the U.S. He did not agree with me.

Q: *Many think that the American responsibility goes beyond this. Let's not forget that the Turkish invasion took place after the coup organized against you by the Greek junta and . . .*

A: Sure! Cyprus has been destroyed mainly because of the intervention of the military junta of Athens. Turkey came after, as an evil following a first evil. Turkey would never have dared intervene if the junta hadn't given them the pretext.

Q: *Yes, but don't you believe that the United States, or at least the CIA, had something to do with that coup?*

A: I don't know. Kissinger told me: "It was not in my interest to have that coup d'etat against you." I guess I should believe him. Shall I? Various indications tend to demonstrate the contrary of what Kissinger told me, but I have never found anything concrete.

Q: *Were you expecting the coup?*

A: I was not. I never believed they would be so stupid as to order a coup against me. It seemed to me impossible that they wouldn't consider the consequences of it—I mean, the Turkish intervention. You know, I went on believing this even after the coup, in London. It took me time to get convinced that [Brig. Gen Dimitrios] Ioannides [leader of the junta that ruled in Athens from November, 1973, until this August] had simply acted for lack of intelligence. Yet I knew him. In 1963 and '64 he had been in Cyprus as an officer of the national guard, and one day he had come to see me, accompanied by [Nikos] Sampson [who become president of Cyprus briefly this summer after the coup against Makarios]. He wanted to "see me secretly to suggest to me a project that would have settled forever the problem of Cyprus." He entered, he kissed my hand very respectfully, then: "Your Beatitude, here is my project. To attack the Turkish Cypriots suddenly, everywhere on the island, and eliminate them to the last one. Stop." I was astonished, speechless. Then I told him that I could not agree with him; I told him that I couldn't even conceive of killing so many innocents. He kissed my hand again and went away very angry. I tell you, he's a criminal.

Q: *Do you think that [George] Papadopoulos [leader of the preceding Greek junta] is better?*

A: Yes. I would say yes. If forced to choose between Papadopoulos and Ioannides, I would choose Papadopoulos. At least he's more intelligent. Or, if you prefer, less stupid. He could control many situations at the same time, as he proved by remaining in power more than seven years. I don't even think that he hated me in the beginning. He started hating me in the last two years, or maybe the last year.

Q: *And you, Beatitude? Are you capable of hating?*

A: Well, let's say that the feeling called hate is part of human nature. One cannot prevent anybody from having that feeling once in a while. And though I don't like to admit it, because I must affirm love, there are moments when . . . well, when . . . All right, let's say that I don't like certain people. Now, why are you smiling?

Q: *Because you make me think of certain popes of the Renaissance who led armies in war, and I am not able to understand to what point you are a priest. And I conclude that you aren't a priest at all: You are a great politician dressed as a priest.*

A: You're wrong. I am first a priest and then a politician. Or, even better, I am not a politician at all: I am a priest, first of all a priest, above all a priest—a priest who has been asked to be head of state, and consequently a politician. But I would say that you don't like this very much.

Q: *As a matter of fact, I don't, Your Beatitude. Where I live, there is an anticlerical tradition against mixing spiritual and temporal power, against allowing a religious leader to become a political leader.*

A: In my world, on the contrary, this is rather normal. And especially in Cyprus, where the archbishop and the bishops are elected directed by the people, with universal suffrage. In other words, in Cyprus, the archbishop isn't only a representative and an administrator of the church, he also is a national character. Moreover, the church is interested in all the possible aspects of life. Christian religion doesn't limit itself to the moral progress of men; it also takes care of their social welfare. I don't see any conflict between my position as priest and my position as president. I don't see any scandal in my holding both the temporal and the spiritual power. I am not the leader of a political party, going around to ask the people, "Please vote for me." I simply serve them in the double leaderships they offered me with insistence and unanimity. As I told Papadopoulos many years ago, I'm strong because I'm weak; because I don't have a party nor an army nor a police force to support me; and because I don't know the rules of politics, because I only follow certain principles which are Christian principles and not games, not tricks, not maneuvers.

Q: *Come on, Beatitude! You, who are a master in the game of the most byzantine compromise? You, who are considered the most splendid practitioner of intrigue?*

A: Oh, no! I don't follow those methods, I don't! I bend to compromises, of course, yet never to something that isn't clear or honest. I am not a saint. But I am an honest man and I don't believe that, in order to have success, tricking is necessary. Do you know why people love me? Do you know why they forgive me any mistake? Because they realize that my mistakes are caused by bad judgment, not bad intentions. I really try to introduce Christian teaching into my job as president. I'll give you an example: In Cyprus, the death penalty exists. As chief of state, I am the one who must put his signature on death sentences. However, executions in Cyprus are very rare, because anytime the condemned appeal to me, I spare them. Everybody in Cyprus knows that the death penalty is nominal, that I always stop executions. The popes you mentioned went to war, but I don't recognize war; I consider it a madness destined to end and to be remembered as folly. In the same way, I don't recognize bloodshed . . .

Q: *Beg your pardon, Beatitude. Wasn't it you who, in the beginning of your fight for independence, used to say, "Much blood will have to flow?"*

A: I cannot possibly have said such a thing. Maybe I said, "The road to freedom is irrigated with blood"—things like that. Maybe, "We'll have to die." Never, "We'll have to kill." I was in favor of sabotage, but always on the condition that it wouldn't cost the blood of the innocent. All that killing took place when I was in exile and could do nothing to oppose it. Believe me, I am not the terrible person that you think!

United Press International

Makarios in Washington last week, with Secretary of State Henry Kissinger.

Q: *We'll see about that. Let's forget about Cyprus and talk about you. First of all, Beatitude, why did you want to be a priest?*

A: I always wanted to be a priest, since I was a child. I was 13 when I entered the monastery. But the reason is difficult for me to explain. Maybe I had been impressed by my visits to the monasteries near my village. I liked them so much; life there was so different. At times I even ask myself whether the monastery wasn't my way of escaping the sheep, the poverty. My father was a shepherd. He always asked me to look after the sheep, and I did not like to look after the sheep. He was very religious, as was everyone in the family, but he didn't understand why on Sunday mornings I left my sheep to run to the monastery and help the priest say mass. When I told him I had decided to take that road, at 12, he got angry. But I didn't let myself get scared; I was so sure that nothing would ever stop me.

Q: *And what about your mother?*

A: I don't remember my mother; she died when I was just a baby. I only remember the day she got ill. There was only one doctor in the whole district, and my father went to look for him. He went by foot and he hadn't the vaguest idea of where to find him, and he walked around and around for hours and hours and finally he came back with that doctor. The doctor used the same pill for all illnesses— an aspirin, I guess. He gave the pill to my mother and soon after she died. I remember the funeral. I remember the nights when I slept with my father so I could cry better. I remember the night when my father cried too, and I said to him, "Please don't cry. If you stop crying, I'll stop too." And then I remember my grandmother, who took me away, and my relatives saying to my father, "You're young; you should get married again, for the children!" There were three of us then: my youngest brother, my sister who had just been born, and I. So one day I left the house of my grandmother and I was brought home to see my new mother. Father had married again. My new mother was a woman in the middle of the room, and she whispered, "Come in, come in!" But I was reluctant, because I didn't know her. Yet soon I loved her. She is still alive, and I still love her very much. Well . . . it's so difficult, and so easy, to tell you where I come from. My father couldn't read or write. Neither could my mother, nor my grandmother, nor my step-mother. I think that my father finally accepted the idea of my going into the monastery because there I would learn to write and read. When he took me there he said, "Be obedient, study, be obedient."

Q: *Were you disobedient then, too?*

A: I was shy. I was so shy that at school I never had the guts to get up and show that I'd studied my lesson. When the teacher called on me, I blushed painfully and my tongue got paralyzed. Yet even then I was unable to obey. Take the example of my beard: A novice isn't obliged to grow a beard, but when I was 20 or so the abbot ordered me to grow a beard. I refused. He got angry: "Either you obey or you go!" "All right, I'll go." I packed my bag and went to the door, knowing exactly what would happen. The abbot stopped me: "You must not go. Stay!" "All right, I'll stay." "You stay and you grow your beard." "Sorry, no beard." "Listen, if you don't I'll beat you!" "Beat me." He started beating me and while beating he yelled: "Will you grow your beard?" "No, I will not." "Will you?" "No." Finally he sat down, exhausted: "Please, please, have it grow just a little. A little, just for me." "No." "The least that is necessary to ask if you have one." "Just the least?" I smiled. "Yes." "Like now?" "Like now." "Not even one millimeter more?" "Not even one." "All right, I accept." And the compromise was reached without my bending to obedience.

Q: *Revealing, I would say.*

A: It's my strategy. It always was. I mean, I always liked the game of pushing myself right to the edge of an abyss. You see what I mean: I don't stop at the last moment because I find out the abyss is there; I calculate to the millimeter to reach the exact edge and no further. The others, of course, think that I am going to fall, that I am going to commit suicide. But I go very quietly, knowing that there is practically no risk because I will stop at the right time. With my abbot it was the same. I hadn't the slightest idea of leaving the monastery, I liked it too much, but I knew that by making him believe the contrary and accepting his beating, he would finally reach a compromise that would be a victory for me.

Q: *Is there any case when your calculations didn't work, when destiny decided for you?*

A: I don't believe in destiny. Everyone is the master of his own destiny. At most, unforeseen circumstances exist, and you must be able to use them well. For instance, I hadn't expected to become bishop at the age of 35 and archbishop at 37 . . . But this is a story to tell: After seven years of monastery, three of these spent studying at the high school in Nicosia, I was sent to Athens to take my degree in law and theology. In Athens I was caught by the war, the Italian and then the German occupation, and after the liberation I obtained a scholarship in the United States. I went to Boston, and in the beginning I didn't like America because I was so alone; nobody spoke my language. Then I came to like America very much; I had also been given a job as priest in a small Greek Orthodox community. So I decided to stay for five years instead of three and to take my Ph.D. in theology in Boston. But after two years I received a cable from Cyprus. In a certain district there, I had been chosen as the candidate to become a bishop. I got nervous. I didn't want to leave America; I didn't want to go back to Cyprus, Cyprus meant nothing to me, just a vague geographical knowledge. I say vague because all I had seen since the day of my birth was the mountains where I had been born and the monastery where I had grown up and the school in Nicosia. Do you know that I was 18 when I saw the sea for the first time? I answered immediately: "Thanks very much but I don't want to become bishop."

Associated Press

Makarios in Nicosia in November, 1959, waving to his supporters after his election as Cyprus' first president.

Q: *Weren't you ambitious?*

A: Sure I was. No priest can be happy if he doesn't succeed in an ecclesiastical career. But my ambitions were different, as I said. The problem is that I just mailed my answer when a second cable arrived: "Elections took place. People elected you unanimously." It was 1948, the eve of the fight for independence. I sadly took a plane to Athens and I remember that in Athens I kept asking, "Shall I find a cab at Nicosia airport? Instead, in Nicosia . . . I've already told you that in Cyprus the election of a bishop is very democratic; people participate spontaneously in it, enthusiastically and without tricks. But I haven't told you that it also produces a fanaticism. And I cannot stand any form of fanaticism. So guess how I felt when I left Nicosia airport to look for a cab and I found the most unbelievable crowd shouting my name. I recovered in time to pronounce my first political statement: "You wanted me. I accepted. I shall dedicate myself to the church and to Cyprus. And I will do anything to help Cyprus win its freedom and break the chains of colonialism. Then I saw myself lifted up by the crowd and brought to the district where I had been elected. But it didn't take too long for me to adjust. And since then Cyprus has become my life.

Q: *A good life, I would say. A lucky life.*

A: A very hard life, a difficult life, filled with risks and anxieties and exile. I was in the resistance against the British and . . . Yes, it's true that two years later the old archbishop died and I was triumphantly elected in his place, thus becoming the youngest chief of a church in the whole world. But it is also true that this doubled my political engagement and led to my exile. To get rid of me, the British sent me to the Seychelles and . . . All right, if I look at it today, that exile appears far from tragic. After all, it wasn't even an exile, it was a vacation. I was given a nice house, where I was served and respected; the landscape was marvelous—so marvelous that I went back as a tourist and I bought a small piece of land near the same house, which the owner didn't want to sell. Moreover, the English didn't keep me there too long; just 11 months. But then I didn't know how long I would stay; I thought it would last 10 years at least, and maybe forever. I didn't know about anything that happened in Cyprus; I had no radio, no newspapers; people were forbidden to speak with me and if they did they spoke a mysterious dialect I couldn't understand. And . . .

Q: *And?*

A: Well, I'll tell you: I was not born for a contemplative life. I can stay shut up in this apartment for a week but on the eighth day I must go out and see people and do something and live. You'll answer, "Didn't the monastery teach you anything?" Listen, our monasteries are not very severe; if you stay inside them it's because you choose to and not because you're obliged to. And no one says I'd go back to a monastery. Why should I go back to a monastery? I prefer doing what I do.

> ***"I am a priest, first of all a priest, above all a priest — a priest who has been asked to be head of state, and consequently a politician."***

Q: *I'm really beginning to like you, Beatitude, and at this point I'm sorry to have to ask you about the bad things they tell about you. For instance, that you rule through favors, that you are very rich, that . . .*

A: I possess nothing. Nothing except that little piece of land in the Seychelles. I haven't a penny in any bank in the world. I get only a salary that I can use as I like but it is small. I administer the properties of the Greek Orthodox Church of Cyprus, true, and as archbishop I dispose of anything that belongs to the archbishopric, yes, but I am not authorized to use a single cent for myself. As for those favors, it is true that I help many people but I help my friends less than anyone, and my relatives even less. My brother is my driver; it doesn't seem to me that I've made a great career for him, nor a comfortable one, considering the attempts that are made on my life. I live in good hotels when I travel, true, but I'll tell you why: because I have friends all over the world, and they're always anxious to pay for me.

Q: *Yes, but then why do they call you the Red Archbishop?*

A: I've never understood that. Maybe it's because I've never performed any anticommunism, or maybe because at times the Communists have been among my supporters in elections, or maybe because I've followed a nonaliged foreign policy, and most of the nonaligned countries are accused of being leftist-oriented.

Q: *Are you a socialist, Beatitude?*

A: If you mean the Swedish type of socialism, not Soviet socialism, I answer: I have absolutely nothing against socialism. Among all the social systems socialism is the one closest to Christianity, or to what Christian teaching should be. And I'll add: The future belongs to socialism; it will prevail, inevitably. And in prevailing, it will create a kind of osmosis between the capitalist countries and the communist countries that will meet on the road to socialism. Spiritually, this is already happening: The socialist spirit, the egalitarian spirit, is permeating human relationships.

Q: *You seem to be optimistic, Beatitude.*

A: I always have been.

©1974, L'Europeo

Gagging the Press in the Courtroom

By Fred Graham

The author is legal correspondent for CBS News.

AGGIE WHELAN is understandably puzzled. As a courtroom artist for CBS News, she illustrated two trials recently for television. For her sketches of the Mitchell-Stans trial, the National Academy of Television Arts and Sciences awarded her an Emmy. For her sketches of the trial of the Gainesville 8, United States District Judge Winston Arnow awarded CBS a conviction for contempt of court.

Whelan's puzzlement, unhappily, is not all that unusual in journalism these days. She is one of a growing list of victims of a legal quagmire called "fair trial-free press"—the lawyers' tidy term for the chaotic relationship that has developed between the news media and a judicial system that is groping for a partial exemption from free journalistic scrutiny. It has now been a decade since the issue was brought forward by the Warren Commission's criticism of the press coverage of the Kennedy assassination; Aggie Whelan is typical enough to be a starting point in taking stock of where things seem to be heading after those 10 years.

The Gainesville 8 were members of the Vietnam Veterans Against the War (VVAW), one of America's most non-newsworthy organizations until the Justice Department accused them of conspiring to disrupt the 1972 Republican convention in Miami by ingenious forms of violence, including firecrackers and wrist sling-shots. They were arrested and hustled out of Miami for the duration of the convention, and when they were finally brought to trial in Gainesville before Judge Arnow, they were ready to tell anyone who would listen that they thought it was a political frame-up.

But Judge Arnow, apparently not wanting any non-legal factors to intrude into the case, issued a "gag order"—a type of order that was virtually unknown 10 years ago, but which now has become the focal point of the "fair trial-free press" issue. Among other things, this one barred the defendants and all their supporters (apparently the entire membership of the VVAW) from communicating with the press, and it prohibited any sketches of courtroom scenes.

The trial resulted in a conviction—not of the defendants, who were quickly acquitted, but of CBS. Whelan had returned to her motel room one day and sketched courtroom scenes that later appeared on television.

Judge Arnow fined CBS $500 for contempt of court.

After enough hearings and appeals to convict a Godfather, the U.S. Court of Appeals for the Fifth Circuit unreeled a dizzying chain of logic that zigged and zagged as follows: (a) it held that Judge Arnow's attempt to control the media's reporting of events in open court violated the First Amendment and was therefore invalid; but, (b) a contempt conviction could be imposed for violating that order because even unconstitutional orders by judges must be obeyed until overturned by higher courts, but (c) because contempt of Judge Arnow's own order was at stake, CBS is entitled to a new trial before another judge.

THE THING that keeps this incident from being funny is that it is too typical of other bizarre judicial conduct that has occurred recently in the name of "fair trial-free press":

- A judge in Charlottesville, Va., distressed that the press was reporting "scandalous pleadings" before the defendants had time to answer, ordered all incoming papers sealed from the press and public for three weeks after each paper was filed.
- In Texarkana, Ark., a judge ordered the press not to publish the verdict in a rape case and held the editor of a local daily newspaper in contempt for disobeying the order.
- In Seattle, a judge ordered the press not to publish anything about a murder trial except facts presented to the jury; when two reporters for the Seattle Times printed details of a hearing on the admissibility of evidence held in open court with the jury out, the judge held them both in contempt.
- A San Francisco judge ordered all public officials—including Mayor Joseph Alioto—to stop discussing the fedendants in the "zebra" murders, and forbade the news media from making public the criminal records or reputations of the arrested suspects.
- A judge in New Orleans ordered the press not to report the open court testimony in a pretrial hearing of a rape-murder case or any editorial comment that might tend to affect the case.
- When a suspect was arrested in the "alphabet" bombings in Los Angeles, a judge "gagged" everyone—including the defendant, who had been so silent anyway that some people thought he was a deaf mute.
- After a Hollywood strip-tease performer "streaked" in the buff down Sunset Strip as a publicity stunt, a municipal judge ordered the stripper and her lawyer to stop discussing it with the press.

This is only a sampling of the gag orders that have been issued recently in the name of "fair trial-free press." Some were overturned on appeal.

But they do indicate that the use of gag orders and secrecy in efforts to head off prejudicial publicity can produce erratic judicial behavior and can impede free discussion of matters of public importance and interest.

THE ERA of Watergate has demonstrated, among other things, the validity of Count de Tocqueville's observation that important policy matters in the United States frequently evolve into legal questions to be settled in court. Yet the very sensitivity and importance of those legal matters, which should call for the greatest possible news coverage, appear instead to be influencing judges to resort to gag orders and secrecy in the name of "fair trial-free press."

In doing this, the trial judges seem to be cutting against the grain of the approach suggested by the Supreme Court. The court has not yet ruled on the gag order question, and the incidents above suggest that such a ruling is probably overdue. But when the court last ruled on the subject, in *Sheppard v. Maxwell* eight years ago, it instructed judges to deal with publicity by directing its efforts inward, toward the system of justice, not outward toward public officials and the press. Justice Tom Clark's opinion for the majority catalogued all of the internal measures that should be considered, without mentioning external measures:

"Of course, there is nothing that proscribes the press from reporting events that transpire in the courtroom. But where there is a reasonable likelihood that prejudicial news prior to trial will prevent a fair trial, the judge should continue the case until the threat abates, or transfer it to another county not so permeated with publicity. In addition, sequestration of the jury was something the judge should have raised *sua sponte* with counsel. If publicity during the proceedings threatens the fairness of the trial, a new trial should be ordered.

"But we must remember that reversals are but palliatives; the cure lies in those remedial measures that will prevent the prejudice at its inception. The courts must take such steps by rule and regulation that will protect their processes from prejudicial outside interference. Neither prosecutors, counsel for defense, the accused, witnesses, court staff nor enforcement officers coming under the jurisdiction of the court should be permitted to frustrate its function. Collaboration between counsel and the press as to information affecting the fairness of a criminal trial is not only subject to regulation but is highly censurable and worthy of disciplinary measures."

Von Hedemann—Ben Roth Agency

"Now if there's anything else I can do for you, Sonny . . . just holler!"

THE PROBLEM with that heavy hint about continuances and changes of venue is that trial judges relish playing center stage in highly-publicized cases; once a newsworthy case is assigned to them, they tend to find reasons why it can be tried promptly in their courts—if only stern steps are taken to muzzle all that publicity. Of the Watergate cases that have been tried so far, trial delays or changes of venue out of the District of Columbia were requested by defendants in each case. Not only were all these motions denied, but the lawyers and sometimes the defendants were subsequently gagged as the judges sought to dampen the publicity surrounding the trials.

But even if all those Watergate judges had mustered the modesty to transfer their cases to Peoria, with each trial set in 1984 before a jury of illiterates, the defendants could at least argue that their rights were still jeopardized by prejudicial publicity. And because every newsworthy case is by definition unique, that Peoria judge would be tempted to gag somebody or seal some of the records—just so no appellate court could ever say everything possible wasn't done to insure a fair trial.

In cases not involving gag orders, it's frequently easier to tell when the cure is clearly worse than the disease—such as when Judge John Sirica suggested postponing the impeachment proceedings to ease publicity problems at the cover-up trial, or when Judge Walter Hoffman considered calling off the grand jury investigation of Vice President Agnew because there had been news leaks.

But it is much more difficult to show that a gag order has done more damage to the First Amendment than is justified by the threat of prejudicial publicity. As a result, the pressures of "free press—fair trial" have produced an outpouring of gag orders that seem to be steadily increasing, both in numbers and in the breadth of the limits they place on free expression. And, in addition, judicial proceedings, which used to be automatically held in the open for all to see, are increasingly conducted in secret.

NOBODY KNOWS how far this has gone, because gag orders so rarely turn up in case reports. Lawyers and litigants who are muzzled rarely risk antagonizing the judge by challenging them, and journalists usually lack the money, standing or gumption to do so.

So, to measure the trend, I have made an informal, unscientific sampling composed of all the reported cases I could find; all the additional unreported cases cited in the few law review articles published on this subject, and newspaper indexes and clipping services. All these suggest that the gag order problem is a phenomenon of the past decade—and that the problem is growing steadily.

This sampling turned up no gag orders until 1966 — two years after the Warren Commission report, and the same year as the report of the American Bar Association's Advisory Committee on Fair Trial and Free Press and the Supreme Court's reversal of a murder conviction because of prejudicial publicity in *Sheppard v. Maxwell*. But in 1966, there were two known cases in which gag orders were issued. In 1967, there were 4; 1968, 15; 1969, 5; 1970, 9; 1971, 13; 1972, 10; 1973, 22. So far in 1974 there have been 20.

It is impossible to say how huge an iceberg lurks below this visible tip, but whatever the total is in numbers, gag orders are affecting a high percentage of the cases that the national press is interested in covering. I have not covered a trial in the past two years where the judge didn't issue a gag order, and I don't know of any other CBS correspondent who did.

In theory, a judge shouldn't issue an order curbing anyone's absolute freedom of expression unless there's a proven "clear and present danger" that publicity threatens the fairness of the trial. But in California, gag orders are now issued routinely in newsworthy cases. So if California proves to be the bellwether here that it has been in other areas of American life, gag orders can eventually be expected in virtually every case that the press would want to report.

THESE ORDERS fall into three general catagories: Orders that seek to limit the statements that may be made to the press by lawyers, parties, witnesses and, sometimes, outsiders; orders that purport to tell the press directly what it may or may not publish, and orders sealing court records and proceedings from the press and public.

They are listed in that order because a pattern seems to be developing in which judges try to dampen publicity by gagging those most obviously under the judicial thumb—the lawyers, defendants and witnesses—and when that fails, there's a tendency to try direct action against the press, or — increasingly — secret proceedings.

As a result, there are currently about a half dozen major confrontations each year between judges and newsmen. Into that fractious atmosphere has been injected a new doctrine known as the Dickinson rule.

It got its name from a case in Baton Rouge, La., in 1972, when a judge ordered the press not to report a hearing in open court and then convicted two reporters for contempt after they wrote stories. The U.S. Fifth Circuit Court of Appeals said the order was unconstitutional, but upheld the conviction, saying the reporters should have obeyed the order and appealed it. It was the first time in the history of this country that newsmen had been held in contempt for reporting a public hearing in the face of an admittedly unconstitutional order. But when the Supreme Court was asked to review the case, it declined, leaving other judges free, at least for the present, to invoke the Dickinson rule against the press.

IT IS NOT difficult to imagine that when some future Watergate occurs somewhere, lawyers for those hoping to cover it up will manage to persuade a judge that it will be necessary to order the local Woodwards and Bernsteins not to publish any more stores about the case in the name of fair trial and free press. And even though that order may be unconstitutional, those reporters will have to obey for as long as it takes to win an appeal—and this time the cover-up may have succeeded.

What makes all this especially frustrating is that the prejudicial publicity issues might have been one of those problems of the 1960s that faded into insignificance under the conditions of the 1970s.

Journalism has become far more evenhanded and professional in its reporting of legal stories. Court reporters take fairness very seriously these days. Some are lawyers themselves; most have a healthy respect for due process; none would write the "mad-dog killer" stories of the past.

But the legal system seems caught in a web of its own precedents. Convictions have been overturned on grounds of prejudicial publicity, so lawyers keep raising the issue and some judges keep playing it safe by erring in the direction of censorship and secrecy.

The problems would be minimal if the judges would confine themselves to the internal measures of trial delays, change of venue and careful jury selection as prescribed by the Supreme Court. But once they undertake to control the publicity, there's a tendency to escalate their efforts, which, in the long run, seems detrimental to everyone concerned.

EXHIBIT A is the Watergate cover-up trial. Watergate had been so much in the news that the public was growing sick of it, when last March Judge Sirica issued an order forbidding all attorneys, defendants and subpoenaed witnesses from "making extrajudicial statements concerning any aspect of this case that are likely to interfere with the rights of the accused or the public to a fair trial by an impartial jury." This left room for some comments to the press. When stories continued to appear, Judge Sirica issued what has to be the ultimate in gag orders—a secret gag order. He called the lawyers into a locked courtroom for a chewing out one day and ever since they have refused to give any statements, including explaining what the judge said to clam them up so thoroughly.

But the publicity about the trial continued, and Judge Sirica responded with increasing secrecy. Much of the questioning of the prospective jurors was done in secret. What they answered was of considerable public interest, because some of them reportedly expressed an inclination to acquit the defendants because Richard Nixon had been pardoned. But even after the jury was sequestered, Judge Sirica kept the transcript sealed, apparently because some jurors had been asked intimate questions. In a similar vein, a juror was dismissed — reportedly because of contacts with an employee of the special prosecutor's office—and all the records were sealed. Then defendant Robert Mardian requested a severance, reportedly because of his lawyer's ill health. Judge Sirica denied the motion but sealed the reasons, presumably to spare the lawyer's feelings.

The result is that the Watergate cover-up trial has become a secret trial in some respects. It is an ominous example of how contagious secrecy can be, once it is injected into the judicial system in the name of fair trial-free press. Once Judge Sirica began issuing gag orders and holding secret hearings to combat publicity, the habit of openness was broken and he seemed to find it natural to resort to secrecy—often for no more reason than to spare someone's ruffled feelings.

Several days ago, in desperation, George Lardner of The Washington Post and I wrote a letter to Judge Sirica, protesting the growing secrecy and requesting that the records be unsealed. He refused, and—you guessed it—sealed our letter.

Famine Stalking Rangpur

By H. D. S. Greenway

Greenway is an Asia correspondent of The Washington Post, based in Hong Kong.

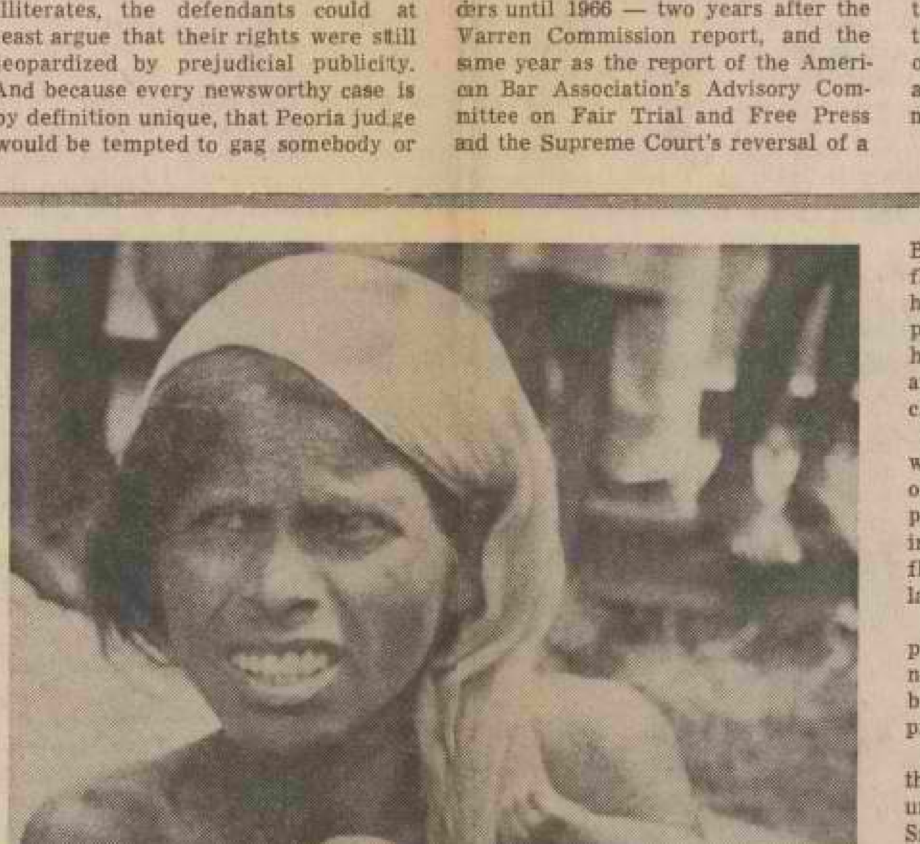

RANGPUR, Bangladesh — The "Central gruel kitchen" here, about four miles from Rangpur Town, feeds 9,000 people a day. It is housed in the ruin of an unfinished orphanage and every day there are long lines of ragged, emaciated, starving people waiting outside to be handed a few cups of wheat flour. Thousands of homeless people live here in unfinished rooms and along the raised rural roads. Hundreds more shuffle through the white dust with tin plates, gourds and bits of cloth in which to carry away the single meal that the government provides free each day. The central gruel kitchen is but one among many hundreds of similar emergency feeding stations set up in Rangpur District and around the country.

Local officials estimate that since August between 15,000 and 20,000 people have died because of hunger in this district alone. The ravages of rain and flood are only partly to blame. Had the government responded to the crisis more quickly and with more food last summer, provincial officials and foreign relief workers say, mass starvation could have been avoided.

Private corruption in the form of large-scale rice hoarding to drive up the price and rice smuggling to India has, along with government mismanagement, helped turn what might have been a case of severe hardship into a disaster, they say. And knowledgable people both here and in the capital say that little has been done to stop private corruption because those involved have direct links with high officials in the Awami League — the ruling party of Bangladesh. "This is a period of loot and plunder at the people's expense," Mohdud Ahmed, one of the country's leading lawyers, said in a recent interview.

ALTHOUGH the situation here will not substantially improve until the end of the month when the winter rice harvest starts to come in in quantity, the worst of the crisis is now over. It is over because foreign donated food is now arriving in bulk at the country's ports and because there are now emergency feeding stations in all the hard-hit areas. But unless there is considerable improvement in the government's distribution system, provincial officials and foreign relief workers say that famine is likely to come again in the spring.

Rangpur District is in the northern part of Bangladesh—far from the country's deep-water ports. Relief was slow to arrive but now there is Canadian and American wheat here and in Gangashara Village, a few miles away, the Red Cross is giving out rice from the Red Cross Society of China. Everyday good-natured Russian pilots in shorts and sports shirts arrive in Rangpur in their twin-engined Mikoyan helicopters carrying bread.

The trouble began when the rains came early this year, in April instead of May. They ruined the summer rice crop so that, in this district, only about a third of the harvest was recovered.

The summer rice crop is a subsidiary crop—producing less than half the all-important winter crop. It serves the purpose of tiding people over for three or four months until the winter crop comes in in November and December.

In June, the misery was compounded when the unusually heavy rains led to widespread flooding. Bangladesh, lying in the delta of the Ganges and the Brahmaputra, is always subject to flooding but this year the waters rose higher and stayed high longer than in previous years. Many people lost their houses and all they possessed. In some areas the rice paddies were ruined because of sand.

By August it was clear that famine was coming if nothing were done. Not only rice but jute, which accounts for 8 per cent of the country's export earnings, was affected. Because of the flooding there was no work for the landless laborers.

The price of rice rose to about $15 per maund (82 pounds). The price has now dropped to about $11 per maund but only a year ago the price was approximately $4 per maund.

General inflation, and specifically the price of rice, made it impossible for unemployed landless laborers to eat. Small farmers began to sell their cattle and then everything they owned, including their land, just in order to eat.

If the government had provided wheat in August, which under a modified rationing system is sold in the countryside at a subsidized price, most of the starvation and the complete bankruptcy of the small farmers could have been avoided, according to the government's critics. Wheat in sufficient quantitites did not start to arrive in this province until the second week of October when the famine was already well under way.

Government sources in Dacca, in recent interviews, said that their stocks were very low at the time and that response from foreign donors was too slow in coming to head off the famine in the early autumn. Insufficient transportation facilities also was given as a reason why the famine districts were not supplied quickly.

ACCORDING to government statistics, Bangladesh imported 1.6 million tons of food last year. According to local estimates, however, nearly a million tons of rice were smuggled across the border to India. The black market exchange rate favors the Indian rupee over the Bangladesh taka and makes the smuggling worthwhile. So far, despite promises from the government, little has been done to stop either smuggling or rice hoarding.

Last year, the government's rice procurement program was a total failure. It had intended to collect 450,000 tons but got little more the 70,000. This year they hope to do better. The new program began Friday and this year procurement is compulsory and not voluntary as it was the year before. If successful, the program could not only cut food imports but provide evidence to donor countries that Bangladesh is at last doing something to put its house in order to solve its own problems. But many foreigners and skeptical Bengalis fear that too many highly placed officials have a stake in corruption for the situation to radically improve.

The government estimates that 1.1 million tons of rice were lost in this year's heavy rains and floods. But this year's winter harvest looks to be a bumper harvest and the net shortage, counting efforts to recoup losses, will probably be about 300,000 tons.

The Bangladesh government has revised its anticipated food deficit for fiscal year 1974-75 upwards from 1.7 million tons to 2.3 million tons. Foreign experts, however, doubt the country's ability either to absorb such additional imports into the system or even to find such an additional amount on the world market. With proper distribution, experts say that Bangladesh could get along very well with the original estimate.

Gruel kitchens are scheduled to stop operation at the end of this month and the coming harvest will provide work for many landless men.

But as the minister for relief and rehabilitation, Abdul Momen, said recently, "This famine has already ruined the health of so many of our people." The number of landless men in this district alone has increased by 20 per cent, according to local estimates. The coming harvest will give them work but probably not enough money to provide them with rice for more than a couple of months.

If this proves to be the case, and if nothing is done to halt corruption and improve distribution, another potentially manageable shortfall will again result in mass starvation next spring.

WASHINGTON POST DEC 0 8 1974

Kissinger— Says Critics Peril Detente

By Murrey Marder
Washington Post Staff Writer

Secretary of State Henry A. Kissinger said yesterday that if Congress tries to force changes in the nuclear arms limits set at the Vladivostok summit conference it will jeopardize American-Soviet detente.

Kissinger was mounting a counterattack against charges led by Sen. Henry M. Jackson (D-Wash.) that arms levels agreed to by President Ford and Kissinger were "wantonly high." Jackson has said the Ford administration should "go back" and bargain for lower ceilings on intercontinental weapons.

"If the Senate or the Congress wants to send back the agreement . . . with instructions to get lower numbers," Kissinger countered, "they better send with it an authorization in the appropriations bill for $5 billion to $10 billion to increase our strategic forces." That would be "the only possible incentive" to get Soviet agreement for reduced forces, Kissinger claimed.

The Soviet Union made "very major concessions" in the talks two weeks ago between President Ford and Soviet leader Leonid I. Brezhnev, Kissinger said, producing "a major breakthrough." If this accord now brings a divisive debate in the United States on top of the controversy over granting the Soviet Union trade concessions, said Kissinger, "the Soviet Union will only be able to conclude that a political detente with us faces domestic difficulties of an insuperable nature in the United States."

At an unusual Saturday press conference, Kissinger also invoked the danger of great allied strategic damage if Congress fails to extend the existing deadline for cutting off all military aid to Turkey by Tuesday.

Speaking for President Ford and himself, Kissinger called on the House to duplicate immediately the action of the Senate last Wednesday in delaying the Turkish aid cutoff by two months, to Feb. 13.

The congressional attempt to use that aid cutoff threat to induce Turkey to settle the Cyprus conflict, where Turkish forces landed last July, has boomeranged, Kissinger maintained.

By imposing a Dec. 10 cutoff on U.S. military assistance to Turkey, Kissinger said, Con-

See KISSINGER, A4, Col. 1

KISSINGER, From A1

gress "undermined the ability of the United States to assist in bringing about a just settlement of the tragic conflict on Cyprus." U.S. diplomacy "will be thwarted" unless the deadline is changed, Kissinger said.

The United States "does not approve of actions Turkey has taken on Cyprus," Kissinger said. However, he emphasized that American military aid to that nation is not "granted as a favor" but because of Turkey's vital position in the security of the Eastern Mediterranean.

Kissinger, due to launch a new round of Middle East diplomacy today with the arrival of Israeli Foreign Minister Yigal Allon, also expressed a cross-link there, too, with the Soviet Union.

The nuclear accord reached at Vladivostok, Kissinger said, "ought to provide incentives for [Soviet] restraint [in the Middle East also] if it is viewed as it should be—as a political and not a military decision."

Kissinger yesterday was giving his first extensive public explanation of the Vladivostok accord since it was signed Nov. 24. The Ford-Brezhnev agreement, the basis for a new round of negotiations to produce a 10-year accord by next summer, puts a ceiling of 2,400 nuclear missiles and bombers on each nation, including a limitation of 1,320 on the number of missiles that can carry multiple warheads, known by the acronym MIRVs.

For the first time in public, Kissinger said that "the MIRV limits resulted substantially from American proposals and not from Soviet proposals." He acknowledged that "no major atempt was made to see whether a hundred less (MIRVs) would have worked" in reaching an acord.

That is regarded by many specialists as a surprising admission, because the central dispute about the Vladivostok accord is over the high level of multiple-warhead missiles. Following the Kissinger press conference, the explanation given at the State Department was that if the United States had pushed down the MIRV levels, it would have been obliged to accept a Soviet demand for an advantage in the total number of weapons allowed each side.

Kisinger said: "Basically, the judgment of our Defense Department was that once the MIRVs went beyond a point where, over a period of time, the land-based missiles might become vulnerable, a difference of a few hundred was not decisive. And therefore we geared the MIRV limits to a minimum program that we had established as being in the interest of our own security and made the proposed number consistent with that program."

Defense Secretary James R. Schlesinger clearly indicated Friday at his press conference, however, that he would have liked lower weapon ceilings, but that the figures resulted from "a process of mutual accommodation . . ."

Now, Schlesinger said, "the overall forces of the United States in the strategic area will be larger than they otherwise would have been." Schlesinger said the extension of the projected American new Trident nuclear submarine program beyond 10 submarines "must definitely be considered over the longer run." The huge Tridents will cost more than $1 billion each.

Kissinger said yesterday, however, that the assertion by Sen. Jackson that the Vladivostok accord will lead to spending additional billions of dollars "is certainly incorrect. These levels do not involve expenditures beyond the levels that the United States had planned."

When Schlesinger's differing statements were called to his attention, Kissinger replied, "I do not believe that he meant to indicate that it required additional expenditures beyond those planned. He may have meant to indicate that it might involve additional expenditures beyond those that are now being spent."

The central accomplishment in the Vladivostok accord, Kissinger reiterated yesterday, was that it established a ceiling on total numbers of strategic nuclear weapons.

The complexity of the dispute over missile and multiple-warhead missiles in the 2,400- and 1,320-mile ranges have tended to obscure the fact that this means that the United States by 1985 will have an estimated 11,000 nuclear warheads on its missiles, and the Russians about 8,000 to 9,000 warheads. These are the target-hitting numbers, not the numbers of launchers.

In defense of the accord, Kissinger said, "Once you have achieved a ceiling on strategic forces and a ceiling on MIRVs, it is our judgment that the follow-on negotiations for reductions will be a lot easier than they will be under conditions where both sides are still increasing their forces."

In reply to criticism that the arms race in nuclear weapons technology will continue, and therefore the arms race really will not be "capped," Kissinger said:

". . . It reduces substantially the incentive for an unlimited qualitative arms race. The nightmare in qualitative changes has always been the linkage of qualitative change with quantity."

On other subjects, Kissinger said:

• The new phase of Middle East diplomacy now starting with the visit of the Israeli foreign minister "should be done with a minimum of public declarations." Despite reports that Egyptian President Anwar Sadat may be cooling on a new Egyptian-Israeli disengagement, Kissinger said, "I have heard nothing so far to indicate" that Sadat is withdrawing from the views he expressed in October for such an accord.

"We hope that progress can be achieved," he said, but declined comment on assessments that Israeli Premier Yitzhak Rabin has indicated new flexibility on a further disengagement with Egypt in the Sinai desert. Kissinger said he did not want to add to "the perhaps excessive speculations that have already been made."

• He remains "optimistic that the basic objectives" of his proposal last month for oil policy coordination among the industrial nations will be achieved. Kissinger's plan included a $25 billion lending arrangement to ease the strain of quadrupled oil prices. He did not repeat the $25 billion figure, which West German Chancellor Helmut Schmidt balked at in his Thursday-Friday talks here.

Kissinger said, "There will be technical disagreements about the size of the fund and other matters of this kind," but the objectives ultimately will be achieved, "perhaps in an undramatic fashion."

• The United States will approach talks between President Ford and French President Valery Giscard d'Estaing, starting Dec. 14 at Martinique, with the expectation of "major progress" in reconciling differences on energy policy.

Kissinger reiterated, however, that "consumer solidarity" must be achieved before a meeting between oil consuming and producing nations that France urgently favors. It "is misleading," he said, "to give the impression that there is no consumer-producer dialogue going on now. The United States, he added, is engaged actively in talks with Saudi Arabia.

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

ס ו ד י

מס' 86

אל: ביקוסיה

מאת: המשרד

נשלח: 151500 גרב 74

לשלכם 28.

הודעה על הכשרת בסל תעופה לדבקה בססרה ב-7 דבא לאל על באמצעות סוכנה בניקוסיה.
כוללים בה פרסים מכביים על המסלולים שיהיו סוכבים כעבור 4 שבועות.
אל על סרם הגיבה וסיכמנו שתתאם עמנו תשובתה בבוא העת.

כלכלית

—

מנכל אמיר דיברן כלכלית סזתים בן יהודה/מערפה אזרחית שרם /אלעל
אב/דל

מברק יוצא - מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

שמור

אל: ניקוסיה אנקרה:

מאת: המשרד

572/ח

נשלח: 151600 נובמבר 74

מטבאוסטריה לשגרירנו באתונה.

שטיינר, המנכל המדיני במשרד אוסטריה (שהיה שגריר ביוון ובקפריסין) נפגש בכיר יווני לשיחה ארוכה עם מאקריוס ובסופה התרשם שמקריוס ממשיך להאמין שיעודו בחיים להציל את יוון, שהחלטתו נחושה לחזור לאי ושיפעל בכל מאודו נגד פתרון פדרטיבי שיהיה מבוסס על חלוקה גיאוגרפית.

עד כאן.

מזהים

דיבוץ מזהים

THE WORLD

Newsday 14.11.74

Makarios Plans Return To Cyprus as President

Archbishop Makarios said yesterday he will return to Cyprus to assume his role as president in the next few weeks. He told reporters following a 45-minute meeting in Washington with Secretary of State Kissinger that "it is my intention" to return to Cyprus "in the next few weeks."

Makarios was forced into exile last summer by a coup led by Greek army officers. He has been kept from the island in the wake of the Turkish invasion of Cyprus. When asked what role he would play in Cyprus, the archbishop answered, "I will go back as president." The government of Cyprus recognizes Makarios as president, but his position is unclear because Turkey occupies 40 per cent of the island, including the major population areas.

Kissinger said he hopes to visit Turkey in the near future in an effort to resolve the conflict between the country and Greece over the future of Cyprus. He said that he hopes formation of a new government in Ankara will permit him to make the trip, which was canceled earlier this month because of the lack of a formal Turkish government.

Makarios, asked about reports that Turkey was withdrawing 5,000 troops from Cyprus, said such a pullback "does not make any difference to Cyprus" since the Turks continue to occupy large areas of the island. The archbishop has maintained all along that all foreign troops on Cyprus must withdraw if there is to be a final settlement.

בל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך – עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז – 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

מאת שגרירות ניו-יורק

מסדר

מס. 42

נשלח:131515 נוב 74

~~אל:אתונה המשרד~~

~~מאת: אתונה~~

ממשלת אוסטריה לשגרירנו באתונה:

~~מזתים:~~

~~משגריר אוסטריה(המאומן גם לקפריסין).~~

שטייגר, המנהל המדיני במשרד אוסטריה(שהיה שגריר ביוון ובקפריסין) נפגש בניו יורק לשיחה ארוכה עם מאקריוס ובסופה התרשם שמאקריוס ממשיך להאמין שיעדור בחיים לתציל את יוון, שהחלטתו נחרצה לחזור לאי ושיפעל בכל מאודו נגד פתרון פדרטיבי שיהיה מבוסס על חלוקה גיאוגרפית.

עד כאן.

~~תימכל~~

שהח רהמ מנכל סהנמ ס/מנכל סמנכל איר"א מזתים אלגרם חקר רם אמן

צב/עב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]

IJAN

The Times
12 Nov. 74

OVERSEAS

The far flung Anglican Church in the Middle East undergoes a quiet transformation

From Edward Mortimer

Cairo, Nov 7

Among the many changes occurring in the Middle East one that is likely to pass unnoticed by most people is the reorganization of the Anglican Church. It is a complex operation, which directly affects only a few thousand people, and it is being managed with the minimum of fuss by that discreet man, Dr Robert Stopford, the former Bishop of London.

Dr Stopford has the rather long-winded title of The Archbishop of Canterbury's Vicar-General in Jerusalem and the Middle East. He took over from the former Archbishop in Jerusalem, the Right Rev George Appleton, who retired last year.

The Middle East, in Anglican terms, is a very large area. Until this year it covered the whole Arab world from the Atlantic to the Persian Gulf as well as Israel, Cyprus, Iran, and the eastern seaboard of Africa as far south as Mogadishu.

But at the beginning of this year Sudan, which has 120,000 to 150,000 Anglicans—far more than all the other countries put together—reverted to the direct control of the Archbishop of Canterbury. It is intended that the four Sudanese bishops and 98 Sudanese priests should, in due course, form a province of their own.

Jurisdiction in Morocco has just been transferred to the Diocese of Gibraltar. But Anglicans in Libya, Tunisia, Algeria, Ethiopia and the French territory of the Afars and the Issas, remain under the authority of the diocese in Egypt, whose first Egyptian bishop, the Right Rev Ishak Musaad, was consecrated by Dr Stopford on All Saints Day in All Saints' Cathedral, Cairo.

Also nominally under his authority, though for political reasons not easily accessible to him, are the Anglicans of Somalia and South Yemen. It can be assumed that he will keep an eye on any that are to be found in North Yemen and Saudi Arabia. (These countries have not been included in any diocese because their Muslim rulers resent any hint of Christian interference.) These vast territories together do not include more than about a thousand Anglicans, and Bishop Musaad's vast diocese has only five priests.

The diocese in Iran whose boundaries are not changing, does rather better with 12 priests and a congregation of about 1,500. But the new diocese of Cyprus and the Gulf, with the same number of priests, will have to cope with a potential congregation whose numbers are unknown but may be as high as 20,000—as Dr Stopford puts it "a large and growing number of people who need pastoral care".

The unifying characteristic of this improbably far-flung diocese is that both clergy and congregation are expatriates. Appropriately, therefore, its bishop will be the only Englishman among the four diocesan bishops in the Middle East when the new arrangement comes into force.

Appropriately too, in view of the amount of air travel his job involves, he is a former Royal Air Force chaplain, the Right Rev Leonard Ashton. Although the diocese does not yet formally exist, he is already looking after it with the title of Assistant Bishop in Jerusalem.

Jerusalem itself will be the seat of a new diocese including both the present diocese in Jordan, Lebanon and Syria and "all that is left of the Bishopric in Jerusalem when Cyprus and the Gulf are taken out". This cumbersome circumlocution is used because both "Israel" and "Palestine" are considered politically loaded words. In fact, the 24 priests and 4,000 communicants of the new diocese in Jerusalem are mainly Arabs, and they will have an Arab bishop the Right Rev Faiq Haddad.

He was consecrated last August as Bishop Coadjutor in Jerusalem, at the same time as another Arab, the Right Rev Aql Aql, who is now an assistant bishop in Jordan, residing in Amman. The present diocesan Bishop in Jordan, Lebanon and Syria, the Right Rev Naguib Cubain resides in Jerusalem.

Bishops have the privilege of being allowed to cross the Allenby Bridge over the Jordan in their own cars. This privilege has not been withdrawn in spite of the alleged arms smuggling by the Greek Catholic Archbishop, Mgr Hilarion Capucci.

But one Anglican clergyman who is not allowed to cross the bridge at all is a parish priest in Amman, the Rev Ilya Khoury. He is a member of the executive of the Palestine Liberation Organization and may become a minister without portfolio in the proposed Palestinian Government in exile. None the less Bishop Cubain regards him as a model parish priest, and he has promised not to give up his parish.

Bishop Cubain's retirement on January 6, 1976, will mark the beginning of the new dispensation and thus also enable Dr Stopford to retire for the second time and return to England. From then on authority will be delegated by the Archbishop of Canterbury collectively to the four dioceses. One of the four diocesan bishops will be elected as presiding bishop for five years, and will be re-eligible once only for a further five.

The Central Synod—similar to the English General Synod—will be composed of three houses: a House of Bishops consisting of the four diocesans, a House of Clergy with one priest from each diocese, and a House of Laity with two laymen from each diocese.

But inevitably in view of the distances, the individual diocesan synods will have to take more of the responsibility than they do in England, and in Cyprus and the Gulf the diocesan synod itself will have to meet in two separate regional groups.

The entity thus created will be an independent province of the Anglican communion in all but name. But legally it will still not be a province, because authority will still be delegated by the Archbishop of Canterbury, who in theory at least will retain a residual power to intervene. Such was the decision of the Anglican Consultative Council in Dublin last year.

Dr Stopford and the local clergy accept this, but they do not intend to write it into the new statutes. They will leave it to the Archbishop to spell out in his mandate if he so pleases, and hope that in practice it will remain a dead letter.

Tanaka Cabinet dismissals after denial of corruption

From Peter Hazelhurst

Tokyo, Nov 11

Mr Tanaka, the Japanese ... confronted by ...

Cabinet Secretary, was appointed Chief Cabinet Secretary.

The swift and dramatic change in the leadership of the ...

Roman Catholics mass at Saigon youth's funeral

From Bruce Palling

Saigon, Nov 11

A memorial service, attended by more than a thousand Roman Catholics, was held at ...

משרד החוץ

מחלקת הקשר

בלתי מסווג | **מברק נכנס**

מס' 41

אל: המשרד

מאת: ניקוסיה

נשלח 121630 נוב' 74.

מזתים .

במאמר פרשנות כורך הירמון" פיללפת רוס" מה-12 דבא את משבר קפריסין בבעית המזרח התיכון ומאשים באמר בהתנערות מאחריותה להסדרת הבעיה. הנצחת בעית הסדרת התיכון נובעת לדעת העתון מכך שהגורמים היסודיים בבאמר תומכים בחוגים התוקפניים בישראל ומעודדים אותם להמשיך במדיניות הרת הסכנות שבה בקטר מאז אופשר להם להקים את מדינת ישראל. גורמים אלה אינם יכולים להצדיק את ממדי הסיוע המדיני והצבאי שהעניקו לישראלים ולא תרמו כל תרומה חיובית לפתרון הקבועה שאותה ניתן לישב רק עי סיפוק דרישות העולם הערבי ששוב איננו מוכן להיות הקורבן הנצחי של הקאפטל הבינלאומי.

פלצור

שהח רהמ מנכל ממנכל מזתים אירופה א ב מצפא הסברה מעת רמ יריב

אב/יכ

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס		בלתי מסווג

מסן 39.

אל: המשרד

נשלח: 111145 נוב 74

מאת: אנקרה

מזת"ם.

אנבים וגרבש נפגשו עם סג ארהב מקדונלד שאמר להם שיש לקיים ביקור קיסינג'ר לפני ה-10

בדצמבר. ארהב מאוכזבת מדמיון בבעור.

אל ממורהב להופיע בהישגים משולם בחוני העתבברס

להמריזה קלידס על הסכמתו למשטר פדרלי בקפריסין יש הדים חיוביים.

אירדנו

שהח רהמ מנכל מ/מנכל סמנכל מצפים אלגום חקר ממא רם אמן

נב/אב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ
מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

שמור

ח/466
נשלח 121230 נוב 74

אל: ניקוסיה אתונה
מאת: המשרד

מאנקרה:
א. להכרזת קלרידס על הסכמתו למשטר פדרלי יש הדים חיוביים.
ב. מעריכים שהודעה זו תואמה כדי שתמסר ערב ביקור קיסינג'ר באנקרה.
במטרה שתשמש הצדקה למחווה תורכי של הפסקת משלוח חיילים תורכים תחת אלה שפונו או יפונו.

מזתים

דינון מזתים
צנ/לג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך – עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז – 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

שמור

סס. 35

נשלח 111111גוב 74

אלו: המשרד

מאת: ניקוסיה

כלכלים. מזתים.

שלך 36. תודה.

עלינו בכל זאת לאשר האגרת כמקובל.

האם בתשובתנו להתייחס לתוכן מברקם או לשלוח אשור פורמלי בלבד שיאמר כי תוכן האגרת נרשם לפנינו.

פלצור

דיברן אמיר כלכלים מזתים מסרת

לב/רד

[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך — עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז — 1957.

משרד החוץ
מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

שמור

אל: המשרד
מאת: אנקרה

מס' 40
נשלח 111145 נובמבר 74

מזתים,
מעריכים בקהילה הדיפלומטית שהודעת קלרידס שעל יורגי קפריסין לקבל עקרון המחוז הפדרלי תואמה מראש על מנת שתימסר ערב ביקור קיסינג'ר באנקרה.
מטרת ההודעה היתה לשמש הצדקה למסורה תורכית של הימנעות מפינוי כוחות תורכים במקום כמה אלפי חיילים וקציבים שעבר או יעבור מקפריסין.

צירום

—
שהח רהמ מנכל ממנכל סמנכל מזתים וקר אלברס אריבל רם אמן
הש/אל

9576/79

כל המוסר תוכן מסמך זה, בולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

שמור

אל: ביקרטיה

מאת: המשרד

מס. 53

בשלה 101700 ברב 74

שלכם 10 ו-32. מטפלים. הבעיה מסובכת.

הידוע לכם על טיפול מצד מדינות אחרות בנושא זה. ואם כן כיצד.

כלכלית - מזחים

אמוש דיברן כלכלת מזחים מסרת

צג/אר

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי־חוץ וסודות רשמיים),
תשי״ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

סודי

אל: אנקרה

סמתנ המשרד.

סס' 33

נשלח: 081500 נוב 74.

בר חיים, שלך [illegible].

א. אין הכוונה לפרסום רשמי אלא תדריך עתונאי ע״י לשכת המסחר ולא ע״י גורם ממשלתי.

ב. לא יוצא צרור.

ג. הנזק שיגרם ליחסינו עם קפריסין ע״י הענין כל כך חמור בהיקפו שבשלב זה עלינו לא רק לעודד אלא אף לבלום כוונות כאלה. לא נראה לי כי צעד כזה עשוי להועיל מהבחינה התורכית אבל עלול להזיק בצורה מסוכנת מהבחינה היוונית-קפריסאית. לא היתה כל פניה תורכית או תורכית קפריסאית לפעולה כלכלית שלנו [illegible].

לזת״מ - כלכליה

מנכל מ[illegible] למנכל אמיר דיבון כלכליה מזת״ם

אכ/אם

מברק נכנס-מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך — עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז — 1957.

שמור

אל : המשרד
מאת: ניקוסיה

מס' 52

נשלח: 080845 נובמבר 74

כלכליה, פותים מסות.

שלנו 30.

הבריקוצא רשימה מרוכזת של המחוררות ה"מקועות" . מרסים אצל קסר מהחברה לבטרת מכוני סחר חוץ. מביחים שהכוונה בעיקר למחוררות שנפסקו מהאבירות קטריבה ופרודרומוס שהגיעו לפמגוסטה בעשר וב- 13 יולי.

פרידן

מאשיר דיבוק כלכלים סזחים מסום

מב/שק

[illegible]

[illegible]	[illegible] 32
[illegible]	74 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

100

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוץ וסודות רשמיים),
תשי״ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

שמור

אל: ביקוסיה

מאת: המשרד

סס' 36

נשלח 081300 נוב 74

פלצור. שלך 21.

אין יבוא הדרים לישראל. הרובים ומבק ניתן לייבא רק ברשיון.
קיימת איפוא בקורת מלאה על פריטים אלה.

כלכלית--מסחר

דיבון אמיר כלכלית מזתים מסחר

אב/דס

מברק יוצא - מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

שמור.

אל: ביקוסיה אנקרה
מאת: המשרד.

חוזם/ 369
נשלח: 08 ברב 74.

לביקוסיה 22 . ולאנקרה 25 .

על מנת לקבוע עמדה בנדון בא עם הבריטי המפלקי והגרטבי ,

א. מהו סוג התעודה הרשמית שתוצא ע"י ממתורכיה לאזרחים הקפריסאיים ומה כתוב בה בסעיף אזרחות.

ב. כיצד מפרשות הענין וכיצד בדעתן לנהוג.

מזתים- קונסולרית

שוהם סגכל משנה למנכל דיבון אגף מזתים קונסולריים

אב/אם

<u>ש מ ו ר</u>

אתונה, כב' בחשון תשל"ה
8 בנובמבר 1974

קפר. 105.1 המשבר (1060)

אל : מ ז ת י " ם

מאת : השגריר, אתונה

הנדון: <u>משבר קפריסין</u>

תאסוס פאפאדופולוס, מ"מ יו"ר הפרלמנט של קפריסין, הביע - בשהיה במעבר באתונה בדרכו חזרה לניקוסיה מעצרת האו"ם - שביעות-רצון מהחלטה שהתקבלה בעצרת בשאלת קפריסין והביע אמונתו שהתורכים ימלאו אחריה. הוא ציין שבין משלחות קפריסין ויוון בעצרת היה ש"פ מלא וזהות דעים. פאפאדופולוס הוסיף שקיימים סימנים המעידים על רביזיה של מדיניות ארה"ב בשאלת קפריסין.

הידיעה שבידינו גורסת שבין המשלחות בעצרת לא היה הכל שפיר ולכן לא ברור מנין שואב פאפאדופולוס בטחון כה רב עד כדי הכרזה בטלביזיה היוונית שהתורכים ימלאו אחר ההחלטה שנתקבלה בעצרת.

ב ב ר כ ה ,
חיים ג'ימנס

ר. פיטור

העתק:
מר ש. דיבון, יועץ לשה"ח
השגרירות, ניקוסיה
הצירות, אנקרה
מחלקת המחקר
מנהל מחלקת המחקר, המוסד

<u>ש מ ו ר</u>

REIGN RELATIONS

..ims on Makarios-Soviets secret agreement

Makarios has reached a secret agreement with the Soviets. Makarios ..ll resign from the presidency and call for support for the AKEL communist party ..th an "all or nothing" policy he will follow in Cyprus. The Archbishop is ..eatly disturbed by Clerides's statement that 'We should be realistic, federation . the only solution' and was also disappointed with the UN resolution. He is ..erefore trying to bring the Soviet Union into the crisis and will do so through ..EL when he returns to the island within two weeks. He will also promise a perma- ..nt base in Cyprus to the USSR. A Greek delegate in the UN in New York has ..nfirmed that Makarios has been in touch with the Soviets lately, writes Dogan ..uc from New York. (Hurriyet, November 13th)

..prus

Two hotels in Kyrenia with 156 and 41 beds have been opened to service ..d the number of hotels to be opened by the sacrifice holiday has been increased ..m nine to 13, in view of the big demand, Under Secretary of Tourism Evliyaoglu, ..s revealed. Many Turkish and foreign companies had also applied for the ..nagement of big touristic installations in Famagusta, he said.

Greek Prime Minister Karamanlis has told a German magazine that they ..uld give the Turks 20% of the island and a peaceful solution could be found in ..is case. He indicated that Clerides's statement in support of geographic ..deration on the basis of land for the Turks in proportion to their size was made .. his instructions. In a statement in Crete, however, he said Cyprus was a Greek land. (All papers, November 14th)

4. <u>עניני חוץ</u>

א. <u>קפריסין</u>

כל העתונים מוסרים בסיפוק (13/11) על דחיית הדרישה של יווני קפריסין ע"י שגבריטניה לשלם 100-65 מליון ליש"ט בתמורה לשרותים בבסיסיהם הריבוניים באי. דובר משה"ח הבריטי מסר שהפתרון לבעיה זו יושג עם השגת הסכם כולל בענין קפריסין.
"הוריאט" (13/11) מוסר שמקריוס הגיע להסכם סודי עם הסוביטים לפיו מקריוס יתפטר מהנשיאות ויעיה למען תמיכה ב-"אקל" במדיניותה באי "הכל או לא כלום".

מקריוס מוטרד מאד מהכרזת קלרידס כי "עלינו להיות מציאותיים פדרציה היא הפתרון היחיד", וכן מאכזב מהחלטת או"ם בענין קפריסין. הוא מנסה, לכן לערב את בריה"מ במשבר ודבר זה ייעשה באמצעות "אקל". הוא גם הבטיח בסיס קבוע לבריה"מ באי.
מלחת יוונית באו"מ איירה שמקריוס קיים קשרים עם הסוביטים לאחרונה (דוגאן אולוף מניו-יורק).

בוניט הגדיר את החלטת או"ם בענין קפריסין "קונסטרוקטיבית וריאליסטית" (כל העתונים 13/11). הוא הדגיש שלא התעלמו מהשקפות של כל הנוגעים בדבר. ההחלטה מאירה מציאותן של שתי עדות באי והתירה לפתרון פוליטי המקובל על שתי העדות.

"האדמיניסטרציה האוטונומית התורכית" בקפריסין החליטה לגמול לבריטניה על החזיקה בתורכים כבני ערובה בבסיסיהם.

בפגישתם הבאה (15/11) ידונו קלרידס ודנקטש אם להפעיל מחדש את ידה התעופה בניקוסיה (ג'ומהוריאט).

הנספח המסחרי יווני-קפריסאי בלונדון טען (15/11) שפרי ההדר נשלח לבריטניה מתורכיה שייך ליוונים-קפריסאים, לכן תבע את החרמתו.

החלטת הממשלה מה-9 בנובמבר 1974 על הנהגת הלירה התורכית במקטור התורכי של קפריסין (כל העתונים 18/11) לא ניתן ליישום בשל חוקי סחר החוץ שלא תוקנו בהתאם.

ב. <u>קיסינג'ר יבקר בתורכיה בדצמבר</u> (13/11)
חוגים מהימנים מוסרים שקיסינג'ר יבקר בתורכיה ב-10 בדצמבר. אותם חוגים מוסרים שיתכן וביקורו יהיה לאחר הביקור ביפאן והפגישה פורד-ברז'ניב. נושאי השיחות יהיו: הסיוע הצבאי האמריקאי לתורכיה ובעיית קפריסין.

ג. <u>תורכיה - הונגריה.</u>

נחתם הסכם סחר ותשלומים חדש על בסיס מטבע חילופין בין תורכיה להונגריה (13/11).

ד. <u>רוסיה</u>

משרד המסחר התורכי הגדיל את תקציב ההשקעות של פרוטוקול המסחר התורכי-סובייטי ב-5 מליון דולר (18/11).

יול ; למחלקי דסוף

REPRESENTATION DIPLOMATIQUE D' ISRAEL

הנציגות הדיפלומטית של ישראל

שמור

אתונה, כב" בחשון תשל"ה
8 בנובמבר 1974
(1058)

אל : מנמתי"ם

מאת : השגריר, אתונה

הנדון: **יוון ומשבר קפריסין**

אתונה הרשמית קידמה בברכה ובקורת-רוח דבר בקורו הצפוי של קיסינג'ר באנקרה. מעריכים כי לאור ההחלטה שהתקבלה בעצרת האו"ם בעניין קפריסין יצליח מזכיר המדינה לשכנע את ממשלת תורכיה לעשות מחוות כלפי היוונים בקפריסין שיסייעו למציאת פתרון למשבר. אם אכן יחול מפנה לטובה בגישת תורכיה עוד לפני שתתקיימנה הבחירות הכלליות עשוי הדבר לחזק מאד את רה"מ קאראמאנליס על חשבון מאברוס הנחשב כאן ל"נץ" וכמי שמתנגד לויתורים, אותם הוא רואה ככניעה. מאברוס, עליו הטיל קאראמאנליס את תפקיד שה"ח מייד אחרי שהועבר לידיו השלטון, הצליח ליצור לעצמו תוך זמן קצר יחסית תדמית של יווני גאה. עמידתו והתנהגותו בשיחות בג'נבה היו בחינת "מים קרים על נפש עיפה" ליוונים המושפלים. תדמית זו תסייע לו כל עוד יתמידו שני הצדדים לנהוג במדיניות חסרת פשרות ופרגמטיות. עם זאת שבעו כאן נחת מההחלטה באו"ם בה רואים נצחון מוסרי לעמדה היוונית. ברם, שום מפלגה לא יכולה היתה לרשום לעצמה הזכות ל"הצלחה" באו"ם שכן שה"ח הנוכחי, דימיטריוס ביציוס, הינו שר בממשלת מעבר, אינו משתייך לשום גוף פוליטי, ועל כן אין אפשרות להתקשט בנוצותיו.

כזכור, התחמק מאברוס מפגישה עם קיסינג'ר משהוזמן לבוא לוושינגטון כאשר המשבר היה בעיצומו. התנהגותו הסבה נחת-רוח לצבור היווני והדבר נרשם לזכותו. ביציוס, הדיפלומט המקצועי, הרשה לעצמו - בהיותו משוחרר מהתחייבויות מפלגתיות - נקיטת עמדה יותר מציאותית, אך גם הוא לא העז להזמין את קיסינג'ר לביקור באתונה. נמצא אם כן פתרון "יווני" אופייני: ביציוס יצא לרומא שם יעשה באותו זמן קיסינג'ר בהקשר לועידת פ.א.או. השניים יפגשו באותה "הזדמנות". ביציוס יהיה "חבר" במשלחת יוון לועידה (ראש המשלחת היה שר החקלאות!).

נראה כי לא צפויה כל יוזמה יוונית בהקשר למשבר לפני הרכבת הממשלה שלאחר הבחירות. הכרזותיו של מאקאריוס והניחושים סביב כוונותיו בקשר לחזרתו לאי גורמים לאתונאים על מדיניות החוץ ביוון לא מעט כאב ראש, אך צמרת משה"ח מסתיכה לראות במאקאריוס נשיא נבחר חוקי ושרק הוא יקבע אם ומתי ישוב לקפריסין. ההערכה היא שאחרי הבחירות יראה קאראמאנליס עצמו חפשי יותר בקביעת מדיניות כלפי קפריסין שיתכן ולא תשביע את רצון כל היוונים באי. קאראמאנליס הינו פחות אמוציונאלי ממדינאים יוונים אחרים, וככל הידוע אין הוא רואה כאסון אף פדרציה ביאוגרפית בתנאי שתתקבל ע"י שתי הממשלות וע"י התושבים בקפריסין.

הידיעות על ביקור צפוי של מאקאריוס, קלרידס ושרים קפריסניים באתונה אחרי הבחירות מעידות על הסכמה אפשרית מצד מאקאריוס שלא להפתיע עד אז. אולם מאקאריוס היה תמיד איש הפתעות והוא עשוי - בניגוד לכל הערכה - לשוב לאי אם יגיע למסקנה שהדבר ישרת את האינטרסים האישיים שלו.

בברכה,
חיים תימור
ר. תימור

העתק: מר ש. דיבון, יועץ לשה"ח
לשכת שה"ח
לשכת המנכ"ל
השגרירות, ניקוסיה
הצירות, אנקרה
מחלקת המחקר
מחלקת המחקר, המבסר

[illegible]

[illegible]
8 [illegible] 1974

(1058)

אל : מנכ"ל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

<u>שמור</u>

אתונה, כג' בחשון תשל"ה
8 בנובמבר 1974

(1058)

אל : מזפי"ם

מאת : השגריר, אתונה

הנדון: <u>יוון ומשבר קפריסין</u>

אתונה הרשמית קידמה בברכה ובקורת-רוח דבר בקורו הצפוי של קיסינג'ר באנקרה. מעריכים כי לאור ההחלטה שהתקבלה בעצרת האו"ם בעניין קפריסין יצליח מזכיר המדינה לשכנע את ממשלת תורכיה לעשות מחווה כלפי היוונים בקפריסין שיסייעו למציאת פתרון למשבר. אם אכן יחול מפנה לטובה בגישת תורכיה עוד לפני שתתקיימנה הבחירות הכלליות עשוי הדבר לחזק מאד את רה"מ קאראמאנליס על חשבון מאברוס המחשב כאן ל"נץ" וכמי שמתנגד לויתורים, אותם הוא רואה כבכניעה. מאברוס, עליו הטיל קאראמאנליס את תפקיד שה"ח מייד אחרי שהועבר לידיו השלטון, הצליח ליצור לעצמו תוך זמן קצר יחסית תדמית של יווני גאה. עמידתו והתנהגותו בשיחות בג'נבה היו בחינת "מים קרים על נפש עייפה" ליוונים המושפלים. תדמית זו מסייעת לו כל עוד יתמידו שני הצדדים לנהוג במדיניות חסרת פשרות ופרגמטיות. עם זאת שבעו כאן נחת מההחלטה באו"ם בה רואים נצחון מוסרי לעמדה היוונית. ברם, שום מפלגה לא יכולה היתה לרשום לעצמה הזכות ל"הצלחה" באו"ם שכן שה"ח הנוכחי, דימיטריוס ביציוס, הינו שר בממשלת מעבר, אינו משתייך לשום גוף פוליטי, ועל כן אין אפשרות להתקשט בנוצותיו.

כזכור, התחמק מאברוס מפגישה עם קיסינג'ר משהוזמן לבוא לוושינגטון כאשר המשבר היה בעיצומו. התנהגותו הסבה נחת-רוח לצבור היווני והדבר נרשם לזכותו. ביציוס, הדיפלומט המקצועי, הרשה לעצמו – בהיותו משוחרר מהתחייבויות מפלגתיות – נקיטת עמדה יותר מציאותית, אך גם הוא לא העז להזמין את קיסינג'ר לביקור באתונה. נמצא אם כן פתרון "יווני" אופייני: ביציוס יצא לרומא שם יעשה באותו זמן קיסינג'ר בקשר לועידת פ.א.או. השניים יפגשו באותה "הזדמנות". ביציוס יהיה "חבר" במשלחת יוון לועידה (ראש המשלחת היה שר החקלאות!).

נראה כי לא צפויה כל יוזמה יוונית בקשר למשבר לפני הרכבת הממשלה שלאחר הבחירות. הכרזותיו של מאקאריוס והניחושים סביב כוונותיו בקשר לחזרתו לאי גורמים לממונים על מדיניות החוץ ביוון לא מעט כאב ראש, אך צמרת משה"ח ממשיכה לראות במאקאריוס נשיא נבחר חוקי ורק הוא יקבע אם ומתי ישוב לקפריסין. ההערכה היא שאחרי הבחירות ירשה קאראמאנליס עצמו חופש יותר בקביעת מדיניות כלפי קפריסין שייתכן ולא תשביע את רצון כל היוונים באי. קאראמאנליס הינו פחות אמוציונאלי ממדינאים יוונים אחרים, ובכל הידוע אין הוא רואה כאסון אף פדרציה גיאוגרפית בתנאי שתתקבל ע"י שתי הממשלות וע"י התושבים בקפריסין.

הידיעות על ביקור צפוי של מאקאריוס, קלרידס ושרים קפריסאיים באתונה אחרי הבחירות מעידות על הסכמה אפשרית מצד מאקאריוס שלא להפריע עד אז. אולם מאקאריוס היה תמיד איש המפתיע והוא עשוי – בניגוד לכל הערכה – לשוב לאי אם יגיע למסקנה שהדבר ישרת את האינטרסים האישיים שלו.

בברכה,
חיים גימנס
ר. הימור

העתק: מר ש. דיבון, יועץ לשה"ח
לשכת שה"ח
לשכת המנכ"ל
השגרירות, ניקוסיה
הצירות, אנקרה
מחלקת המחקר
מחלקת המחקר, המוסד

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך — עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה ~~מסמכים~~ 27 סס וסודות רשמיים).
נמסר 071130 ברב 74

מתן

משרד החוץ
מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

אל: המשרד
מאת: ניקוסיה

מזתים.
שלך 13.
הסברתי למנכל שאנו עושים מאמץ להסביר לאנשי עסקים ישראלים משמעות מסחר עם האזור התורכי דרך נמלים שהוכרזו כסגורים ע"י הממשלה ומסבים תשומת ליבם לכך יסחרו בסחורה גנובה מיוונים. עם זאת הסברתי שאנו מוגבלים ומבחינה חוקית אין באפשרותנו למנוע מסוחרים ישראלים לנסוע כרצונם ולהתקשר על עסקות שונות בעיקר כאשר הדברים אינם ידועים לנו.

מלצר

מנכל דיבון אמיר כלכלית מזתים משת
אב/דס

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך – עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז – 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

שמור

מס' 28

נשלח: 071145 גרב 74

אל: המשרד

מאת: ניקוסיה

דחוף

כלכלים מזמים.

פורסם שממשלה הולים לבקשר מסלול בחיפה ליד לרנקה על מנת להפעיל קשר אוירי עם הול. מדובר [illegible] נמרו שמטגרם בשלושים שימש ארמה. השדה ירפעל [illegible] מורך בשבועות הקרובים ולפי הקפרנים ישמש למטוסים קטנים (נמוד גודל דק'וטה) והשלב ראשוני יופעלו טיסות פיימרוס [illegible] צייציניים, אוליספיק.

ב. אם [illegible] אמית מבית ממגרם פיימרוס לאל על להפעיל מטוסים קטנים מאורך ראליה, מציע כי אל על לא מצויד במטוס מסוגה ומורגים לפני ריבמן המיבם ואחרבי לבעיה. עלול להורשי מנב שמשודרים ימגבדר דילומר על מגרוה ודוב לא לפרס לורקה. יש שמועות שגם בנזור מורכי מבטיחים שרת והם עלולים לדרוש להפעיל שרות מקביל לשרה זה מרך המלה לאן על מגורם שיש להן זכירת שים בתורכיה.

ג. מכאן שיש להיזהר [illegible] ולהזדרז נבר לפני מתן מגרנה כלשהי.

פלאור

מכל אמיר ריהרן כלכלים מזמים

אב/דל

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך

משרד החוץ

FOOD AND AGRICULTURE ORGANIZATION
OF THE UNITED NATIONS

CCP/CSD/74/151
7 November 1974

Agenda Item IV

Not for publication until officially announced

COMMITTEE ON COMMODITY PROBLEMS

CONSULTATIVE SUB-COMMITTEE ON SURPLUS DISPOSAL

NOTIFICATION OF PROPOSED BELGIAN FOOD AID TO CYPRUS

In a letter dated 6 November 1974 the Delegate for Belgium supplied the following information:

1. Type of transaction: Type 1 of the Catalogue of Transactions (Annex to Resolution 1/53 of the FAO Council)

2. Aid-supplying country: Belgium, as part of its share of the EEC obligation under the Food Aid Convention for the period 1972/1973

3. Recipient country: High Commission of the United Nations for the refugees of Cyprus

4. Commodity table:

Commodity	Quantity
Flour	662 M.T. (equiv. 1000 MT soft wheat) FOB Antwerp

5. Supply period: Before the end of November 1974

6. Provisions to safeguard normal commercial trade including UMR:

   Usual marketing requirement: None

7. Other remarks:

   Please note that this operation has been communicated to the Missions to the European Communities of the United States of America, Canada, Australia and Argentina.

בל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך – עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז – 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

ש מ ר ר

מס' 30

נשלח: 071230 נוב 74

אל: המשרד

מאת: בוקרשט

ד ח ו ף

מצפים ירשע כלכליה.

א. מציע לקיים דיון כיצד לפעול בנדון פעילות חברות ישראליות שמשרדיהן נמצאים בנמל קונסטנצה ולא הסתפקו להסדר לקרנים הקומיסיונים לפני הביזנס, שמרכזת פעילות כאלה גם מחברות מצריות וגם מחברות בשוק ישראלית. חלק מהתמורות נשלמו

CASH AGAINST DOCUMENTS

ב. מנכל סתם סיפר לי על שוד מסחרי בנמל קונסטנצה ע"י הצבא הרומני. ספר שמרקבים המתסבים ומעבירים לרוסיה. סחורות בקונסטנצה בצורת מגוש ומסחרי המגיעים במקום והן מועברים לרוסיה. לדעתו קלשים בסיכויים להציל משהו מהנמל.

ג. הפעולה היחידה לדעתי היא לפנות מסעדיירים לוצקש על מנת שמעליות מדריטינו ירשמו רשמים אולם כאמור משאיר להחלטתכם על בקשות אצ'ג'בקיטם - מצרים כלשהם.

פלצור

מנכל דיברן אמיר כלכלית מצפים

אב/דל

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס | **בלתי מסווג**

מס' 31

נשלח 071445 נוב 74

אל : המשרד

מאת: ניקוסיה

כהן פטרת דע כלבלים מזתים.

יבוא עצים. בשל שיבוש יקרות בעקבות ההמצאות באלצר הקפריסאים לכרות עצים רבים המוצעים למכירה. בדואר נפרד הספציפיקציות. הצעות יש להפנות ל- DIRECTOR GENERAL MINISTRY OF AGRICULTURE NICOSIA אנא העבר לידיעת יבואנים מעוניינים.

לפני המאורעות המעניבר כברשה סברים מיבלי שרי-רול(ישראל) בעם אך תשובה הקפריסאים היתה אז שלילית.כנ השתנתה.

פרידן

פטרת דיבורן אמיר בלבלית עזמים

אב/דם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך – עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז – 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

סמור

אל : המשרד

מאת : ניקוסיה

מס' 26

נשלח 071150 גרב 74

מזתים כלכלית.

בת הרים – שלך 14.

מאמר שבעתונות בדבר הקבנין שרב, שרומתי שבית עם מנהל משחה וכתוצאה מכך פורסמה הודעה רשמית ששודרה ברדיו ובטלויזיה ופורסמה ברוב העתונים. ההודעה התיחסה בעיקר אחת להודעה שבעתונים שהספינה אינה מצרית אלא לבנונית ונכנסה למספנות לפני כיבושה וכי בת הרים נמכרה לפני כשנה לחברה פנמית ואינה ישראלית.

פלצור

דיבון אמיד כלכלית מזתים מסרם

אב/אה

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

בלתי מסווג

אל : המשרד

מגו: צנקים

מס' 28

נשלח 071645 נוב 74

נמלים.

לשלך 30.

1. הידיעה מהעתונים דרכיארסדן הודים ועולים מ-4/11 יש לתקן הם קציני וחיילי טילראים וכו'.

2. מקור הידיעה סוכנות   מידיעות מגורבים ציבורי: על למעלה מ-1.500 קצינים וחיילים.

צירום

מנהל דיברן מזמים

אב/דס

מברק יוצא - מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

ש מ ו ר

אל: אתונה, ניקוסיה

מאת: המשרד

חוזם/312

נשלח: 061600 נוב. 74

מאנקרה:

בחוגים דיפלומטיים מעריכים שבקור קיסינג'ר באנקרה מתאפשר לאחר שהוכנע שממשתורכיה תהיה מוכנה במסגרת הסדר לנסיגות מחלקים מפמגוסטה ממורפו ולפקה וכן לצמצם הכוחות התורכיים בקפרוס. לדעת כמה עתונים תהיה ממתורכיה מוכנה לגמשה בלתי ראוותנית ללא הודעות בכב שחמשת אלפים חילים שצריכים להיות מוחלפים בחיל הכבוש התורכי יוחזרו ולא יישלחו חיילים במקומם. יחד עם זאת ימשיכו המכבירת לגבוש האזור התורכי כאזור אוטונומי כגון אסיפה תורכית מכובנת.

מזתים

מזתים

אבנא

מברק נכנס-מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאיננו מוסמך לכך — עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז — 1957.

מס' 25

נשלח 071130 בורג 74

שמור

אל: המשרד

מאת: בוקרשט

כנסים.

שבוע ישראלי לענינים עירוניים פירט ב' 12 דצמ.

בלצור

שהח מנכל ס/מנכל דיבון מנהים

מצ/מש

בל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך — עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז — 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

ס ו ד י

אל: המשרד
מאת: אנקרה

מס' 25
נשלח: 061710 נובמבר 74

ס ו ד י

מזתים.

לשל ניקוסיה 22 תעודות תורכיות.

מציע שמתוך התחשבות ברגישות התורכים תשקול להורות ניקוסיה שתשובתה על איגרת משהח הקפריסאי תסֹפק באישור קבלת האגרת תוך ציון שהועברה ארצה לידיעת השלטונות המוסמכים. הנחתנו היא שמדובר בינתיים בתעודות מסע לנסיעות לתורכיה בלבד. מכל מקום קבלתה בתשובתנו של הנוח משהח הקפריסאי שהפעולה התורכית סותרת החלטות אום וקבלתה באגרת התשובה של בקשת משהח שלא תותר כניסת אנשים עם תעודות כנ"ל יהוו בקיטה עמדת רשמית אנטי- תורכית מצדנו ואילו תשובה סתמית אינה מחייבת לכאן או לכאן.

בר חיים

פתח מנכל מ/מנ כל דינור רודן מזתים קונסולרית

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך – עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז–1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס—מסווג

שמור

אל : המשרד
מאת: ניקוסיה

מס' 14
נשלח:050900 נוב 74

מזתים העתק אתונה אנקרה (העבר בח/284).

מקור/ שיחה עם שגריר ארהב.

א. רואה בהחלטת העצרת בענין / קפריסין בסיס מתאים להמשך המאמצים למצוא דרך לקידום הענין בדרכי שלום.

ב. צופה התקדמות איטית במגע בין הצדדים תוך תיווך אמריקני.

ג. בהסברה זו נקודה לתזוזה תורכית כלשהי בעיקר בשטח ההומניטרי אולם ציפיותיו של [illegible] כלרידס שהתורכים יעזבו את פמגוסטה ואזור מורפו ללא הסדר וללא תמורה נראה לו כאופטימיות בלתי מבוססת.

ד. מצפים לבואו של מקריוס לקראת סוף החודש אולם אין אפשרות להעריך בשלב זה תכנים בעיקר אם יראה עצמו כנשיא או שיתפשר שהנשיאות [illegible] בלבד.

פלצור

שהח רהמ שהבט מנכל ס/מנכל ס/מנכל מצפא מזתים חקר אלגום רם אמן ארבל

מא/רל

[illegible]

[illegible] 14

[illegible]

[illegible]

[illegible] ([illegible]).

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מברק יוצא	**משרד החוץ** מחלקת הקשר	**בלתי מסווג**

אל: ניקוסיה

מאת: המשרד

סס' 21

נשלח: 051600 אוג 74

מאנקרה:

1. אלף החיילים התורכיים שהוחזרו הם קציני מילואים שגוייסו עם התחלת הפלישה ושוחררו עתה לשיבה לחיים אזרחיים.

2. בעתונים תגובת אגבית על החלטת אום על קפריסין: בקורות מסויימות מההחלטה סמנת מפנה חשוב בהכרת זכויותיהם של התורכים.

3. בעתונים דברי דנקטאש: נעשו סידורים הראשונים ' להקמת קפריסין פדרלית.

מזת"ם

דיבון מזת"ם

צג/דל

אל: ביקוס:יה
מאת: המשרד

מס' 23 ד נ/ר
נשלח: 1630 [illegible] 74

א. מאשרים קבלת 72 DEMOGRAPHIC REPORT בשביל כז.

ב. עדיין מבקשים העתק הנוסף של מפת תפוצת האוכלוסין.

ג. נחוצים ממפקד 1946 על תפוצת העדות במחוזות בערים ובסקטור הכפרי.

מזתים

דינץ מזתים
לב/דל

המשלחת הקבועה
של ישראל לאומות המאוחדות
PERMANENT MISSION OF ISRAEL
TO THE UNITED NATIONS

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N. Y. 10017
OXFORD 7-5500

כ' בחשון תשל"ה
5 בנובמבר 1974
912

שמור

אל: מז"תים

מאת: אורי גורדון, הציר, נאו"ם

הנדון: מינוי דובר עיראקי לכח האו"ם בקפריסין

מצ"ב ביוגרפיה של הדובר החדש גורג' יעקוב.
בזכור דרשו התורכים הרחקתו של הדובר הקודם היוגוסלבי (מברקי 510/187 מ-24.8.74). מאידך עיראק שמרה באופן עקבי להיות בסדר מבחינת התורכים בענין קפריסין.
את מינוי העיראקי יש לראות, כמדומני, כהיענות ללחץ תורכי.

בברכה,

אורי גורדון

העתק: מאו"ם ב'
חקר

UNITED NATIONS

Press Section
Office of Public Information
United Nations, N.Y.

(FOR USE OF INFORMATION MEDIA — NOT AN OFFICIAL RECORD)

Biographical Note

Press Release BIO/1168
CYP/792
PI/178
4 November 1974

GEORGE YACOUB IS APPOINTED AS UNFICYP SPOKESMAN

(The following is being issued in New York, Nicosia, Ankara, Athens, Beirut and Baghdad.)

The Secretary-General today announced the appointment of George Yacoub as Spokesman for the United Nations Force in Cyprus (UNFICYP) in Nicosia. He succeeds Rudolp Stajdihar who served as Spokesman in Cyprus since July 1974.

A national of Iraq, Mr. Yacoub was born in Erbil in 1923. He received his L.L.B. from the School of Law, Baghdad, in 1948. For the following five years he practiced law and worked as a journalist in Baghdad, Iraq.

He did graduate work at Yale University and the University of Michigan in the United States from 1953 to 1955; was magazine editor and broadcaster in Baghdad, Beirut and London from 1955 to 1959.

Mr. Yacoub joined the Public Information Division of the United Nations Children's Fund (UNICEF) in 1959, and in 1962 was transferred to the Press, Publications and Public Services Division of the Office of Public Information (OPI) of the United Nations.

In 1965, he was appointed Director of the United Nations Information Centre in Khartoum, Sudan; and in 1968 was assigned to Pakistan as Director of the United Nations Information Centre in Karachi and later in Islamabad.

Mr. Yacoub was reassigned to Headquarters in 1972 in the Press and Publications Division, OPI.

In August 1973 he was appointed Acting Chief, and in November 1973 was confirmed as Chief, Policy and Programme Section in the Centres Service of the External Relations Division, OPI; and in May 1974 he was reassigned as Chief, Information Support Section in the Centres Service, ERD.

Mr. Yacoub is married and has four chidren.

* *** *

EMBASSY OF ISRAEL

שגרירות ישראל

641

ניקוסיה, ב' חשון תשל"ה
5 נוב' 1974

אל: מזתי"ם

מאת: הממונה, ניקוסיה

הנדון: מכתב מאת מזב"ל ס.א.ק.

מצ"ב העתק מכתב הממוען אל השגריר, ואשר נשלח
ע"י מזב"ל האגודים המקצועיים ס.א.ק.

ב ב ר כ ה,

מ. פלצור

ΕΓΚΩΜΗ, ΛΕΥΚΩΣΙΑ
Τ. Κ. 1138 — Τηλ. 41142-3-4

Μέλος τῆς Γ.Σ.Ε.Ε.
Μέλος τῆς Δ.Σ.Ε.Ε.Σ.

Ἐπαρχιακὰ Γραφεῖα: Λεμεσός
" " Ἀμμόχωστος
" " Λάρνακα
" " Πάφος
" " Κυρήνεια

Head Office: Athanasiou Diakou 23
ENGOMI, NICOSIA
P. O. Box 1138 – Tel. 41142-3-4

Member of G.C.E.E.
Member of I.C.F.T.U.

District Offices: Limassol
" " Famagusta
" " Larnaca
" " Paphos
" " Kyrenia

Nicosia, 26/10/1974

His Excellency,
The Ambassador of
Israel,
Archbishop Makarios III Ave.,
No. 44, 3rd Floor,
N i c o s i a.

Your Excellency,

I am writting on behalf of the Executive Committee and members of the Cyprus Workers Confederation to most warmly thank Your Excellency's Government for the very helpful and most valuable support they have given to the Cyprus Government and people during the present critical situation our country is faced with as a result of the recent Turkish aggression.

Taking this opportunity I would also like to express the hope that the same support will continue to be afforded to our country by your Government is the future and in particular during the forthcoming discussion of the Cyprus question at the United Nations General Assembly.

As your Excellency is undoubtedly already aware the basic aims and objectives of our country are:-

1) That all Countries respect the Sovereignty, Territorial integrity and Independence of the Republic of Cyprus

2) The immediate withdrawal of all Foreign Troops and the return of all Refugees to their homes under conditions of safety

3) That the Cypriot people be allowed to decide freely their own future

In the belief that these aims and principles which are in full accord with the United Nations Charter will be given your Government's wholehearted and unstinted support.

We extend to you
Our Assurance of our Highest Consideration

M. Ioannou
General Secretary

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

ס ו ד י

מס' 14

אל: המשרד

מאת: אנקרה

נשלח 051230 נובמבר 74

ד ח ו ף

מזתים.

מכתבכם מ- 28.10.

השלכות מדיניות על הקשרים הכלכליים עם קפריסין.

1. לסעיף 3 (ד') סעיף משנה א- הרושם שפרסום פניית לשכת המסחר בעתונות מורג מבחוץ סירע מעשי ובעצם סירע מעיל ובלתי מדי לרעת התורכים. מציע הסתפקות בהפצת חוזר לשכת המסחר הקפריסאית בין הסוחרים והיבואנים.

לסעיף 3 ד' סעיף משנה ב - הרצאת צו המחייב רישיון על כל יבוא מקפריסין יחשב בתנאים הקיימים צד המכוון נגד התורכים על אף כלליותו. רצוי ביותר להימנע מכך.

3. לסעיף משנה ג (כוח אדם) ידועה לכם זיקת התורכים לערבים בנושא קפריסין. עזרה לתורכים הקפריסאים ע"י ישראליים פרטיים והצנע במידה מה ע"י שנומחיש להורכים בנושא רגיש והטוב ביותר להם שלכר רצון טוב כלפיהם ואילו לגבי היוונים שעכבר שאגר מדיבה הופעות וכו' הנפשת, ממליצים ביותר על אי נקיטת יזמות לבטול ההתקשרות פרטית שנוצרה בין תורכים למומחים מישראל. ולדעתנו יש אפילו מקום לעידוד מרעה אחד או שניים. במובן של דבר קפריסין תהיה פרדלית בשנכוף לערך המדיני יש ערך בטפנה הרחוק לשנלברת בהלכלת האזור התורכי. בטול כזה עלול לשמש בידי גורמים מדי - ערביים בטהיים ובממתורכיה בכלל הוכחה שאנו פועלים נגד התורכים ועלול להזיק לינסים ביחוד לאור העמדה הערבית והמוסלמית האוהדת כללית לתורכיה ועל רקע לחצים הערביים על התורכים בנושא המסגר.

בר - חיים

שהח רהמ סמנכל ממנכל מנכל כלכליה מזתים וקי אלגרם ארבל רם אמן

תא/אל

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך — עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי־חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז—1957.

משרד החוץ

—

מחלקת הקשר

מברק נכנס—מסווג

שמור

אל: המשרד
מאת: ניקוסיה

מס' 22
נשלח: 051245 ינו 74

מזהים קונסולריים מבקרה (העבר במס' 32).
בקבלה אגרת מסקפריסין המוסרת שהנהגת הטורכים כאן הודיעה שהחל לחודש ינואר
קפריסאים לתרגם תעודות מסע לאזרחים קפריסאים לנסיעות לתורכיה ושם יוחלפו על ידי
ממשלתורכיה בתעודות רשמיות. האגרת מציינת שפעולות אלה בלתי חוקיות ובסתירה להחלטת האו"מ
בעניין ריבונות ושלמות קפריסין. הממשלה מבקשת על כך שמדינת ישראל שלא תותר כניסתם
לישראל של בעלי תעודות כאלה, ושלא תקבלו תעודות כאלה בכל נמלי הכניסה לישראל.
האגרת מסיימת בהבעת תקוה לזכות בש"פ מצדנו בנדון. נוסח מלא בדיפ טרם אישרנו.
בא הבהירות.

פלצור

—
מנכל ס/מנכל דיבון רוזן מזהים קונסולריים
מא/ר

[illegible]

[illegible] | [illegible] 22
[illegible] | 74 [illegible] 0512453[illegible]

[illegible] ([illegible] 28).
[illegible]

[illegible]

[illegible]

EMBASSY OF ISRAEL

שגרירות ישראל

שמור

629

ניקוסיה, כ' חשון תשל"ה
5 נוב' 1974

אל: מנהל קונסולרית

מאת: השגרירות, ניקוסיה

הנדון: <u>תעודות מעבר תורכיות קפריסניות</u>

בהמשך למברקי מס' 22 מהיום, לוטה העתק האגרת שנתקבלה בנדון ממקפריסין.

ב ב ר כ ה,

מ. מלצר

העתק: מזת"ים
הצירות, אנקרה

REPUBLIC OF CYPRUS

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

No. A.11/4

NOTE VERBALE

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Cyprus presents its compliments to the Embassy of Israel and has the honour to inform the latter that the Turkish Government continuing its policy of flagrantly violating the International Law has announced certain measures which are designed to deprive the Republic of Cyprus of its sovereignty over its citizens and aim at destroying the very existence of the State in furtherance of their expansionist aims.

The Turkish Cypriot leadership, an unauthorized body residing in the areas under the occupation of the Turkish invading forces, has announced that it will renew passports issued by the appropriate authorities of the Republic. The same body, with the advice and concurrence of Turkey has also announced that it will issue 'travel documents' to Cypriot citizens valid for Turkey. On arrival to Turkey the holders of such documents, as announced by the Turkish Government, will be provided with 'official travel documents' issued by the Ministry of Interior of Turkey for travel elsewhere.

The above intentions of Turkey and the Turkish Cypriot leadership, which are being manifested after the Turkish invasion of Cyprus put into effect, are not only contrary to the international law and the international agreements over

./2

To the
Embassy of Israel
Nicosia.

REPUBLIC OF CYPRUS

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

No.

Cyprus but also contrary to the numerous Resolutions of the Security Council and the General Assembly of the United Nations, calling for full respect of the sovereignty and independence of Cyprus.

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Cyprus therefore kindly requests the Embassy of Israel that if any such documents, which are illegal, be presented at any time to any port of entry of Israel, may not be accepted and entry of the holder not permitted.

The Government of the Republic of Cyprus is confident that it will have the full co-operation of the Government of Israel over this important which, if allowed to succeed will introduce into the relations of the international community medieval practices instead of the law of mutual respect for which humanity has been struggling for centuries to establish.

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Cyprus avails itself of this opportunity to renew to the Embassy of Israel the assurances of its highest consideration.

Nicosia, 28th October 1974.

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS REPUBLIC OF CYPRUS

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך — עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז—1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס—מסווג

שמור

אל: המשרד

מאת: ניקוסיה

מס' 21

נשלח 051230 דצמבר 74

כלכליה, מזהים, מסחר.

נתקבלה אגרת מטש"ח בענין יבולי ההדרים , תפוזים, בעיק באיזורי התורכים.

לדברי האגרת הסחורה נגנבה ומוצעה למכירה ליבואנים במחיר זעום, דבר שהינו בלתי

חוקי מאחר ומדובר ברכוש יווני. האגרת מבקשת לכך שמישראל תנקוט בכל הצעדים הדרושים

למנוע יבוא סחורה גנובה לישראל. עד כאן.

נודה על בדיה. מרס פיירנר קבלת האגרת , כם הנחיותיכם.

פלצור

—

מנכל אמיר זיבון כלכליה מזהים מסחר

מו/של

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס	בלתי מסווג

אל : המשרד

מאת: ניקוסיה

מס' 207

נשלח: 051200 בוג 74

מידי

דר רפאי השירותים הוטרינריים ממחקלאות

העתק שמורי ממחקלאות מועצת הלול טלקס 714 תא כלכלים מזנים

1. מנהל אליבו היבואן PAPA TREOU אשר בידיו חוזי קניה רציניים של ביצים מישראל והודיע שהשלטונות הוטרינריים של הנ"י מסרבים להתיר כניסת ביצים לפי ללא פרטיבציה מכל המקורות לרבות הולנד דנמרק וישראל מחשש מחלת הניו קסל, היבואן מו/כן לשאת על חשבונו התוצאות והוצאות בגין פרטיבציה. הנא אישורך הרחוף כי הדבר אכן יבוצע אחרת יועברו ההזמנות לדנמרק. לפי ראות עיניך תוכל להתקשר עם הוטרינר הקפריסאי הראשי דר פולידורו אשר ישמח לפרט לך הסיבות לדרישתם.

2. ליהלומת שמורי - הנא ראני להעביר לידיעת מועצת הלול ולאשר לי בחוזר. פרוה.

פירן

העתק דיבון כלכלים מזנים רפאי שמורי/חקלאות מטרם

מא/דל

[illegible]

[illegible] 20T

[illegible] 74 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 714 [illegible]

1. [illegible] PAPA TREOU [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

2. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך — עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז — 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

סמוך

אל : המשרד
מאת: אנקרה

מס' 13
נשלח: 051100 ינו 74

מזתים

קפריסין.

בחוגים דיפלומטיים מעריכים שבקור קיסינגר באנקרה מתאפשר לאחר שסוכם שממשלתורכית תהיה מוכנה במסגרת הסדר לנסיגות מחלקים ממגוסטה ממורפו ולפקה וכן לצמצם הכוחות התורכיים ניכרות. לדעת כמה עתונים תהיה ממשלתורכית מוכנה לנסוגה בלתי ראוותנית ללא הודעות בכך שחמשת אלפים חילים שצריכים להיות מוחלפים בחיל הכבוש התורכי יוחזרו ולא ישלחו חיילים במקומם. יחד עם זאת ימשיכו הכבירים לגבוש(אזור התורכי כאזור אוטונומי כגון אסיפה תורכית מכוננת.

בר חיים

שהח ריהם שהבט מנכל ש/מנכל ס/מנכל מזתים חקר אלגום אויבל רם אמן
תא/דל

5/11/74

Greek Side in Cyprus Now Considers Federation as Only Feasible Solution

By STEVEN V. ROBERTS
Special to The New York Times

NICOSIA, Cyprus, Nov. 3—Most Greek and Greek Cypriote leaders agree that the only feasible solution to the Cyprus problem would be to divide the island into separate but federated regions, part administered by the ethnic Turks and the rest by the ethnic Greeks.

They are not ready to endorse the concept publicly because they do not want to concede a major bargaining chip in negotiations with the Turkish side. Nor do they want to stir up their political opponents at home, particularly before the Greek parliamentary election Nov. 17.

Moreover, the Greek side would ratify a geographic division of Cyprus only under certain conditions, including a guarantee that most if not all refugees would be allowed to return home.

The Greeks also want to make sure that the Turkish side is committed to a federation that preserves the independence of Cyprus and gives the central Government well-defined powers. Their fear is that the Turks would agree to a federation as a guise for partition, with the Turkish sector virtually annexed to mainland Turkey.

A Major Concession

A decision to consider a geographic settlement would be a major concession for the Greek side. Glafkos Clerides, President of Cyprus, said in a recent interview: "I am a realist. Nobody would be able to convince the people of Cyprus that a geographic federation is the right solution of the Cyprus problem. But under the circumstances it may be the only solution other than partition."

Officials in Athens are equally realistic. Premier Constantine Caramanlis wants to win a popular mandate before taking what is likely to be an unpopular step. The leaders in Athens, like the ethnic Greek leaders in Cyprus, prefer no deal to a humiliating one and seem determined to strike a hard bargain.

No progress toward a settlement is expected here before the end of the month. Mr. Clerides and Rauf Denktash, leader of the Turkish Cypriots, have held several meetings in recent weeks. But they have centered on humanitarian issues and have touched only briefly on politics.

If Secrtary of State Kissinger visits Ankara later this week, diplomatic sources here expect him to help draft a framework for the talks by defining important areas of disagreement. The Greek side also hopes he will put pressure on the Turks to make a goodwill gesture before the talks begin—for example, giving up Famagusta, the port city on the east coast.

Greek and Greek Cypriote diplomats seem convinced that Mr. Kissinger is more sympathetic to their cause now and for one main reason: By helping to negotiate an acceptable settlement, they say, he hopes to induce Greece to return her forces to the North Atlantic Treaty Organization and to allow American bases to remain on her soil.

Athens Parley Likely

After the Greek election, the Greek side will probably meet in Athens to work out a common negotiating policy, and only then can the talks really begin. At first they would involve only Mr. Clerides and Mr. Denktash; Later they would probably be broadened to include Greece and Turkey, perhaps with Mr. Kissinger acting as mediator in the final stages.

The situation is severely complicated by political problems on both sides. Mr. Clerides must worry about Archbishop Makarios, the elected President, who was ousted in a military coup on July 15. The Archbishop, who has consistently opposed a geographic division, has said he will return to Cyprus at the end of the month after the Athens meeting.

The Turks feel that the Archbishop is inflexible and would rather negotiate with Mr. Clerides. Many diplomats believe that if Archbishop Makarios does return and insists on resuming his position as head of state, the negotiations could collapse.

Army Pressure Cited

Mr. Denktash must also look over his shoulder—at his patrons in Ankara. The Greek Cypriote leaders are convinced that he sincerely wants a federated Cyprus, with a Turkish sector that is independent of the mainland, but most diplomats here think that Ankara dominates Mr. Denktash and wants to control the Turkish sector.

The diplomats note that three ministers in the Turkish Cypriote administration were sent from Ankara; a Turkish Cypriote official, commenting on the 40,000 Turkish troops that are still here in the wake of their July invasion, conceded: "At times we feel the weight of the army."

Moreover, the Ankara Government is unstable, with Premier Bulent Ecevit serving in a caretaker capacity and no politician able to form a majority cabinet.

At the same time there are enormous pressures on both sides to reach agreement. The Turks are paying vast sums to maintain their troops here, and the Greeks are facing the winter with 180,000 refugees still inadequately housed.

If meaningful talks do begin the following will be principal issues:

¶The size and character of the geographical districts — The Turkish troops occupy about 40 per cent of the land, but Turkish Cypriotes account for 18 per cent of the population, so a compromise would have to be reached. The Turks would prefer one large district; the Greeks favor series of cantons that would morel closely follow population patterns.

¶The status of the refugees—Turkey favors a full-scale exchange of population and is urging the Turkish community to colonize the area her forces control. The Greeks insist that all refugees should have the right to return to their homes and businesses, even to those appropriated by Turkish Cypriotes. This could be the most difficult problem of all since the Turkish presence in northern Cyprus is becoming more entrenched every day. The Greek Cypriotes also suggest that many ethnic Turks, given a free choice, would prefer to return to their homes in Greek areas. They also say that if Turks do want to move they should build new homes, not take over those of Greeks. Ethnic Greek leaders add that some of their people would not want to live in Turkish areas, which would open the way for a voluntary exchange of population and property.

¶Compensation—The Turkish Cypriotes say that if there is a mandatory transfer of population, most compensation could be handled through an exchange of property. But the value of Greek property far exceeds that owned by the Turks.

¶Authority of the central government—Mr. Clerides and Mr. Denktash talked about the political structure for seven years before the July invasion. The ethnic Turks want the government as small as possible, contending that a "unitary" Cypriote state always meant Greek domination. The Greeks want as powerful central government as possible.

¶Troop withdrawals — Many Greek Cypriote refugees say they will not return to their homes until the Turkish troops leave, and their leaders demand total withdrawal. But the Turkish Cypriotes, who remain fearful of reprisals, are likely to press for retention of a sizable contingent.

At the moment the two sides remain far apart. The only hope for progress is that the moderates on both sides—and that includes both Mr. Clerides and Mr. Denktash—can resist the pressures of more rigid partisans. Given the bloody and bitter history of Cyprus, there is little optimism.

WELCOMED IN BONN: Secretary of Defense
troops. At left is West German Defense Ministe
news conference that he was increasing U.S
brigades. He said he expects U.S. allies to do li

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

ס ו ד י

אל: המשרד

מאת: אנקרה

סס' 14

נשלח 051230 נתקבל בר 74

ד ח ו ף

מזהים.

מכתבכם מ- 28.10.

השלכות מדיניות של הקשרים הכלכליים עם קפריסין.

1. לסעיף ג /ד' סעיף משנה א- הרשמני שפרסום פניית לשכת המסחר בעתונות הורע מבחינת פירוט מעשי ובעצם פירוט מיליל דבלוי מדי לדעת התורכים. מציע הסתפקות בהפצת חוזר לשכת המסחר הקפריסאית בין הסוחרים והיבואנים.
2. לסעיף ג ד' סעיף משנה ב - הוצאת צו המחייב רשיון על כל יבוא מקפריסין יתפרש בתנאים הקיימים צו הסכרון נגד התורכים על אף כלליותו. רצוי ביותר להימנע מכך.
3. לסעיף משנה ג (כח אדם) ידועה לכם זיקת התורכים לטיבים בגרשא קפריסין. עזרה לתורכים הקפריסאים ע"י ישראלים פרטיים ואולך במידה מה ע"י שהמחיש לתורכים בגרשא רביש והשוב ביותר להם שלגבי רצון טוב כלפיהם ואילו לגבי היוונים מתנוגר שאנו מדינה הופעית וכו' תרפשה. ממליצים ביותר על אי נקיטת יוזמות לבטול ההתקשרויות פרטיות שנוצרו בין תורכים למומחים מישראל. ולדעתנו יש אפילו מקום לעידוד מומחה אחד או שניים. בסופו של דבר קפריסין תהיה מזרלית כשבוסף לערך המדיני יש ערך בטווח הרחוק להשתלבות בכלכלת האזור התורכי. בשול כזה עלול לשמש בידי גורמים שונים - ערביים במשה"ת ובממשלת תורכיה בכלל הרכבה שאנו פועלים נגד התורכים ועלול להזיק ליחסים ביחוד לאור העמדה הערבית והמרסלמית האוהדת כללית לתורכיה ועל רקע לחצים הערביים על התורכים בגרשא יתסיבו.

בר - חיים

שהם ויהם סגבל מנהל סמנהל כלכליים מזהים חקר אלגרס ארבל רם אמן

הא/אל

EMBASSY OF ISRAEL

שגרירות ישראל

626

ניקוסיה, כ' חשון תשל"ה
5 נוב' 1974

אל: כלכלית

מאת: הממונה, ניקוסיה

הנדון: יצוא תוצרת חקלאית מהאיזורים התורכיים

בהמשך למברקנו מס' 21 לוטה נוסח האגרת.

בברכה,

מ. פלצור

העתק: מזת"ם
מר ד. כהן, מסו"ת

REPUBLIC OF CYPRUS

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

No. A.324/1

NOTE-VERBALE

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Cyprus presents its compliments to the Embassy of Israel and has the honour to bring to the latter's knowledge that the Government of the Republic is reliably informed that the current citrus, carob and tobacco crops and other agricultural products emanating from the territory occupied by the invading Turkish forces, and belonging to Greek-Cypriots who have been killed or compelled to abandon their properties in that territory, are unlawfully collected and offered directly or indirectly to importers in several countries.

2. It is worth mentioning that the above products, which are the main agricultural products of Cyprus, are almost exclusively cultivated in the occupied area, and represent the major part of the agricultural exports of the country, i.e. 75% of the total agricultural exports, or 14 million Cyprus pounds.

3. The Government of the Republic of Cyprus wishes to underline, however obvious this may be, that such acts, as the collection and export of these stolen products by Turkey and the Turkish Cypriots, are not only inhuman and arbitrary, but also unlawful and contrary to International Law.

./.

To the
Embassy of Israel,
Nicosia.

REPUBLIC OF CYPRUS

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

No.

4. In view of the above, the Government of the Republic of Cyprus requests the Government of Israel to take all steps which the latter may consider appropriate in order to ensure that no such stolen products are purchased and imported in Israel.

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Cyprus avails itself of this opportunity to renew to the Embassy of Israel the assurances of its highest consideration.

Nicosia, 23rd October 1974

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS · REPUBLIC OF CYPRUS

BM

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

למתק

מברק יוצא - מסווג

שמור

ח/ 226

נשלח 041200 נובמבר 74

אל: ניקוסיה, אתונה, אנקרה

מאת: המשרד

דיון על קפריסין.

א. ב- 1 דנא נתקבלה החלטה הבלתי מזדהות 117 בעד כולל תורכיה יוון קפריסין וישראל. אין מתנגדים ואין נמנעים.

ב. הקפריסאים ניסו אמנם להביא תיקונים אך היו מבודדים. בתחילה איימו שיעמידו הצעתם להצבעה. לבסוף נסוגו ונאלצו לברך על הצעת הבלתי מזדהות ללא שינויים אך דרשו שתערך הצבעה למרות שהתורכים העדיפו קונסנסוס ללא הצבעה.

ג. לדעת הקפריסאים הצבעה אירובית מחייבת את התורכים יותר מקונסנסוס.

מזתים

מנכל סמנכל ס. קדרון דיבון מזתים מאום א ב

תא/אל

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו

משרד החוץ

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך — עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז — 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

ש מ ו ר

אל : המשרד

מאת : ניקוסיה

מס' 16

נשלח 041900 גרנ 74

מ י י ד י

כלכלים, מזמים,

בג הרים.

א. ר"ת פורת, מסרתי האינפורמציה למנכל משהח ונראה לי שהיה מרוצה ממנה.

ב. במפמפליר באמצע עמי הבריק עוד בשבת הבאה לכל המארגנים המקומיים אשר פורסמה

במלקה בעתוני יום א ובמולקה הירס.

ג. נדמה לי שיש לראות העניין במבוטל.

פלצור

מנכל אמיר דיזנגוף כלכלית מזמים

צנ/מה

[illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible], [illegible],

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מברק נכנס

משרד החוץ

מחלקת הקשר

בלתי מסווג

לניריס יה?

אל:המשרד

מאת:אנקרה

מס. 4

נשלח:041000 נוב 74

מזתים.

עתונות : דמירל דחה כל הצעות אגביט להרכבת ממשלה, אגביט לעתונאים:

לפי שעה אין כל סיכוי לשתוף פעולה רפובליקנים.--סרק.

אגביט על המלצת ארה בענין קפריסין:נקודה מסוימת בהמלצה מבנה משרב בהכרת זכויותיהם

של התורכים.

בתורכים ובקפריסין. דנקטש: בקשר הסידורים הראשונים להקמת קפריסין פדרלית.

צירות

שה רוה שהבט מנכל סמנכל מזתים אקר אלגרס ארבל רם אמן

מו/מא

[illegible]   [illegible]

[illegible]   [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בלתי מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

אל: המשרד

מאת: ד   ׳אבקרה

מס. 6

נשלח 041100 נוב. 74

קפריסין.

אלף החיילים שג התורכיים שהוחזרו מקפריסין הם קציבי מילואים שבוייסו

עם התחלת הפלישה ושוחררו עתה לשיבה לחיים האזרחיים.

צירות.

שהח רהם שהבם מבכל סמנכל דיבון מזתים חקי אלגום ארבל רם אמך

תא/מה

יום ב' 4.11.74 — י"ט בחשון תשל"ה
מעריב
4.10

בעולם

...קרא להוצאתם של כל הכוחות הזרים מן האי

...ן מתגבשת חלוקה דה־פאקטו

באיזור קירניה פועלים התורכים במרץ למחיקת כל אות וסימן לעובדה שהתגוררו שם יוונים ★ ערים וכפרים זוכים בשמות חדשים והכתובות על תמרורי הדרכים משתנות

מאת **אריק סילבר,**
סופר „גארדיין" בניקוסיה

בקפריסין הולכת ומתגבשת חלוקה דה־פאקטו, שהיוונים אינם מעיזים לסמוך ידם עליה רשמית והתורכים המקומיים נראה כי הם מואסים בה בכל שתוף הזמן.

העובדה היא כי הכל ממתינים. תורכיה מתחבטת במשברים ממשלתיים. יוון מתמרדת בבחירות הדמוקראטיות הראשונות הנערכות למן ההפיכה הצבאית של 1967. שר החוץ האמריקני, הנרי קיסינג'ר, עושה את דרכו אם אם לעבר אנקרה.

אמנם עצרת או״ם קיבלה ביום ו' בערב החלטה הקוראת להוצאתם המהירה של כל הכוחות הזרים מתחומי קפריסין, אולם המנהיגים היוונים יודעים, כי הדיון בשאלת קפריסין באו״ם עשוי להשפיע על האקלים אך אין הוא יכול למלא את מקומו של מו״מ.

בשבוע שעבר נעשה צעד נוסף לקראת חילופי אוכלוסין גמורים. כ־3000 יוונים שנלקחו כשבי הוחלפו במספר גדול כזה של תושבים תורכיים שנעצרו בדרום. התורכים — מלימאסול, מלארנאקה ומן הכפר המעורב תוכני, שם נעלמו הגברים התורכיים וכנראה נטבחו — שוכנו מחדש בבתים יווניים נטושים סביב הסירה הצפונית של קירנייה. כמעט כל היוונים נשארו דרומה לגבול, כ־10 אלף יוונים עדיין מפוזרים בכיסים ברחבי האיזור הצפוני. האו״ם דיווח בשבוע שעבר, כי הידרדר מצבם של 8000 יוונים החיים ברצועת קארפאס, צפונית־מזרחית לפאמאגוסטה. המפקדים התורכים מקשים על עתונאים זרים ועל נציגים של אירגונים בינלאומיים לבקר באיזור.

בכפר בלאפה, כחמישה קי״מ מקירניה, ישבו כמעט כל אלף היוונים שנותרו שם באפס מעשה ליד שלושת בתי הקפה המקומיים הסגורים. חיילים תורכים מאיישים מחסומי־דרכים, אך אינם נכנסים לכפר, שעל הסדר בו מפקח סמל משטרה תורכי־קפריסאי. הצלב האדום מספק לתושבים מזון. התורכים הירשו לבני הכפרים לאסוף את יבול הזיתים בגבול חמישה קי״מ מתחומי העיירה. יש לכפר מים שתיה, אך המים אינם מספיקים להשקיה. החשמל מספיק לתאורה, אך לא להפעלת המכבש לסחיטת שמן הזיתים.

■ בתים נטושים

אין מענים את התושבים. כמעט לא ראיתי סימני ביזה, אף כי כל הבתים הנטושים בקירנייה וביתר הכפרים שנעזבו רוקנו מכל חפציהם.

גבר ישיש, שהיה בעבר פקיד בכיר בשירות הציבורי, אמר כי אין לתושבים תלונות נגד התורכים. סמל המשטרה מתנהג בהגינות וביושר. החיילים אינם מתקרבים. אך

הנשיא גלאפקוס קלרידס

בלאפה הוא כפר מבודד ושרירות בו אי־ודאות. איש אינו רשאי לצאת מן הכפר וכל המכתבים המגיעים להושבים עוברים צנזורה.

במקומות אחרים באיזור קירניה פועלים התורכים במרץ למחיקת כל אות וסימן לעובדה שהתגוררו שם יוונים. ערים וכפרים זוכים בשמות חדשים והכתובות על תמרורי הדרכים משתנות. אך השיקום המובטח אינו מתממש. התורכים אינם מייבאים את כוח־האדם או המשאבים הדרושים להחייאת הכלכלה של החבל הצפוני. התיירות רדומה וכזו תהיה בלי ספק עוד שנים. מפעלי ההרוסות משותקים. אין איש דואג לתעשיית השדות והמטעים ועשקיהם תתחסל — ראשי הבקר והצאן גוועו בחלקם והתפזרו בחלקם באין מטפל.

חדוּמיות לקו המכונה „קו אטילה", מסגה שבשוג מורמת את הגבל על 5000 ההרוגים ו־183 אלף חסרי־הבית. בחלק היווני של ניקוסיה מלאות החנויות סחורות מכל סוג ומין והמסחר בהן פורח, לאין שיעור מאשר בבתי הכל־בו התורכיים בצפון. המסעדות מציעות תפריט מגוון. אך מתחת לפני השטח, כבר ניתנת המצוקה את אותותיה. התושבים אוכלים את חסכונותיהם. רבים המציצים בחלונות הראווה מאלה הנכנסים לחנויות לשם קניות. סוחרי המכוניות המשומשות מוצפים מוכרים ואינם מוצאים קונים. אפילו במחירי הציידונים. „הבאר של צ'ארלי", אחת המסעדות המשפחתיות הפופולאריות ביותר בניקוסיה, היתה כמעט ריקה מאדם בערב שבת.

■ תור להלוואות

הממשלת עושה כל אשר בכוחה להחיות את הכלכלה. חקלאים שאדמותיהם נותרו בידיהם ניצבים בתורים לקבלת חלקם בהלוואות בסך כולל של 832 אלף דולאר, שמציע משרד החקלאות לשיקום משק החי. תעשיינים מחדשים את הייצור, אך הם עושים זאת יותר מתוך משאלות שבלב מאשר מתוך שהם משוכנעים בסיכוייהם. בית־החרושת „ג'יני", המפעל הגדול ביותר בארץ לייצור מוצרי־הלבשה, חידש את פעולתו אף־על־פי שבנייניו קרובים עד כדי סכנה לקו החזית התורכי. אך הוא יוצר בהדרגה משרות לפועלים מובטלים.

אך בהתחשב בשואה שהומטה על כלכלת קפריסין, כל המאמצים האלה הם רק בגדר של מטכלי כאבים. ד"ר יעקובוס אריסטידו, מנכ"ל משרד החינוך הממשלתי, טען לא מכבר, כי הפתרון היחיד הוא איחודם מחדש של שני חלקי קפריסין, וזאת מטעמים של הברה כלכלי ולא רק מטעמים פוליטיים. „אם לא יחזרו הפליטים למקומותיהם, קלושים מאוד הסיכויים שתתאושש הכלכלה בחלק זה של האי או בחלקו האחר. יינזרו עלינו תת־פיתוח ומצוקה נצחיים. כאשר מפצלים כלכלה זעירה ככלכלת קפריסין, אין אף אחד משני הצדדים מסוגל להתקיים" — אמר ד"ר אריסטידו.

בינתיים נאלצים הפוליטיקאים להמתין. הנשיא בפועל גלאפקוס קלרידס גיבש את סמכותו, פועל בשיתוף פעולה עם הנשיא המודח מקאריוס, המתרכז במיתקפה בזירה הבינלאומית. הממשל של קלרידס לאומני יותר משהיה מימשלו של מקאריוס ובהדרגה נופלים תפקידי־המפתח בידי אנשי הא.או.ק. לשעבר ובני־דורו של קלרידס עצמו. הנשיא בפועל מוסיף לתת אמון במו"מ „הומאניטארי" עם מנהיג התושבים התורכים, ראוף דנקטאש. בראיון אמר כי הוא עדיין מתנגד לכל צורה של חלוקה המוצעת בעצמאות המדינה או באחדותה.

■ ציפייה למקאריוס

עם זאת, מוכן קלרידס לבחון הצעות להקמת ממשלה מרכזית, שתחתה יפעלו „שתי ממשלות אזוריות בעלות אוטונומיה בעניינים אדמיניסטרטיביים בכפות התחומים". הוא מסכים לדון בכך „בתנאי שלא יהיו חילופי אוכלוסין במסגרה ליצור אזורים מיושבים אך ורק בידי יוונים קפריסאים, ואחרים שיהיו מיושבים אך ורק בתורכים [illegible]יסאים".

נראית בעליל [illegible]ס תוכנית תורכית [illegible] בדרך השמועה מפה לאוזן להיסוג מן העיר ההרוסה פאמאגוסטה כדי לאפשר ל־40 עד 50 אלף פליטים יוונים לשוב לבתיהם, אך תהיה זו רק „מחווה ראשונית של רצון טוב, ולא פתרון לבעיה הקפריסאית".

עם זאת, הוא מסכים כי נסיגה תורכית — שאין כל סימן של ממש שיעיד כי היא נשקלת בכובד־ראש — תרפה את הלחץ ותאפשר לקיים מו"מ גמיש יותר.

הרושם הוא שהמימשל של הנשיא בפועל נוקט קו של סבלנות תוך שליטה. אך משקיפים בלתי־תלויים מודאגים נוכח האפשרות שהתמונים עלולים לאחוז מחדש, בין לילה, באמצעי אלימות אם אכן ישוב מקאריוס לקפריסין.

קלרידס אמר כי הוא מצפה שמקאריוס יגיע לקפריסין בסוף נובמבר והצהיר כי לא ינסה להניא אותו מכך. ברור לו שהנשיא המודח יקבל לידיו מחדש את מלוא סמכויותיו.

הוסיף קלרידס: „אמנם נכון שרבים חוששים מפני מה שעלול לקרות, ואני כבר הבעתי את תקוותי שחששותיהם יתבדו".

הנשיא בפועל סירב לומר אם הוא שותף להן זות.

הצמרת הכלכלית משחקת ב„קר־חם"

אנשי המימסד הכלכלי הממשלתי אינם מדברים בשפה אחידה ומרבים מבוכה

נושא בחדשות

אלמלא היה הנושא כה רציני וחמור לא היינו מוס־פים להדביק תו של קומדיה למתרחש בימים אלה, על הבמה הכלכלית.

המשק לא נקלע לפתע למצב החמור הנוכחי, שאובדן רזר־בות מטבע החוץ וההרעה ב־מאזן המסחרי הם סממניו ה־עיקריים. לפני כשנה נמצאו גם באוצר וגם בבנק ישראל כלכלנים, ששללו תכלית שלי־לה את ההערכה הרשמית ש־הרזרבות תפחתנה בשנה ה־נוכחית ב־800 מיליון דולאר „בלבד". בעלי הספקות ה־האלה טענו שהירידה תהיה מהירה יותר וקראו לראשי משרדיהם להערך לקראתה ו־לנקוט צעדי בלימה.

משרד המרכזי אינם מסתירים דעתם שיש מקום לפחת את שער הל"י, אך לא לפני ש־המשק יתקרר ויהיה מסוגל לעבור את הניתוח הזה.

■ **אזהרת הנגיד**

כמובן, אפשר לשלול גישה זו ולטעון שיש מקום לפחת את הל"י לאלתר ובמקביל לכך לצמצם את ההוצאות ה־ציבוריות. עם זאת, סביר לת־בוע שלפחות אלה הקשורים במימסד הממשלתי־הכלכלי ידברו בשפה אחידה וינהגו לפי המגמה הרשמית המוצה־רת, כאמור, בציטוט נוסף.

למעשה, עדים אנו לכך ש־ההכרזות הבאות משערי ה־קריה הממשלתית עומדים ב־ניגוד משווע למגמה זו. כל מי שעקב אחר דברי נגיד בנק ישראל, האוצר וראש ה־ממשלה, הבחין שהתמורת ה־זו מנגנת על אוקטבות גבוהות מאוד.

בהלה הקניות שנתרחשה

הכלכלה יכול היה להגיע ל־מסקנה שאם נגיד הבנק מ ז ה י ר, פשוטו כמשמעו, מפני גלישת מילוות — ה־מוצא היחיד האחר הוא פי־חות שער הל"י וללא דיחוי.

ראשי האוצר זעמו השבוע על גורמים שונים שבהכרזו־תיהם עוררו בהלה, הריצו אנשים קטנים לשוקי הדולאר החופשי והנתי"ד. אך למי מ־ראשי האוצר זכורה הקופה, מאז קום המדינה שבה יכלו אמצעי התקשורת לקבל מידע מפורש בכמה יקטנו הרזרבות במט"ח בכל שבוע ואפילו בכל יום? הן בכל יום כמעט לומד הציבור לדעת לפרטי ה־פרטים, כמה דולארים נותרו בקופה המדולדלת. בעוד הכל שואפים לצינון ומבקשים להב־ניס את המשק ל„מחסן של קרור", יורקים עליו גדולים ואחראים קילוחי־אש ומפיסים את הקרח החוצי עוד בטרם נוצר.

מחמת אי־הסדר הקיים ב־ביתה פנימה ומחמת ריבוי האחוזים במושכות, לא יהיה זה קיצוני להטיל ספק בכוש־רה של המנהיגות הכלכלית ה־נוכחית להנהיג „סדר" במשק כולו. וסדר, משמעותו, אילוץ המפרנסים להפחית את רמת חייהם להעלות את הפריון, לקצץ בתקציב המשפחתי ו־

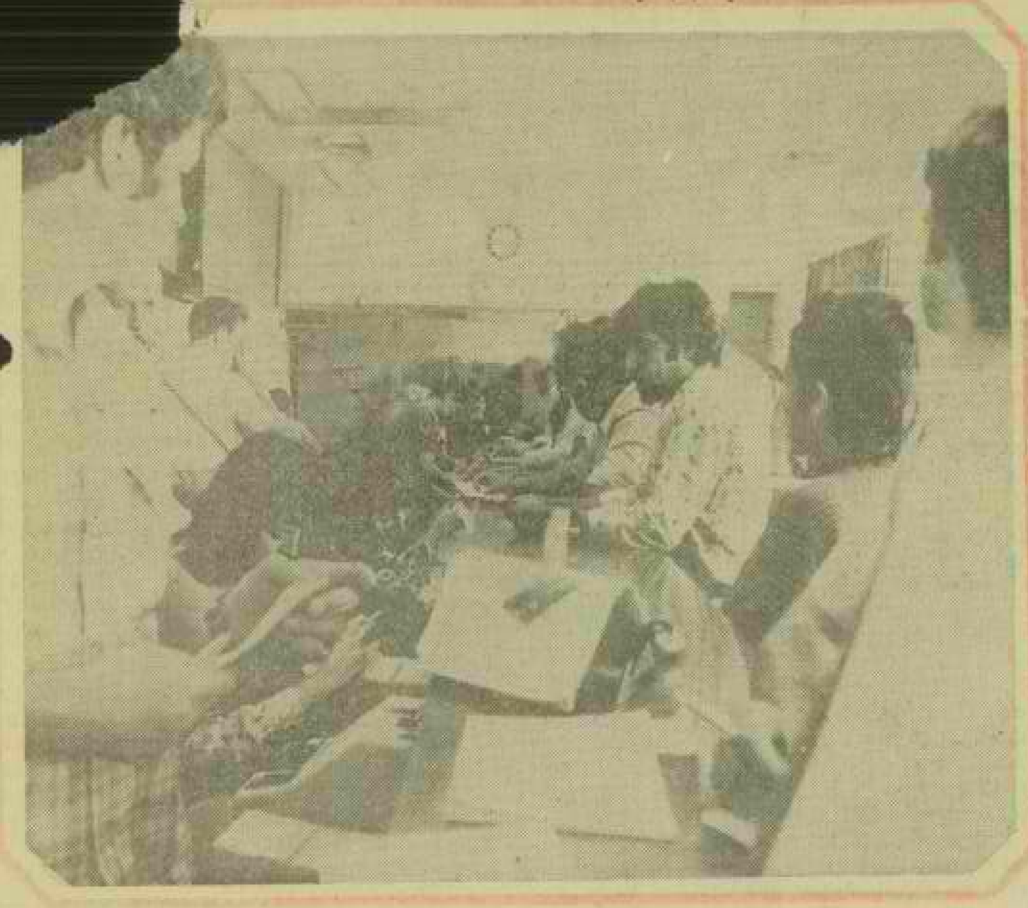

חשש מפיחות גרם לתנועה ערה בבנקים

ירוחם משל, מזכ"ל ההסתדרות

בכלכלה כמו בצבא יש לתת ד

ראיין **ישעיהו אביעם**

שאלות ותשובות

ש א ל ה: מה דעת ההס־תדרות על המצב הכלכלי הקשה הפוקד עתה את ה־מדינה?

ת ש ו ב ה: המצב הכלכלי החמור שאליו נקלעה המדינה מחייב תכנית כלכלית לשעת חירום, תביעה שכבר השמענו לפני כמה חודשים, מיד לאחר כניסתו של יהושע רבינוביץ למשלה כשר האוצר. נקודת המוצא היא עניין הרזרבות ה־מידלדלות במטבע חוץ...

מברק נכנס – מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך — עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז — 1957.

סודי ביותר

אל: המשרד

מאת: ניקוסיה

מס' 19

בשלח 041100 ארקטובר 74

ורד.

הידיעה שמסר לי גוגל ב- 3 דנא בדבר פעילות חשאית מזרח גרמנית בקפריסין עשויה להיות בדוז או אומבטים. אפשרי גם שהגיעו מזרח גרמנים בשירות ליסרידס והשמאל הקיצוני ולאו דוקא בשירות ממקפריסין שקשה להבין כי תרצה להעזר בהם. בכל מקרה נראה לי שהגורם היחיד המסוגל לפקוח עין על המזרח גרמנים ושגרירותם הם שליחי ממירון בפי.

לפיכך מציע גם על דעת נציג המוסד להעביר את הידיעה לאמונה בציבורות שלנו או של המוסד תוך הסתייגות ברורה שאין לנו בטחון באמיתותה וכי היא עלולה להיות מכוונת ניתן לומר שהמקור הוא מדינאי תורכי - קפריסאי מבלי לנקוב בשמו.

יושע

שהח רהמ מנכל סמנכל דיבון שק ורד / מזתים רם

תא/אל

[illegible]
[illegible]

[illegible] 04100 [illegible] 74

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

שמור

אל: ניקוסיה
מאת: המשרד

סמ: 14
נשלח 041230 נובמבר 74

בס הדים. לשלכר 7.
אחרי תוצאות הבירור בפמגוסטה תוכל להזמין שולח עמרבאי על הפרשה ולהשיב לו הפרטים שבידך אך אין תרצה אין לבוא בהצגה.

מזתים - כלכלית

דיברן אמיר כלכלית מזמים מסרת
הס/אל

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו

[illegible]

[illegible] — [illegible]: 14

[illegible] — [illegible] 041230 [illegible]

[illegible] 7.

[illegible]

[illegible] - [illegible]

[illegible]

או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

ש מ ו ר

מס' 13

נשלח 041230 נובמבר 74

אל: ניקוסיה

מאת: המשרד

פלצור. שלך ו כ'.

פרסנא על איזה מאמצים ספרנו לו.

הערה: עניני מסחר בקפריסין.

מזחים

—

דיבון אמיר מזתים כלכליה מסרה

תא/אל

מברק יוצא - מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים) תשי"ז - 1957.

שמור

דחוף

אל : ניקוסיה

מאת : המשרד

מס' 7

נשלח 031430 גרב 74

בהמשך לשלי 5.

רב חובל שרון מסר עוד:

א. בת הרים נמכרה לחברת SHIPPING CORPORATION WOODCOCK OF PANAMA שבבעלות סינגפורית. האניה נמחקה מהרישום הישראלי ב-11.12.73. באותה עת עזבה הצידור ומהלכת עתה בין סינגפור לבנגלה-דש בשם WOODCOCK. רב החובל בטרוד מנהל אגף הספנות מאשר הכל.

ב. לפני כמה שבועות נמסר לך על סמך המצן על שם האניה בת הרים שהופיע במלטה, ללא ספק מזוייף. יתכן ואותו דבר קרה עתה אך זאת ניתן לבדוק רק בפנמה.

כלכליה

דיברן אמיר מזמים כלכליה מטרה

צב/דס

Saturday Review
World

NOV. 2, 1974

CYPRUS: Ravaged Garden, Bitter Fruit

Peacetime in Famagusta—"Rimming the sea like an aspiring Miami Beach."

Adrift in the Middle East, this flammable isle, invaded yet again, stands, like the Czechs of 1939, alone, doomed, a presage of wholesale conflagration.

by Horace Sutton

On days like this, in places like these, what does it all matter? Nationality, language, race? These are the invention of the big nations. Look below you and repeat the names of all the kings who have reigned over the kingdom of Cyprus; of all the conquerors who have set foot here—even the few of whom written records exist! What does it matter that we are now alive, and they *dead—we have been pushed forward to take our place in the limelight for a moment, to enjoy these flowers and this spring breeze which . . . am I imagining it? . . . tastes of lemons, of lemon-blossom.*

—Lawrence Durrell, *Bitter Lemons*

I first went to Cyprus in 1957, going because I happened to be in Athens, because there was trouble between the British and the Greeks (it grew so heated that Athenians refused to call Athens's celebrated Grande Bretagne Hotel by its proper name), and because I was 17 years younger and eager for journalistic adventure. What I found was British barbed wire and a vicious campaign by EOKA, a terrorist group that sought union with Greece. I also sat in the garden of the Ledra Palace Hotel, listened to the Italian band serenade the guests with "Clan', clan,' clan' wan da trolley. . . ." And I inhaled the honeysuckle that hung from the wall like a giant victory banner and smelled like equal parts of heaven, Eden, and a forested valley in Hawaii.

There was something irresistible about that island, something that was both beautiful and fateful; tragic, perhaps, and yet altogether compelling, as if some hidden hand hadn't decided whether it would be an island of beauty or of despair, or whether it would, according to the capricious dictates of history, oscillate between the two.

I was back last spring, when Cyprus was a joy. Oranges, grapefruits, and lemons hung from the boughs of the deep-green citrus trees, strawberries were in season, and the melons were ripening in the fields, only a month away from market. On a day that was soft with April, I drove out of the resplendent Golden Sands Hotel, just opening that week, the car heading past its new tennis courts, as yet untrod; by the guest pavilions, as yet unslept-in, strung along three-quarters of a mile of beach; skirting the elaborate grill room, hardly tested, called The Templars, in honor of the Crusaders, where all the glass walls peel back, opening to the sea. The hotel would be the centerpiece of a Mediterranean playland where all of Europe and the Middle East could come to be laved by the sea, to search among the shards left by countless civilizations, which, one upon another, had made of the island an archaeological treasure house floating so near to Turkey on the north and the Levantine coast on the east.

I drove along Kennedy Avenue, the new district of ancient Famagusta, lined with sparkling hotels and restaurants rimming the sea like an aspiring Miami Beach. The old city had another look, a rough rectangle surrounded by walls 50 feet high and, in some sectors, almost 30 feet thick. Some four hundred years ago the Turks, refusing to countenance Venetian occupation of Cyprus, trapped the Europeans inside this citadel until, after a five-month siege, the Venetians surrendered. Thus began over 300 years of Ottoman rule, which was not to end until 1878, when the British took over.

Living inside the old city now were the descendants of 30,000 Turks who came as invaders and stayed as settlers. We had to leave our car and our Greek Cypriote driver at the portal, for before the invasion of last July, the old city was a Turkish enclave. The Turkish flag—not the flag of Cyprus—flew over the ramparts, and entrance was denied to Greek Cypriotes.

I climbed Othello's Tower, the site used by Shakespeare in the play he had patterned after Cristoforo Moro, who was lieutenant-governor of Cyprus from 1506 to 1508 and was not a Moor at all. Gunfire crackled below the ramparts, but they were not shots fired in anger, only

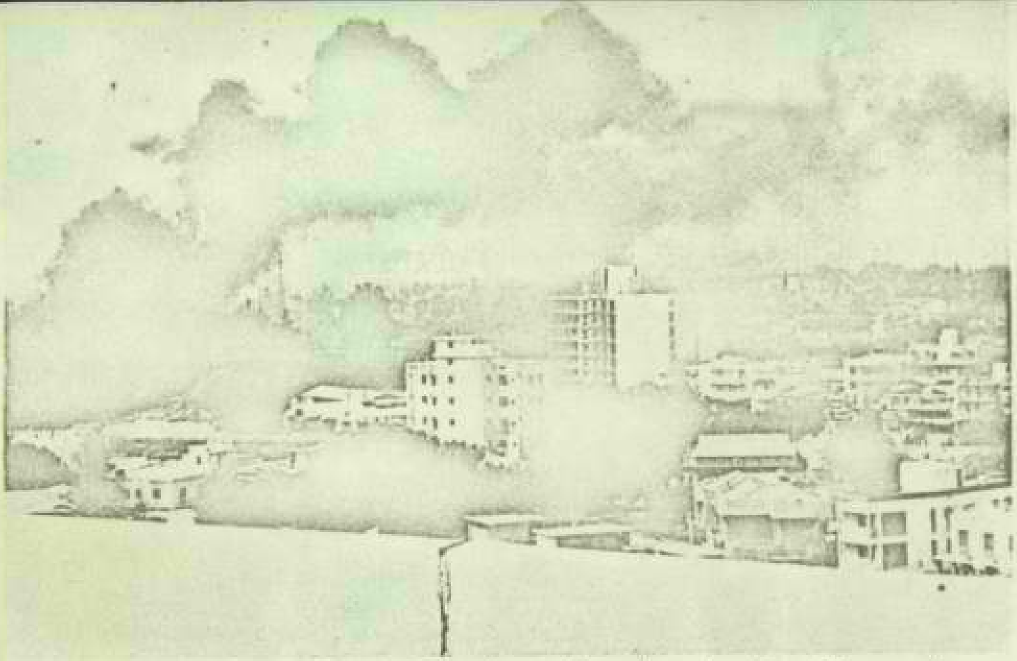

Wartime in Nicosia—"Warming to the reality of gunboat diplomacy."

target practice that was being supervised by Turkish officers here from the mainland to train Cypriotes of Turkish origin in the military arts. Somewhere in some other quarter, 650 Greek officers, dispatched by Athens, were training the Greek Cypriote militia. Only a few weeks earlier, Archbishop Makarios had requested their recall, an action that was to precipitate the coup engineered by the Greek junta.

The blue flag of the United Nations fluttered from the guard post manned by Swedes, part of the force that the United Nations had maintained on the island since 1964. Cyprus was the showpiece of the United Nations' peacekeeping effort, and there was little for the Swedes to do except to take sunbaths there on Othello's Tower.

It was hard to imagine, looking at the seedy old town that lay below, that 50,000 civilians and 10,000 Venetian soldiers had lived here in that siege of 1501. In the peace negotiation that followed the Turkish victory, the Venetian soldiers were to be permitted to sail for Crete and the civilians left unharmed. But, then, fighting erupted anew, and Marcantonio Bragadino, the Venetian commander, met with Lala Mustapha Pasha, the Turkish conqueror, to settle the terms of the peace. Instead of negotiating, Bragadino was tortured for 14 days, publicly flogged, and when he was dead, his skin was stuffed with straw and sent on exhibition in Famagusta, Syria, and Constantinople.

Bragadino is remembered only in the guidebooks, but the victorious Lala Mustapha Pasha is honored by the mosque, the former Cathedral of St. Nicholas, which bears his name. From the tower, near the U.N. shack, I could see the freight ships at quayside flying the red crescent flag of Mustapha Pasha's antecedents, but the Turkish ships were there at the sufferance of the Greek Cypriotes, and if anything, the Turkish emblem was a reminder, if one had realized its significance at the time, that the Turkish side possessed no entry to the sea that they could call their own, a necessity which, after their massive military move that was to explode in the summer, would prove a primary demand in the ultimate settlement.

I climbed down from Othello's Tower, the route back to the gate taking me past taverns where Turks puffed away the daytime hours sucking on water pipes. The Toros Hotel was a dilapidated hovel compared with the shining new resorts along Kennedy Avenue. If it had anything to reclaim it, the Turkish quarter could look to these historic walls, possessed of a certain scruffy quaintness that was at once unclean and fascinating. In the antique shops one could dicker for bits of ancient pottery, forbidden fruit on the Greek side and worth a fine and a confiscation if one was discovered taking a relic out of the country. The airport, and the control of customs, was in Greek Cypriote hands.

The driver was waiting outside the portal, and we set off, the press of time being what it was, to do less than justice to Salamis, the remains of the city in the virtual center of the arc of Famagusta Bay that could claim origins traced back to 1,180 years before Christ. The litter of four millennia lies strewn about this seaside site. Who indeed had not been here? Who had not written of it? Fought for it? Negotiated for it? The Mycenaeans had settled a colony, but the true founders had come from the Greek island of Salamis 1,200 years before Christ. Greeks and Persians had grappled for it, Alexander and Ptolemy had held it, the Romans had made it a colony and, inevitably, built a theater, which, until the Turkish summer invasion, was entertaining audiences that came to see performances staged by an amateur company recruited from the British military bases.

Breathing the musky odors of the ancient site, I bid the driver head the car north of Nicosia toward Kyrenia, which gave promise, friends told me, of a picture-book port, a miniature creation of St. Tropez. We rolled through the mountains of the Kyrenia range that Durrell, in *Bitter Lemons*, had said belonged to the world of the sixteenth-century print:

> It . . . is studded with crusader castles pitched on the dizzy spines of the mountains, commanding the roads. . . . The very names smell of Gothic Europe: Buffavento, Hilarion, Bellapaix. Orange and mulberry, carob and cypress—the inhabitants of this landscape discountenance those other green intruders from the Arabian world, the clear green fronds of palms and the coarse platter of banana leaves. . . .

I drove up the gentle slope of the range, just above the sea, to the little town of Bellapaix, where Durrell had built his home when he arrived in Cyprus in 1953 in the service of the British government before the fanatics of EOKA, who wanted union with Greece, had begun their terror. There was the Gothic abbey built by the Lusignan kings during the Crusades. Yellow daisies and orange poppies were a stirring of life in the crevices of the old stones. Cactus grew and geraniums and palms and cypresses, side by side in the courtyard. Roman sarcophagus and old cloister. Ancient church and prized icons. Iris and huge snapdragons and orange blossoms. The Lusignans had called this place the convent of peace, La Cloiture de la Paix. The Cypriotes had turned that into Delapays; and the Venetians who followed, Bellapaese.

"By tradition the inhabitants of Bellapaix are regarded as the laziest in the island," the muktar of the village had confided to Durrell. "They are all landed men, coffee drinkers, and card players.

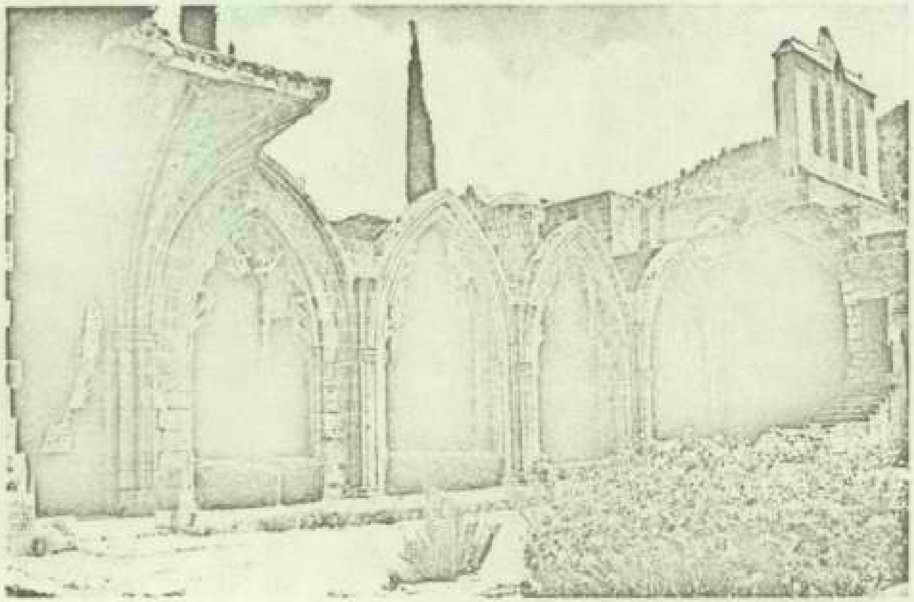

Abbey at Bellapaix—"Yellow daisies were a stirring of life in the old stone."

That is why they live to such ages. Nobody ever seems to die here." And they didn't, until the summer of 1974.

I went to join the coffee drinkers, uncertain whether to invade the Tree of Idleness Restaurant, where the bar is decorated with currency of all nations whose nationals have visited here, or Dimitris Café, where the ancient villagers were sitting under the mulberry trees. I joined them, and the patron went for coffee, putting the pot on a bed of embers until it was hot, then pouring the sludgy brew into my cup. He would take no money. I was, after all, a visitor from some other land, busy with a notebook that gave me a cachet of officialdom.

Kyrenia, where the Turks were to make their initial landings last July, was a flutter of personalities, strewn there like confetti after a party. The harbor, then, was an arc of delight, the curving facade fitted with restaurants, taverns, shops, and small hotels where one could fritter away a winter's week, a day in spring, a summer's lifetime. Tables filled the sidewalk, yellow fish nets encircled the harbor, yachts were pulled up, stern first, as at St. Tropez and Porto Cervo. Here at the harbor's corner stood the great bulk of the castle steeped in the history of Richard Coeur de Lion, the Genoese who had attacked it, the Venetians who had strengthened it, the Turks who had taken it without a shot in 1570, and the British who had used it as a prison and a training school for the police brought from Britain to cope with EOKA.

By last spring it had become an official Ancient Monument maintained by the Department of Antiquities. Its most fascinating exhibit was not the dungeons, or the apartments of the Lusignan kings, but the remains of a Greek ship that had sunk off Cyprus about 300 B.C. and was found again in 1965 by a Greek diver hunting for sponges. Brought to the surface, it was a fragile rib cage of spars being dusted by archaeologists when I saw it, its ballast of millstones, its 400 wine jars, the equipment of its four-man crew, filling the room of a small museum. Its state of preservation was remarkable enough, but so, too, was the realization that before its final journey from Rhodes to Cyprus it had sailed during the time of Alexander the Great.

We had lunch at Marabou on the harbor, where the menu is prepared to satisfy as diverse an assortment of tastes as one might encounter at the delegates' lounge of the United Nations. There were the white-haired, brittle British pensioners choosing the mixed grill followed by a sherry trifle; Cypriotes relishing squid with wine sauce and rice; U.N. soldiers from Scandinavia with their girl friends who had flown down from the homeland, having sandwiches and beer.

I finished a last sip of *commandaria*, that rich dessert wine that has been made on the island since the Crusades, and walked across the esplanade to look at the old Dome Hotel, which was to become a sanctuary for 500 quavering refugees during the Turkish invasion. Now it was quiet and proper and old, very much like its clientele. The dining room was set in military order, each table with its half-empty, corked bottle of Cyprus wine—Othello, or Blonde Lady, or Aphrodite white, which its owners would finish at dinner or, if not then, at lunch the next day.

"Never has one seen such extraordinary human beings as those who inhabited the Dome," Durrell had written. "Nothing could convince one more easily that England was on its last legs than a glimpse of the wide range of crutches, trusses, trolleys, slings, and breeches buoys which alone enabled these weird survivals to emerge from their bedrooms and take the pale spring sunshine of the Kyrenia waterfront. . . ."

But even that overdrawn picture of faded elegance, or at least of musty refinement, might have had its numbered days were it not for the events of summer. The steam shovels were scratching everywhere as the island underwent a transformation from political tosspot to international playground. On the waterfront a sales office dispensed enormous brochures advertising Livadia Complex, which would be a pleasure world stretched along a mile of beach facing Turkey. It would have a population of 2,500 in apartments, condominiums, and villas. One hundred and four flats were already up for sale. A five-star hotel would be ready in three years, but the clubhouse would open this September.

And then Dimitrios Ioannides, brigadier general, destined to be the last of the militarists who, as part of a junta, had, with U.S. support and compliance, autocratically ruled Greece since 1967, pulled the string that, on July 15, set off a coup that deposed Archbishop Makarios, president of Cyprus since independence in 1959. The ostensible reason for the coup was a letter that Archbishop Makarios had written to General Ghizikis, then-president of Greece, in which he asked for the withdrawal from the island of Greek military officers who were on Cyprus as advisers to the Greek Cypriote military forces. The Greek officers, Makarios claimed, were avid supporters of EOKA, the extremist, terrorist group that sought *enosis*, or union with Greece, an eventuality that would be intolerable to Ankara. The Turkish government felt a paternal responsibility to the 115,000 ethnic Turks who comprise 15 percent of the island's population.

Although Makarios had indeed thrown the gauntlet to Ioannides, it seems clear that the president hardly expected to be rewarded with a coup that

would result in his removal. A week before the Greek officers struck, there had been rumors that Ioannides was going to move. A review of intelligence reports reveals, in hindsight, some indication of impending action from Athens. Still, Makarios had survived many aborted coups and even an assassination attempt. He had built a Praetorian guard of his own, which he armed with Czech guns. On the Sunday night that Ioannides struck, Makarios was off in the Troodos Mountains, not at the presidential palace in Nicosia.

The palace guard proved no match for the Cypriote force led by their Greek officers, bent on annexing the island to Greece once and for all. Makarios was flown to the British base, part of sovereign British territory at Akrotiri, on the southern coast, and then Ioannides installed Nikos Sampson, whom some called an extremist and others termed an outright thug. It was a fatal error, for Sampson represented *enosis*—union with Greece—an eventuality that could not be countenanced by the Turks.

Britain, Greece, and Turkey had all signed the 1960 Treaty of Independence and were co-guarantors of the status quo. Because Greece, or at least the military junta controlling it, had started the action, Athens could hardly be called upon to enforce the Treaty of Guarantee. Prime Minister Bulent Ecevit alerted the Turkish armed forces and flew to London to ask for joint action by the British government. Washington then dispatched Joseph Sisco, under-secretary of state for political affairs, to London. Sisco began a phase of Kissinger-style shuttle diplomacy, flying from London to Athens to Ankara, trying to keep the negotiations going. The Greeks promised a more effective Turkish role to protect Cypriotes of Turkish ancestry. But it was a faint and flabby concession. By now the Turks had more imposing demands: access to the sea for the Turkish Cypriote community and federation, which was really a euphemism for splitting the island in two.

Warming to the reality of gunboat diplomacy, Seventies style, the Turks knew the Greek junta couldn't meet their demands. This seemed a rich opportunity to realize a cause that was wreathed in sentimentality—Turkish power the way it had been in the imperial Ottoman days. Finally, Ecevit's government was new, and his domestic political situation was fragmented. It was badly in need of a unifying cause.

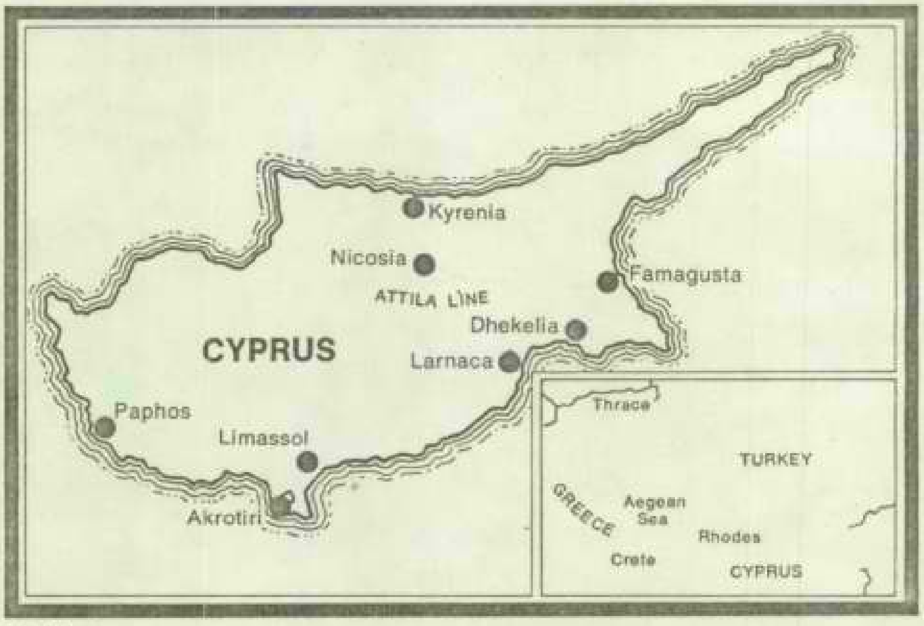

Bob Pelletier

In the early hours of July 20, Turkish troops came ashore on the very beaches at Kyrenia that were to be the sites for dream resort lands. Paratroops floated to earth around Nicosia. Three days later these initial military events produced startling political results. Nikos Sampson resigned, his place as head of the Cyprus government assumed by Glafkos Clerides, who was president of the House of Representatives and could by law assume presidential powers in the absence of Makarios. The same day, the seven-year authoritarian rule of the Athens junta came to an end, and Constantine Caramanlis, who had been Greek prime minister from 1955 to 1963, was recalled from exile in Paris to assume leadership of the new Greek government.

THE U.N. SECURITY COUNCIL called for a cease-fire, and the three guarantors sent their foreign ministers to Geneva for five days of talks, which began on July 25. A second round of talks resumed on August 8, but in Cyprus, meanwhile, cease-fire or no, the Turks were strengthening their hold in Kyrenia and pushed out to take new villages. Now, Turan Gunes, the Turkish foreign minister, tightened the screw. He proposed a federation—that is, a geographical division of the island; moreover, he wanted a decision in 23 hours. George Mavros, foreign minister for the new Athens government, and Glafkos Clerides, acting president of Cyprus, asked for 36 hours to consult with their governments. The United States, an observer at the conference, issued a statement acknowledging that the Turkish community deserved greater autonomy, a gain, Washington said, that didn't justify the use of force. The statement was meant to dissuade the Turks, but it had the reverse effect.

The request for a 36-hour adjournment for consultation was turned down as the Turkish delegates began to look, a bit anxiously, some observers thought, at their watches. Even as the Geneva talks were collapsing, the Turks launched a massive attack, bombing Nicosia, dropping napalm, destroying the hotels in Famagusta, and for reasons undetermined, unleashing bombs on ancient Salamis. The attack, which the Turks called Attila (after the greatest of the barbarian leaders), pushed clear across the northern half of Cyprus, occupying fully 40 percent of the island.

Through all this turmoil on an island so strategically located in so sensitive an area, involving as it did two of the pivotal allies in the NATO group, the United States was strangely silent. It scarcely raised its voice even during those initial hours of the Sampson regime when *The New York Times* delivered a scathing editorial saying:

> It is almost beyond belief that the Greek officers would attempt to install as President of Cyprus one Nikos Sampson, confessed murderer, professional bully boy and fanatical supporter of Enosis (union with Greece). . . .
>
> What happened in Cyprus yesterday dramatizes the bankruptcy of a cynical United States policy toward Greece. After that tragedy it should be more difficult for

"How could the Turks move such a massive force south without the knowledge of the NATO command? And if NATO knew, why, then, weren't the Greeks informed?"

American policymakers to argue that the tyranny in Greece is strictly a problem for the Greeks to resolve.

The silence was construed, at home and abroad, as a tilt toward Turkey.

The reasons for this posture range from farcical to factual to outlandish. Among them:

• Kissinger goes with force, and the Turks represented that force.

• Kissinger looks over the heads of small wars no matter how they dislodge, discommode, or dismember local citizenry. His watchful eye is on the avoidance of nuclear holocaust between superpowers.

• A gentleman's agreement had been reached between Moscow and Washington permitting partition. A Turkish-controlled zone might mean the prospect of huge new American bases in Turkish Cyprus, minutes from the Middle East mainland. The Russians would concede such a base if they would be permitted to bring large warships, far above the present 10,000-ton limit, through the Dardanelles into the Mediterranean.

• A quid pro quo existed between Ankara and Washington. The Turks would get their federated zone on Cyprus, and in turn they would promise to control the poppy growers.

• The United States was too preoccupied with Watergate to involve itself in a volatile Balkan war.

Basil Vlavianos, head of the American Committee for Cyprus, accused the United States of outright connivance with the Turks. How could the Turks, a vital part of the NATO command, move such a massive force south to invasion ports without the knowledge of NATO headquarters? And if NATO knew, why weren't the Greeks informed? They were questions hard to answer.

The results for the United States were disastrous. As the Turks began their second thrust in force, the new Caramanlis government pulled Greece out of NATO, leaving, as one observer put it, a second floor with no first floor. It was a situation to delight the Russians, who with their own intrigues could never have hammered a more telling crack in the NATO alliance.

Anti-American attitudes swelled on Cyprus and in Greece, resulting in the assassination of the American ambassador, Rodger Davies. But the ground swell of anti-Americanism didn't begin with Cyprus, although it was surely a valve from which the steam of Greek frustration could escape. The Greek people had sided with the Allies in World War I, had defied Mussolini's huge air armada in World War II, had harassed the Germans in Crete, and had flown with the British from airfields in England. They had provided harbor and shelter for giant air and naval bases in the Cold War years that followed. Not the American people, but the administration, had given outright support to the hated junta during seven harrowing years. And now the Americans had sat on their hands while the Turks humiliated them and their new democratic government. For all that, Caramanlis is not disposed to unleash full-scale anti-Americanism in Greece, for if such partisanship would run uncontrolled, he and his government could well be taken over by the newly legitimized Greek Left.

As the golden days of the early fall came to New York, the foreign ministers of the nations flew into the city for the annual conclave of the U.N. General Assembly. In his suite at the Turkish mission on Manhattan's East Side, Turan Gunes, the short, mustached, cigarette-puffing foreign minister from Ankara, wadded as he was with security men provided by the Secret Service, permitted himself a few observations. "The Turks on Cyprus," he said, "had been living under severe economic and physical pressures since 1963. If everything was normal before our intervention, why were U.N. forces present on the island for 10 years? Surely not to protect the 500,000 Greeks from the 140,000 Turks. The Turks had been living under a state of siege. Sure, they had the right to work under the Greeks in the Greek Cypriote sector—as cheap labor. Blacks in South Africa can work, too, but this doesn't constitute freedom.

"It should be remembered that the Ecevit government took the initiative to resolve peacefully the question of Turkish oil rights in the Aegean. The Greeks said the Turks had no rights at all, that there was nothing to be negotiated. About Cyprus, the Greeks said the circumstances were not conducive to negotiating. I met the Greek foreign minister, and I urged him to resolve all disputes and differences through negotiations. Remember that before the invasion, the opposition party criticized Ecevit (a former journalist) for writing poems in which he called Athenians 'brothers.' Makarios is a person dedicated to pan-Hellenism. Makarios knew that as long as Turks lived in Cyprus, Greece could never annex the island. His purpose was to exterminate Turkish Cypriotes through economic and physical threats."

Across the city, in a flower-filled suite at the Plaza Hotel, with no visible security, George Mavros, the Greek foreign minister and deputy president, had other ideas. Turkish diplomacy was a comedy arranged to gain time for the invasion, went the line of Greek opinion. Nor had Athens missed the fact that Ecevit had expressed thanks both to Moscow and to Kissinger for their understanding during the Attila invasion. Greeks and Turks had lived on good terms for centuries. Hadn't Durrell, in *Bitter Lemons*, written in 1957, said that:

> The Turkish case, as such, did not of course carry as much weight as the Greek though one could sympathize with the Turks of Cyprus. Nevertheless it was difficult to understand how a hypothetically Greek Cyprus could constitute a graver military threat to Turkey than did Rhodes or Thasos; and the 200,000 Turks in Thrace do not seem to find life harder than the corresponding number of Greeks living in Turkey. . . . But national hysteria makes a poor counselor, and the shocking riots which followed in September in Turkey made the argument seem hollower than ever, and revived in a flash the ancient barbaric monstrosities which lie buried in the hearts of Turks and Greeks and which both until now believed dead for ever.

Ankara had needed to create pressure on Greece to build a tension that would divert domestic attention away from the problems inside the country. A public hero during the victories (Turkish newspapers called for outright annexation), Ecevit has since twice resigned, unable to bring together a proper government.

Mavros then laid out a plan that would prove acceptable to Athens:

(1) The solution will be what the communities, not parent nations, accept.

(2) The communities must be permitted to negotiate freely with all armies withdrawn. (This does not in-

(Continued on page 68.)

(**CYPRUS:** *continued from page 12.*) clude the British bases, which are sovereign British territory though inside Cyprus.)

(3) A federal solution is possible within these provisions:

(a) The percentage of the territory of the Turks is in proportion to the Turkish population.

(b) There is to be no transfer of population from the Turkish mainland.

(c) A strong federal government will work among the cantons, but it will be responsible for foreign affairs, defense, economy, and immigration to prevent mass immigration from Greece or Turkey.

(d) Complete demilitarization of the island (this also does not include the British bases).

A plan for federation that would divide the island into two parts would lead to partition, double *enosis*, and the destruction of the sovereign state. "Athens," said Mavros in clear terms, "categorically rejects the policy of *enosis*. For Greece, *enosis* doesn't exist. If the Greek government doesn't want *enosis*, the island can't force union on the mother country."

That flat statement would seem to settle, finally, the matter of Greek annexation. "But who," asked Basil Vlavianos, head of the American Committee Against Aggression in Cyprus, an almost plaintive voice in the angry halls of thrust and riposte, "who speaks for Cyprus?" More importantly, who speaks for peace? Far from moving towards world order, the message from Cyprus is that force wins. Even Dr. Rudolf Kirchschlager, the Austrian president, whose soldiers are part of the United Nations' Cyprus force, watched the events and decided that Austria, too, must bolster its military strength, whatever the cost to its moral image.

"Turkey," says Vlavianos, had "violated every basic right of human dignity for which we hung war criminals at Nuremberg. They had bombed unprotected civilians; they had dropped napalm on hospitals; they had captured civilian Cypriote populations and removed them to Turkey; they had repopulated territory owned by Greek Cypriotes with Turks. That is precisely what the Germans did to the Poles. And the world stood by now as it did then.

"I remember being in France in 1938," recalls Vlavianos, "and listening to Frenchmen say, 'Why, indeed, should I go to fight for Czechoslovakia?' Who now will fight for the Cypriotes who could be tomorrow's Czechs?"

Beyond the human crimes, Cyprus, like Czechoslovakia, could prove the tinder that could ignite the conflagration. Emboldened by Cyprus, Turkey could march farther afield. Already it is questioning the air rights over the Aegean Sea, demanding that all aircraft approaching from the west notify Ankara while midway across the sea. Other Greek islands, far closer to Turkey than Cyprus, may be tempting to a nation possessed of a rapacious appetite. A flare-up of hostilities of Greek minorities inside Turkey or Turkish minorities in Thrace is possible. And then there is oil, which the Greeks have discovered near the island of Thasos on a continental shelf that the Turks have already surveyed and to which they would like to send a drilling team. And what of a tottering NATO alliance that once stretched an iron ring around the Socialist nations? If Turkey and Greece are closer to warring against each other than providing a mutual alliance, what are the prospects when Marshal Tito dies and the Soviet Union sends its divisions south and west through Romania, Bulgaria, and Hungary until they reach the Adriatic and stand on Greece's northern border panting for a short march to the Aegean itself?

In my very last hour in Cyprus last April, I sat in the cafe of the Nicosia airport, waiting for the plane that would take me on the 20-minute flight to Beirut. Andros Andronikou, the bright young director of tourism, had come down to see me off, and we chatted at length about his plans and the island's future. Behind us in the airport cafe sat four young Danish soldiers of the U.N. force. "We call them paid tourists," Andronikou said. "There is nothing for them to do but enjoy Cyprus, and they get paid for it." Then more seriously, but with exuberance, he said that by 1976 Cyprus would double the number of hotel beds, and by that year he expected nearly half a million long-stay visitors.

I thought of him often during those terrible days of the Cyprus summer, and I think of him now. In his glowing set of statistics he didn't count on those foreign visitors who descended with such force in July and again in August and who remain there still. ☐

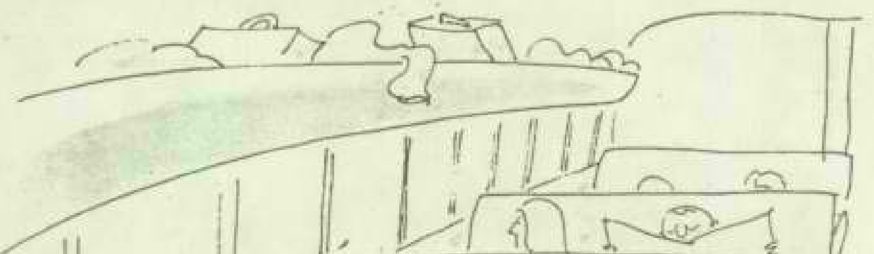

"What I can't get straight is who's the détenter and who's the détentee."

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

משרד החוץ
מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

שמור

מס' 7

אל: המשרד
מאת: ניקוסיה

נשלח 0211030 נובמבר 74

בהול

מזרים, כלכליח.
לשלי 1/123.

א. ב- מאמר הבוקר כתבה לפיב תיימס ממקמריסין בפני משישראל ומצרים על כי אנירתיה פקדו פמגוסטה ביום שני שעבר לשרות שהנמל הוכרז כסגור לספנות ונמצא בידי כוחות כיבוש, מדובר באניה המצרית סילטנה ובישראלית באק קרים. האניה הישראלית הטיבה סיד בגנב מירונים בקיטריאה. הממשלה מכניסה שתי האניות לרשימה השחורה. מבינים שהן פקדו הנמל ללא היתר ממשלותיהן.

ב. פאפא ופיליו המקשר הבוקר מבוהל. סיפר שמרבים בפניות אליו ואינו יכול להעלות על דעתו שאניה ישראלית תפקוד פמגוסטה. מצידך קיימת אניה בשם בת גרים של האחים עופר, שהיתה פוקדת הנמל מעקיבה לפקידה והביקורה האחרון רב חובלה היה מורכי.

ג. בירונא והבריקו, כי הפרשה עלולה לגרום לסערת רוחות ולמסע שטבה נגדנו.

פלצור

(נמסר לי. ורד וג. אלדרן 021300)

דיבון אמיר מזרים כלכלים מסרת
צג/אל

מברק נכנס - מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

למחי

ס ו ד י

מס' 4

נשלח 021400 נוב' 74.

אל: המשרד

מאת: ניקוסיה

מזהים, אנקרה(העבר במס' 5).

משיחה עם כריסטופיקס שהח:

א. בתום השיחה שניבה אשף מסר לי הור תזכיר " סודי" שהוכן מקודם.

ב. נושא קשרי הנציגויות הדיפלומטיות כאן עם המנהיגות התורכית כאן. עיקריו.

הממשלה מודעת לעובדה שיש הכרח במגעים מסויימים עם המנהיגות התורכים המקומים. התורכים מנצלים מגעים אלה לרעה בנסותם להציגם כהכרה ב" ממשל האוטונומי התורכי", לפיכך מניחים שהמגעים יעשו כך שלא ינוצלו לצרכים פוליטיים. " הממשלה בטוחה שממישראל שהראתה ענין כן לתקן העוולות והמצאים שנגרמנו מהתוקפנות התורכית, תעשה צעדים מתאימים להבטיח שנציגותה כאן תפעל במידה מאכסימאלית של הבחנה בקשריה שיראו לה חיוניים וזאת ע"מ למנוע אי הבנה שקיימת נטיה להכיר בממשל התורכי".

האיגרת מוסיפה שבורם חשוב במגעים אלה: הוא מדירותם ומבקשים להמנע מכל מעשה העלול להשתמע כהכרה . האגרת מסיימת" ממקפריסין מאמינה שהבחנה ככל בהכרח תגרום להדוק נוסף של היחסים הידידותיים בין ישראל לקפריסין".

ג. השר הוסיף בעל פה שהאגרת נמסרה לכל ראשי הנציגויות כאן. שאלתיו כיצד הם רואים המגעים ההכרחיים מבלי שיראו בכך פגיעה. השיב שאינם מתנגדים שנפנה בכתב ובעל פה לדנקטש שהוא סגן הנשיא . אין להפנות פניות בכתב לאישים תורכים אחרים.

ד. ספרתי שאנו מודעים לבעיה ונזהרים מאוד. כן הבטחתי לו שלא תמצא אף פניה בכתב משגרירות זאת לגורם תורכי מקומי ממשלתי.

פלצור

שהח רהמ מנכל סמנכל דיבון מזהים חקר אלגום ארכל רם

תא/יב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1. [illegible]

2. [illegible]

[illegible]

3. [illegible]

4. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך – עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז – 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

ש מ ו ר

אל: המשרד

מאת: ביקורשט

מס. 1

נשלח: 011330 אוג 74

מ י י ד י

מזפים. כלכלית.

א. מנכל משהח הרומני בהחיפוה רמסר שלפי הידיעות שבידיהם במבנה עומד במפגרסה סמיבה לישראלים בשם – BAT HARIM המטפלבה מיד נוסעות המירעוים כנראה לישראל מסר שאין ספק שההרגמנים הכל בנובים.

ב. השבתי שהבדוק העניין אולם מהם אני במעט בטוח שאין זו ספינה ישראלית. כמו כן מיפרתי לו בהרחבה על המקבצים שאנו עושים למנוע מגר דרך ממגרסה וגם על מגבלותינו.

ג. בידקובא והמריקו.

פ ל צ ו ר

דיבון אמיר מזפים כלכלים מנהת

צב/עב

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך – עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז–1957.

משרד החוץ
—
מחלקת הקשר

מבוק נכנס–מסווג

ש מ ו ר

אל : המשרד
מאת: נ'יו'יורק

מס' 39
נשלח 012130 נוב 74

מ י ד י

מזתים.
קפריסין.
בגלוי ההחלטה ותוצאות ההצבעה.
במשך היום ניסו הקפריסאים להכניס תיקונים בנוסח הנ'ל שהוכן על ידי הבלתי מזדהות אולם היו מבודדים למדי.
תחילה איימו שיעמידו להצבעה הצעת ההחלטה שלהם מול הצעת הבלתי מזדהות.
מאוחר יותר נסוגו ואיימו שיעמידו להצבעה תיקונים שלהם להצעת ההחלטה של הבלתי מזדהות ולבסוף נאלצו לברך על טיוטת הבלתי מזדהות ללא שינויים, ואף דרשו שתיערך עליה הצבעה בעוד שהתורכים העדיפו קונסנסוס ללא הצבעה.
הקפריסאים מסבירים כי הצבעה חיובית מחייבת את התורכים יותר מאשר הסכמה לקונסנסוס.
גורדון.=

שהח רהמ מנכל שהבט ממנכל סמנכל מאום א ב מזמים אלברם מקר רם אמן
צב/אל

משרד החוץ

מחלקת הקשר

בלתי מסווג		מברק נכנס

אל : המשרד — מס' 38

מאת: ני'ו. יורק — נשלח 012100 נוב 74

ס י ד י ם

מאום ב

תעצרת. 1/11

המליאה. נמשכ הדיונ על קפריסינ.
הדיונ הסתיים בשעה מאוחרת בהחלטה שניזומה עי הבלתי מזדהות.
117 בעד לרבות תורכיה, יוונ וקפריסינ ללא מתנגדים וללא נמנעים
ישראל הצביעה בעד. בנפרד נוסח ההחלטה.
שניה. החל הדיונ ב- ONEP החלטות 1344 ו-1345 אושרו
תקונים ללא הצבעה.
שלישית. שנת האשה.
1. הזמנת אשפ(, התקונים במסמכ 2125. המוברק בנפרד)
הראלי מסרה הודעה על עמדתנו נגד הזמנת אשפ בנוסח דברי רוזנ
בששית. המצרי השיב. הועדה עברה מיד להליכי ההצבעה. הראלי הסבירה
שתצביע נגד התקונ במצרי ואם יתקבל תצביע נגד ההחלטה כולה,
אכ לא בקשה הצבאה נפרדת. נציג אהב הפתיע בדרישתו להצבעה נפרדת על שני
הסעיפים האופרטיבים החדשים.
הסעיפ הראשונ(ALL STATES) נתקבל ללא התנגדות ו-3 נמנעים
(ישראל,ניקרגוה, וגואטמלה).
הסעיפ השני הועמד להצבעה שמית ונתקבל ברוב של 98 בעד 3 מתנגדים
(ישראל ניקרגואה וגוטמלה) 15 נמנעים(בלגיה בוליביה בורמה קוסטה ריקה
דנמרק צרפת רפג לאוס לוכסמבורג נפאל ספרד
ניו זילנד בריטניה אהב ואורוגואי.
22נעדרו: אפגניסטנ בהמס ברבדוס קמא קולומביה קונגו דמוניםיקנה
אקודור סלבדור גמביה גאנה גינאה גינאה-ביסאו האיטי
מאורי מלדיביים מלטה פנמה פרגוואי דר אפריקה
גינאה המשוונית מאוריציוס.

בעקבות הצבעות אלו ולאור שנתקבל תקונ סובייטי- מונגולי על ידי
השושבינים, הציעה מונגוליה שהועדה תקבל ההחלטה כולה ללא הצבעה.
הראלי התנגדה ובקשה לקיים הצבעה.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

2/...

מברק נכנס - מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

סודר

אל: המשרד

מאת: ביקרפיה

מס' 5

נשלח 011600 נובמבר 74

דחוף

מזהים. דע: אבקרה, אנורבה (הרעכר בו/ 184).

עוד לשיחתי עם שה"ח.

א. שולמיר להשרכתו המצב. הגיב שמצאים בגרם ביקור קיסינגר בונקרה למטרה גורלי ומי צרדי בר ינרגר ממגרפסה רמאזור מדיפו. הדגיש חד הבדירות נמור שלקטריופים אין מה להציק במטרה. ממפים למטרה זה בעשר הימים הקרובים, רמרין להם כל המגרים סרליים עם המורכים, בנרשא זה. לגור מרסם 30 מונקרה שולמי לתרמי אם הם פרמכים על טוב לב המורכים. נשיב שהמזקה ויל משלות של כ- 40,000 מייל ערלב למגרכיה במליון דולר ליום לאור מצבם זר מעטפה כביה מבטרא. בכ"ז הם מומילים שהמטרה יעשה.

ב. בסוף דבה הוא ירצה לשטרסבורג לפרעצת אירופה ובתחילת דצמבר ייצא לפורבה לפגרש רה"מ רשה"ח יורן(אחרי הבחירות) בו השתתף גם מקריס וקלרידס. הם מרלים תקוות במפגש זה.

ג. ממרמי לו דש מהימנוך. כרדא ומזיר.

פלצוך

שהח רהם מנכל שהבט מנכל סמנכל מצמו מזמים מלגרט וקר רס אמן

מב/של

[illegible]

[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]

[illegible]

[illegible] ([illegible] 48).
[illegible]

1. [illegible] 000,00 [illegible]

2. [illegible]

3. [illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]

השלמה לדוח המדיניות מס 43/74 מיום 1.11.74

סודי ביותר

קפריסין

א. קפריסין - ישראל, קשרי כלכלה

1. ממשלת קפריסין מגלה רגישות לכל מגע שיש בו משום מתן הכרה כלשהי לשלטון תורכי באותו חלק של האי שנכבש ונמצא תחת פיקוח תורכי.
במסגרת זו פנתה הממשלה בשלוש קריאות פומביות:

   * התראה שהצד התורכי מעונין לנצל בתי המלון בפמגוסטה שבבעלות יוונית לתיירות והודעה שממשלת קפריסין תראה בזה פגיעה בחוק הבינלאומי ותנקוט אמצעים משפטיים נגד אלה שיסייעו לתורכים.

   * סגירת הנמלים שנפלו לידי התורכים לנוסעים ולמטען. אניות ואנשים שיפקדו נמלים אלה יירשמו ב"רשימה שחורה" וייננקטו נגדם אמצעים.

   * באמצעות השגרירויות היווניות הזהירו מקניית פרי-הדר, שמקורו באיזור שנמצא תחת שלטון תורכי, כי הפרדסים בבעלות יוונית.

2. עד למהפכה היו לישראל קשרים כלכליים הדוקים למדי עם קפריסין ומלבד הייצוא הגדול יחסית (פי 10 מהייבוא מקפריסין) פעלו בקפריסין גם מפעלים ישראליים (פלסטיקה, שמן ועוד). חלק ממפעלים אלה נשארו באיזור שנמצא תחת השלטון התורכי.

3. קפריסין שמשה כמקור אספקה העיקרי לישראל של חמר הגלם פנסוביים, המשמש כמרכיב במזון לבעלי חיים מקפריסין. מקורות חומר זה נמצאים באיזור התורכי.

4. התורכים מצדם מעוניינים ביצירת קשרים כלכליים, וסוחר תורכי אף בא לישראל בנסיון לקשור קשרים, ובין השאר

בקש לאתר מומחה לאריזת הדרים בנוסף לעסקה של ייצוא פנטובים לישראל דרך פמגוסטה.

5. ממשלת קפריסין הפנתה תשומת ליבו של השגריר בניקוסיה לעובדות אלה, תוך הבהרה שתראה יצירת קשרים כאלה בחומרה.

6. בדיון שנערך בארץ כתוצאה מהנ"ל הועלו השיקולים הבאים:

* ישראל מעונינת ללכת לקראת ממשלת קפריסין אך עלינו לקחת בחשבון שישראל מדינה חופשית ותנועת המסחר והאנשים לא ניתנים להגבלה בקלות.

* יש לפעול בצורה שלא תתן עילה להגשת תביעת פיצויים נגד ממשלת ישראל מצד אזרחיה שיראו עצמם נפגעים מההתערבות.

* יש לזכור האנלוגיה שבין ניצול הנפט המצרי בסיני ע"י ישראל לבין הנעשה באיזור הכבוש התורכי. במסגרת זו גם נכלל יבוא סחורה לישראל דרך נמל עזה.

* ישראל חייבת לשמור על יחסים תקינים עם תורכיה.

מתבקש איפוא, שעיקר הפעולה תעשה ע"י גורמים קפריסאיים בעזרתנו הדיסקרטית וסוכם:

* להציע שלשכת המסחר בקפריסין תשלח ללשכות המסחר בישראל הודעה, בה תזהיר בשם בעלי הרכוש בקפריסין מפני ייצוא רכוש קפריסאי באמצעות גורמים שאינם בעלי הרכוש ושאינם מוסמכים לסחור בו.

* בודקים אפשרות הוצאת צו, המחייב רשיון על כל יבוא מקפריסין. הסיכויים לכך נראים מועטים.

* בקש לייצוא כח אדם מקצועי מישראל לקפריסין בתחום ההדרים הומלץ שמשרד החקלאות בקפריסין יכתוב אזהרה למועצה לשווק פרי הדר. מכל מקום, אין מנוס מלהמשיך ולטפל בכל מקרה בנפרד ולגופו של ענין.

סודי ביותר

* בנושא תיירות וספנות אין רואים בעייה, שכן תיירות ישראלית איננה תיירות חורף ול"צים" יש קשרים הדוקים עם הצד היווני.

ב. הערכת מצב

1. הקפאון וסבותיו העיקריות במשכים.
תורכיה טרם יצאה מהמשבר הממשלתי, יוון מסתיבה לבחירות ונושא קפריסין מועלה באו"ם בימים אלה.

הדיון באו"ם

2. הדיון התחיל ב-28.10 ובמסגרתו הגיש הנציג הקפריסאי הצעה הקוראת, בין השאר, לנסיגה מיידית של כל הכוחות הזרים מהאי ומקדמת בברכה קיום מגעים ומו"מ בין שתי העדות. זוהי בעצם הצעה שגובשה ע"י הבלתי מזדהות עוד קודם לכן, אך לא הוגשה על ידן, כי בינתיים הוסיפו עליה, לבקשת תורכיה, מספר תיקונים. להתנגדות קפריסין.

3. מייחסים את השינוי בעמדת הבלמ"ז בעיקר למאמץ תורכי בסיוע המדינות המוסלמיות שבגוש הבלתי מזדהות. אלה טרם הכריעו אם להגיש הצעתן מול ההצעה הקפריסאית או להמשיך במאמצים להשיג קונצנסוס, ולהשפיע על הקפריסאים להוריד הצעתם.

הדיון נמשך ונציגי העדות הופיעו בועדה המיוחדת.

המצב בשטח

4. אם כי בניקוסיה רואים עדין אפשרות שתורכיה תעשה את הויתור הראשון לפני פתיחת המו"מ, הרי שבאנקרה מעריכים זאת כמהלך בלתי מציאותי, שכן תורכיה איננה מוכנה להראות כנכנעת ללחץ (ביטול הסיוע האמריקני) או כנפחדת ברכח דיוני האו"ם.

5. על כך יש להוסיף שיתור, שאינו חלק מהסדר כולל ורק מהווה, לא סביר בשל המשבר הממשלתי המתמשך בתורכיה ושאיפת השותפים הראשיים בממשלה היוצאת לבחירות פרלמנטריות מוקדמות. צעד כזה יש בו כדי להבחות מהלומה על שאיפתם להשיג רוב.

6. אמנם התורכים מעדיפים את קלרידס ואינם רוצים במקריוס, אך גם זאת אינה סיבה לויתורים, שכן להערכתם היוונים והקפריסאים יודעים ששובו של מקריוס יגרום להקשחת עמדת התורכים בקפריסין.

7. נראה שגם ממשלת יוון, למרות הצהרותיה, מעדיפה להשאיר הפו"מ בידי קלרידס, דבר שמחייב מניעת שובו של מקריוס כעת.

* * *

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בלתי מסווג | **משרד החוץ** מחלקת הקשר | מברק נכנס

אל: המשרד
מאת: ניו יורק

מס' 37
נשלח 012100 דצמבר 74

מיידי

מרום ב'.
להלן הנוסח שהתקבל בדיון על קפריסין.

(353:)

THE GENERAL ASEMBLY.

HAVING CONSIDERED THE QUESTION OF CYPRUS
GRAVELY CONCERNED ABOUT THE CONTINUATION OF THE CYPRUS CRISIS, WHICH CONSTITUTES A THREAT TO INTERNATIONAL PEACE AND SECURITY.
MINDFUL OF THE NEED TO SOLVE THIS CRISIS WITHOUT DELAY BY PEACEFUL MEANS, IN ACCORDANCE WITH THE PURPOSES AND PRINCEIPLES OF THE UNITED NATIONS,
HAVING HEARD THE STATEMENTS IN THE DEBATE AND TAKING NOTE OF THE REPORT OF THE SPECIAL POLITICAL COMMITTEE ON THE QUESTION OF CYPRUS,
1. CALLS UPON ALL STATES TO RESPECT THE SOVEREIGNTY, INDEPENDENCE, TERRITORIAL INTEGRITY AND NON ALIGNMENT OF THE REPUBLIC OF CYPRUS AND TO REFRAIN FROM ALL ACTS AND INTERVENTIONS DIRECTED AGAINST IT:
2. URGES THE SPEEDY WITHDRAWAL OF ALL FOREIGN ARMED FORCES AND FOREIGN MILITARY PRESENCE AND PERSONNEL FROM THE REPUBLIC OF CYPRUS, AND THE CESSATION OF ALL FOREIGN INTERFERENCE IN ITS AFFAIRS.
3. CONSIDERS THAT THE CONSTITUTIONAL SYSTEM OF THE REPUBLIC OF CYPRUS CONCERNS THE GREEK CYPRIOT AND TURKISH CYPRIOT COMMUNITIES.
4. COMMENDS THE CONTACTS AND NEGOTIATIONS TAKING PLACE ON AN EQUAL FOOTING, WITH THE GOOD OFFICES OF THE SECRETARY-GENERAL, BETWEEN THE REPRESENTATIVES OF THE TWO COMMUNITIES, AND CALLS FOR THEIR CONTINUATION WITH A VIEW TO REACHING FREELY A MUTUALLY ACCEPTABLE POLITICAL SETTLEMENT, BASED ON THEIR FUNDAMENTAL AND LEGITIMATE RIGHTS:
5. CONSIDERS THAT ALL THE REFUGEES SHOOULD RETURN TO THEIR HOMES IN SAFETY AND CALLS UPON THE PARTIES CONCERNED TO UNDERTAKE URGENT MEASURES TO THAT END.
6. EXPRESSES THE HOPE THAT, IF NECESSARY, FURTHER EFFORTS INCLUDING NEGOTIATIONS CAN TAKE PLACE, WITHIN THE FRAMEWORK OF THE UNITED NATIONS, FOR THE PURPOSE OF IMPLEMENTING THE PROVISIONS OF THE PRESENT RESOLUTION, THUS ENSURING TO THE REPUBLIC OF CYPRUS ITS FUNDAMENTAL RIGHT TO INDEPENDENCE, SOVEREIGNTY AND TERRITORIAL INTEGRITY:
7. REQUESTS THE SECRETARY GENERAL TO CONTINUE TO PROVIDE UNITED NATIONS HUMANITARIAN ASSISTANCE TO ALL PARTS OF THE POPULATION

2/...

בלתי מסווג

מוברק נכנס

OF CYPRUS AND CALLS UPON ALL STATES TO CONTRIBUTE TO THAT EFFORT.
8. CALLS UPON ALL PARTIES TO CONTINUE TO CO-OPERATE FULLY WITH THE UNITED NATIONS PEACE KEEPING FORCE IN CYPRUS, WHICH MAY BE STRENGTHENED IF NECESSARY:
9. REQUESTS THE SECRETARY GENERAL TO CONTINUE TO LEND HIS GOOD OFFICES TO THE PARTIES CONCERNED:
10. FURTHER REQUESTS THE SECRETARY GENERAL TO BRING THE PRESENT RESOLUTION TO THE ATTENTION OF THE SECURITY COUNCIL.
ADKAN
NAUM =

שהח רהמ מנכל שהבט ממנכל סמנכל מצרפ א ב מזתים אלגרס מקר הערד אילפר מעת הסברה
יריב רם אמן
צב/אל